

ESMASPÄEV, 7. MÄRTS 2011

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

(Istung algas kell 17.00)

1. Istungjärgu jätkamine

President. – Kuulutan neljapäeval, 17. veebruaril 2011 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

2. Eelmise istungi protokollide kinnitamine (vt protokoll)

3. Vastastikkuse põhimõtte taastamine viisarežiimis – solidaarsus Tšehhi kodanikega, kes on Kanada ühepoolse viisanõude tõttu ebavõrdses olukorras (kirjalik deklaratsioon) (vt protokoll)

4. Presidentuuri avaldused

President. – Alustuseks sooviksin anda teile teavet kolme punkti kohta.

Sooviksin teid teavitada, et kirjalikule avaldusele 89/2010 on saadud vajalik arv allkirju. Seetõttu sooviksin teatada, et see on nüüd Euroopa Parlamendis vastu võetud. Avaldus puudutab Kanada ühepoolse viisanõude kehtestamist Tšehhi kodanikele. Euroopa Parlament ootab komisjonilt ja nõukogult viivitamatute meetmete rakendamist Kanada otsuse suhtes võtta tagasi Tšehhi kodanike viisad. Samuti ootame nõukogult ja komisjonilt tegutsemisel suuremat otsusekindlust. Tunneme täielikku solidaarsust Tšehhi kodanikega, kellel peaks Euroopa Liidu liikmetena olema võimalik sõita Kanadasse viisadeta.

Punkt number 2: tähistame 11. märtsil, mis on nelja päeva pärast, reedel, seitsmendat korda Euroopa terrorismiohvrite päeva. Täna 2004. aastal hukkus Madridis pommirünnakutes peaaegu 200 inimest. 16 kuud hiljem sai rünnakute ajal Londonis surma 52 inimest. Terrorism on rünnak demokraatia aluste kui selliste vastu. Terrorism on andestamatu ja mingi rünnak ega terrorist ei suuda kunagi nõrgestada Euroopa solidaarsuse ega Euroopa demokraatia vaimu.

Punkt number 3: meile tekitas väga muret teave, mis laekus reedel Taiwanis toimunud viie inimese hukkamise kohta. Surmanuhtluse ennistamine 2010. aastal pööras faktiliselt ümber 2006. aastast kehtinud moratooriumi. Euroopa Liit ja iseäranis Euroopa Parlament mõistsid surmanuhtluse täitmise kogu maailmas ammu hukka. Kutsun Taiwanis võime üles kehtestama moratooriumi selle ebainimliku karistuse täideviimisele ja eemaldama selle edaspidi oma kriminaalkoodeksist.

5. Euroopa Parlamendi 2012. aasta osaistungjärkude ajakava (vt protokoll)

6. Euroopa Parlamendi 2013. aasta osaistungjärkude ajakava (vt protokoll)

7. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

8. Seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu võetud õigusaktide allakirjutamine (vt protokoll)

9. Nõukogu edastatud kokkulepete tekstid (vt protokoll)

10. Parlamendi resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

11. Suuliselt vastatavad küsimused ja kirjalikud deklaratsioonid (esitamine) (vt protokoll)

12. Kehtetud kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

13. Petitsioonid (vt protokoll)

14. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

15. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

16. Pävakord (vt protokoll)

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Austatud president! Sooviksin võtta sõna Euroopa Liidu lepingu artikli 16 alusel. See nädal tehti suurt ühendusemeelsust ilmutanud Prantsuse riigipea Nicolas Sarkozy algatusel ettepanek pidada sel reedel Euroopa Ülemkogu erakorraline kohtumine.

Asutamislepingutest lähtuvalt valmistab tavaliselt Euroopa Ülemkogu kohtumised ette just üldasjade nõukogu. Selle nädala päevakorras ei ole ma aga näinud üldasjade nõukogu koosolekut Euroopa Ülemkogu erakorralise kohtumise ettevalmistamiseks. Arvan, et ajal, kui toimuvad olulised demokraatlikud muutused, peaksid Euroopa kodanikud olema kaasatud kõrvuti oma riigipeadega otsustesse, mida Euroopa nende oluliste küsimuste kohta teeb.

President. – Täna teid märkuse eest! Saadan teile kirjaliku vastuse.

17. Innovatiivne rahastamine maailmas ja Euroopas (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on Anni Podimata majandus- ja rahanduskomisjoni nimel esitatud raport innovatiivse rahastamise kohta maailmas ja Euroopas (2010/2105(INI)) (A7-0036/2011).

Anni Podimata, raportöör. – (EL) Austatud president! Lubage mul kõigepealt tänada variraportööre, majandus- ja rahanduskomisjoni sekretariaati ning fraktsioonide esimehi asjaliku panuse eest aruteludel ning jõupingutuste eest, mis tehti kokkuleppe saavutamiseks selle väga olulise raporti üle.

Euroopa Parlamendi algatusraport innovatiivse rahastamise kohta sattus väga õigele ajale, sest kriis, mis – nagu kõik teame – on hetkel panemas proovile kõiki, sealhulgas euroala, on enamikus liikmesriikides toonud kaasa avaliku sektori vahendite järsu kahanemise, ulatuslikke kokkuvõtteid ja eelarve stabiliseerimise. Samas on see seadnud tohutu surve alla ELi eelarve, nagu nägime õige hiljuti uut finantsraamistikku käsitletud arutelul.

Nagu kirjeldasin, on olukord tekitanud lihtsa ja üldtunnustatud järeltule. Just Euroopa kodanikud kannavad oma õlul enamikku kriisi raskusest palgakärbete, töötuse, töökohti puudutava ebakindluse ja sotsiaalsete õiguste kärbete kujul.

Teine olukorrast koorunud lihtne ja üldtunnustatud järeltule on see, et Euroopal ning liikmesriikidel on viivitamatult vaja uusi vahendeid, mis aitavad tekitada Euroopa majanduse kiire taastumise ja kasvu, sedakorda tasakaalustatud moel, mis piirab ebavõrdsusi ning erinevusi. See on ainus viis, kuidas luua eeldused ELi 2020. aasta strateegia edukaks rakendamiseks, ning ainus viis, mis võimaldab meil arutada tõelist, korralikku ja tugevat siseturgu, mis toob kodanikele kasu.

Meil on seetõttu vaja uusi vahendeid ning oleme nõus, nagu seisab kirjas raportis ja tsiteerin, et: „olemasolevate maksusüsteemide maksumäärade tõstmise ja kohaldamisala laiendamine ning riigi kulude edasine vähendamine ei saa olla piisav ega jätkusuutlik lahendus Euroopa ja maailma ees seisvatele suurtele probleemidele”.

Innovatiivne rahastamine saab etendada olulist rolli nende probleemide lahendamisel, sest saab aidata väga palju kaasa vahendite tekitamisele riikide ja ELi eelarvete jaoks. See ei ole aga ainus innovatiivse rahastamisega kaasnev kasu: innovatiivne rahastamine ei tähenda lihtsalt uute vahendite leidmist; võrdselt oluline on, et sillutame tee praeguse maksustamismudeli järkjärgulistele muutustele, mille kohaselt maksustamise ja üldse majanduse rahastamise põhikoorem on olnud tööjõu, ettevõtjate ning tootlike investeeringute kanda.

Innovatiivse rahastamise märkimisväärne lisandväärtus, nii-öelda kaksikdividend, on see, et lisaks tulu andmisele võib see hakata etendama olulist regulatiivset rolli: pärssida kahjulikke tavasid ja käitumist nii finants- kui ka keskkonna- ning looduskaitsektoris.

Raport sisaldab nelja põhipeatükki: finantssektori maksustamine, eurovõlakirjad, Euroopa projektivõlakirjad, süsinikdioksiidi maks ja arengu rahastamine.

Mis puutub finantssektori maksustamisse, siis oleme lähtunud lihtsast ja üldtunnustatud eeldusest: sellest, et ehkki finantssektor põhjustas sisuliselt kriisi, ehkki seal teeniti ja vaatamata kriisile jätkuvalt teenitakse ülemääraseid kasumeid, on finantssektor alamaksustatud, kuna on peaaegu kõikjal käibemaksust vabastatud.

Teine üldtunnustatud eeldus, mis põhineb lihtsalt arvnaätajatel, andmetel selle kohta, kuidas finantstehingute maht on viimase kümnendi jooksul kõrgustesse tõusnud, on hiigelsuur ja pidevalt kasvav kõrvalekalle põhirollist, milleks on reaalmajanduse rahastamine.

Seda kahte eeldust tunnustavad laias laastus parlament ja Euroopa Komisjon oma hiljutises teatises finantssektori maksustamise kohta.

Seega oleme siinkohal silmitsi räige ülekohtuga, mille kõrvaldamiseks tuleb saata Euroopa kodanikele tugev sõnum; sõnum, et oleme tõepoolest finantskriisist õppust võtnud, et taotleme koormate õiglasemat jaotust ja et oleme võtnud kindlalt nõuks rakendada maailmas ning Euroopas vajalikke meetmeid finantssektori toomiseks tagasi selle põhirolli juurde, milleks on reaalmajanduse rahastamine.

Üldiselt ollakse nõus, et sobivaim maksumehhanism nende eesmärkide saavutamiseks on finantstehingute maks. Selline maks lähtuks kogusest, sagedusest ja lõpuks kvaliteedist, mille all mõtleme tehingu enese lisandväärtust, sest nagu leppisime kokku lõikes 13, et „finantstehingute maksu kehtestamine võiks aidata võidelda finantsturgudel levivate

äärmiselt kahjulike kauplemismudelite, näiteks lühiajaliste tehingute ja automatiseeritud välkkauplemise vastu ning ohjeldada spekulereid”.

Ilmselge on, et esimese valikuna tahame, et maks võetaks kasutusele maailmas. Samavõrd ilmselge on aga, et vaatamata algsetele edasipüüdlikele avaldustele kahaneb see üleilmse kokkuleppe tõenäolisuse suurenemise asemel pidevalt.

Siinkohal tekibki seetõttu küsimus, mida me Euroopas teeme? Kas peidame end üleilmse kokkuleppe puudumise taha? Kas sellest piisab ja – mis veelgi olulisem –, kas see veenab kodanikke, kelle õlul on kriisikoores? Isegi kui edasiliikumine ja finantstehingute maksu kasutuselevõtmine Euroopas ei kujune üksmeelse otsuse saavutamise raskuse tõttu nõukogus kui ainsas Euroopa kodanike valitavas Euroopa institutsioonis lihtsaks, on Euroopa Parlamendil kohustus saata selline selge poliitiline sõnum. On meie, mitte Euroopa Komisjoni kohus saata tugev poliitiline sõnum.

(Aplaus)

Algirdas Šemeta, komisjoni liige. – Austatud president! Sooviksin tänada majandus- ja rahanduskomisjoni ning arengukomisjoni ja eriti Anni Podimatat raporti eest innovatiivse rahastamise kohta maailmas ja Euroopas.

Mul on juba olnud võimalus arutada teiega mitu korda, kuidas panna panku kriisi kulude eest maksma. Nagu teate, koostab komisjon finantssektori maksustamise vahendite põhjalikku mõjuhindangut, mis antakse üle 2011. aasta suveks.

See võimaldab komisjonil teha viivitamatuid ettepanekuid poliitikameetmete kohta. Lisaks kontrollime ka uue määruse ja pangamaksude kogumõju finantsasutustele ning esitame aasta lõpu poole tulemused. Soovitan teil oodata mõjuhindangu tulemusi, enne kui asute finantstehingute maksu kehtestamise suhtes Euroopa Liidus kindlale seisukohale.

Süsinikdioksiidi maksu puhul olen nõus, et praegune maksustamismudel ei rakenda täielikult saastaja-maksab-põhimõtet. Mul on hea meel Euroopa Parlamendi toetuse üle heitkogustega kauplemise süsteemi tugevdamisele ja lisaks ka energia maksustamise direktiivi põhjalikule läbivaatamisele, et muuta süsinikdioksiidi heitkogused ning energiasisaldus energiatoodete maksustamisel põhikriteeriumideks. Ettepanek vaadata läbi energia maksustamise direktiiv on kavandatud 2011. aasta kevadeks.

Mulle ei ole jäänud märkamatuks ka teie mure süsinikdioksiidi heitkoguste ülekandumise üle. Komisjon pooldab saastekvootide tasuta eraldamist üleminekuperioodil ja võimalust ettevõtetele kasutada rahvusvahelisi arvestusühikuid heitkogustega kauplemise süsteemi raames. Sellest hoolimata jätkame süsinikdioksiidi heitkoguste ülekandumise praeguse ja edaspidise ohu jälgimist. Ja olen veendunud, et korrigeeritud energia maksustamise direktiivi saab lisada heitkogustega kauplemise süsteemi raames tasuta eraldamisele sarnase lahenduse.

Lõpuks tunnistas komisjon eurovõlakirjade teemal, et olenevalt selle täpsest korrast võiks eurovõlakirjade ühine emiteerimine soodustada võlakirjaturu tõhusust ja integratsiooni ning toetada eurot rahvusvahelise valuutana. See vahend väärib aga lisaanalüüsi ja arutelu tehnilisel ning poliitilisel tasandil; eriti on tarvis uurida täiendavalt võimalikke moraaliske liikmesriikide seisukohast.

Marian-Jean Marinescu, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostaja. – (RO) Austatud president! Säätvat arengut, energiavarustuse kindlust ja kliimamuutust puudutavate Euroopa eesmärkide saavutamine nõuab olulist rahastamiskohustust, iseäranis innovatsiooni ning teadusuuringute puhul, ja lisaks ka uusi viise olemasoleva rahastamise

täiendamiseks. Komisjon peab selles suhtes kaaluma käibemaksule sarnase süsinikdioksiidi maksu kehtestamise teostatavust, mida kohaldataks kõikidele toodetele siseturul. On aga väga oluline kõrvaldada võimalus, et neid kulusid lastakse maksta kinni tarbijatel, ja analüüsida ühtsel turul olevaid ohtusid Euroopa ettevõtjatele.

Täiustada tuleb struktuurifondide ja Euroopa Investeeringupanga raha rakendamise ning samuti ELi, liikmesriikide raha ja toetuse muude liikide koordineerimise tõhusust, mis võivad toimida energiatõhususe investeeringute stimuleerimise vahendina. Piisavad investeeringud energiavarustusse ja -tõhususse vähendavad sõltuvust turu volatiilsusest ning mõjuvad hästi ELi majandusele.

Komisjonil tuleks teostada finantstehingute maksustamise kohta ELis ja maailmas võimalikult pea mõju-uuring, et selgitada välja mõju ja majanduslik kasu, mida nad tekitavad spekulatiivsete finantstehingute mahu vähendamise, mis hetkel põhjustavad suuri turuhäireid. Uuringus tuleks analüüsida, kas finantssektori maksustamine ELis saab tõepoolest olla liidu omavahendite allikas, ja see peaks sisaldama konkreetseid ettepanekuid maksu kehtestamise korra kohta.

Jean-Paul Gauzès, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud president, volinik, head kolleegid! Esiteks sooviksin teha kaks märkust vorminõuete kohta: raportöör tunnustas äsja kõiki raportisse panustanud. Töö oli tõepoolest ehtne meeskonnatöö, millesse meie fraktsiooni liige Danuta Hübner oli variraportöörina eriti kaasatud. Meile on aga saanud teatavaks, et sotsiaaldemokraatide fraktsioon on esitanud alternatiivse resolutsiooni, mis tähendab, et esimesena pannakse hääletusele dokument, mille üle ei ole arutelu üldse toimunud.

Minu teine poliitiline märkus – tavaliselt ma selliseid märkusi ei tee – on see, et oleme siinkohal tekitamas kunstlikku opositsiooni, eriti finantstehingute maksu suhtes. Meie fraktsiooni seisukoht on selge: oleme taolise maksu poolt maailmas; oleme nõus, et seda katsetatakse Euroopas juhul, kui seda maailmas katsetada ei saa. Arvame lihtsalt, et me ei saa tormata seda liiki otsusele ilma põhjaliku mõjuhinnanguta, et kontrollida üle, et puudutatuks ei osutu Euroopa finantskeskuste konkurentsivõime. Sel puhul, volinik, sooviksin teha selgelt teatavaks, et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni seisukoht ei ole aega võita ega asju ootele panna. Palume tungival ja veendunult, et mõjuhinnang, mida korduvalt parlamendis arutanud oleme, toimuks nõuetekohaselt ja viivitamata, et saaksime teha küsimuses teadliku otsuse.

Arvan, et ühel poolel on meediakära, mida arvamusveerud mõnes Euroopa ajalehes tekitada püüavad, ja teisel pool on tegelik olukord, kus meil tuleb võimalikult ruttu tegeleda korralikult küsimusega põhjalike teadmistega eelistest ja varjukülgedest ning poliitilise otsuse tegemisega.

Udo Bullmann, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud president! Palun vabandust, Algirdas Šemeta, kuid esitletust ei piisa. On kuid sellest ajast, kui parlament tegi teile ülesandeks uurida, mis meetmeid saame rakendada, sealhulgas finantstehingute maksu suhtes; andsime ülesande teile siin täiskogul. Te ei ole seda teinud. See, mida teie seisukoha kohta teame – komisjon tutvustanud seda kirjalikult rohkem kui üks kord – on midagi muud. Tahate, et maksustaksime väikseid finantsteenuste osutajaid, neid, kellel on veel kontoreid, kes hoolivad klientidest, kes hoolivad keskmise suurusega ettevõtetest, kes tagavad, et ärialaenu on veel võimalik saada. Osapooled, keda te maksustada ei taha, on spekulandid: need, kes liigutavad oma välkkauplemisega miljoneid ja miljardeid üle maailma, tagades sellega, et meie majandus on ennustamatu – ennustamatu isegi tubliledele ettevõtjatele

ning tublidele investoritele, kes tahavad edaspidiseks korralikke töökohti luua. Teie seisukoht on seetõttu ebarahuldav ja seetõttu tuleb parlamendil leida oma hääl.

Pean kahetsusega ütleva, et Jean-Paul Gauzès – kellest muidu väga lugu pean – eksib seekord. Ta eksib, sest nõrgendab seisukohta, mille parlament varem Berèsi raportis võttis. Kõik, kes hääletavad Jean-Paul Gauzèsi ettepaneku poolt, tagavad, et komisjon teeb, mida niikuinii teha tahab – nimelt pakub välja, et finantstehingute maksu ei tuleks. See on Jean-Paul Gauzèsi nõustumise tulemus. Just seetõttu oleks vale temaga praegusel juhul nõustuda.

Kõik, kes tahavad, et parlamendil oleks hääl, kes tahavad võita tagasi usalduse, kes tahavad tagada, et Euroopa kodanikel oleks jälle kord võimalik vaadata meie institutsioonide poole lootuses ja usus, et teeme midagi kriiside lahendamiseks, peavad praegu hääletama Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis esitatud alternatiivse ettepaneku ning muudatusettepaneku nr 2 poolt, mille on kiitnud heaks üle 120 parlamendiliikme kõikidest suurematest fraktsioonidest. Täna teid toetuse eest!

Olle Schmidt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Austatud president! Soovin tänada Anni Podimatat tõhusa koostöö eest. Meil on õnnestunud jõuda kompromissini oluliste eriarvamuste kiuste. Nüüd on aeg, kui on oluline, et jääksime kindlaks majandus- ja rahanduskomisjonis vastuvõetud kompromissidele. Sooviksin pöörduda oma sõnavõtuga iseäranis Udo Bullmanni poole.

Asjaolu, et raportis rõhutatakse tõelise barjäärideta siseturu loomise tähtsust, on hea. Mõistagi on see Euroopa kasvu alus. Oluline on arutada võimalust rahastada infrastruktuuriprojekte, näiteks Euroopa võlakirjade abiga, ja lisaks ka võimalikku lahendust Euroopa süsinikdioksiidi maksule, nii et saame minna Euroopas üle säästvale tootmisele.

Samuti on oluline juhtida tähelepanu, et liikmesriigid – need, kus teie elate, head kolleegid –, peavad täitma abiandmise eesmärgi, et neil oleks võimalik rahastada olulisi projekte. Kahjuks täidavad neid eesmärgi ainult Taani, Luksemburg, Madalmaad ja Rootsi.

Arvan samuti, et finantssektor peaks olema kaasatud ja maksma liikmesriikidele ning maksumaksjatele kriisis pankade päästmisel tekkinud kulud. Ma ei arva aga, et finantstehingu maksu kehtestamine on lahendus.

Minu riigis kehtestati teatavat liiki finantstehingu maks ühepoolset 1980. aastatel ja sellega kaasnes vaid finantssektori oluliste osade kolimine Londonisse. Olen teadlik, et peaksime olema ettevaatlikud Rootsi ja Euroopa võrdlemisega, kuid finantsturg on vabalt liikuv ning seetõttu on oluline võtta Rootsi näitest õppust. Seetõttu on suur oht, et finantsturu stabiliseerumine, mis meie lootuste kohaselt finantstehingute maksuga saavutatakse, ei teostu, kui EL kehtestab taolise maksu iseseisvalt.

Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni arvates peab olema finantstehingu maks iseloomult üleilmne, et sellel saaks olla positiivne mõju. Fraktsioon ALDE lükkab tagasi muudatusettepanekud nr 1 ja 2, kuid on Jean-Paul Gauzèsi muudatusettepaneku nr 3 poolt.

Philippe Lamberts, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud president! Miks me innovatiivset rahastamist arutame? Kas oleme äkki maksuhulluks läinud? Muidugi mitte!

Nagu teate, peame ehitama riikide rahanduse uuesti üles jätkusuutlikel alustel. See tähendab muidugi vastutustundlikku kulutamist, kuid samuti tulu teenimist õiglasel, tõhusal ja jätkusuutlikul viisil, ning – nagu teate – Euroopas hetkel toimivad maksusüsteemid ei vasta

nendele kriteeriumidele. Süsteemid ei taga vahendeid, mida valitsustel on vaja avalike teenustega seotud kohustuste täitmiseks – õpetamine, teadusuuringud ja sotsiaalne ühtekuuluvus on valdkonnad, mis meelele tulevad. Nendega ei ole õnnestunud peatada terves Euroopas suurenevaid ebavõrdsusi ja need soodustavad jätkuvalt tegevust, mis on kahjulik nii keskkonnale kui ka sotsiaalsele ühtekuuluvusele.

Olgu küsimus finantssektori maksustamises, õiglase osamakse saamises suurtelt ettevõtetelt, kliima- ja energiamaksu rakendamises või mõjusad võitluses maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimisega, võimaldab meil mõjusaid lahendusi rakendada ainult üleeuroopaline lähenemisviis, nagu teate. Liikmesriikide üksikud jõupingutused ei ole enam mõjusad. Oleme väsinud kuulmast, et see kõik on võimatu ja meil on vaja üksmeelt. Kuidas see saaks olla teisiti? See on liiga keeruline.

Ühiseid meetmeid rakendamata ei ole ükski Euroopa Liidu liikmesriik kümne aasta pärast võimeline ennistama jätkusuutlikku riigi rahandust. Mis puudutab majanduse juhtimist – sest selles asi ongi –, on praegune ettepanek öelda liikmesriikidele: et nad lõikaksid endal kulutuste käsivarre maha ja seoksid samal ajal tulude käsivarre selja taha. Just seda nimetatakse konkurentsivõimelisuse paktiks. Tahaksin väga näha, kuidas võideldakse, kui üks käsivars on maha lõigatud ja teine kinni seotud.

Arvan, et Anni Podimata raport avab teed, mis tõepoolest aitavad meil leida vastuseid maksuküsimusele, ja seetõttu loodan, et see võetakse parlamendis vastu.

Ivo Strejček, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Austatud president! Tahvel siin koosolekuruumis näitab, et tänane teema on innovatiivne rahastamine. Arvan, et on sobilik siin öelda, et tegelikult räägime uute Euroopa maksude kehtestamisest, ja teame juba ette, kes neid maksma hakkavad. Just pangad ja finantsasutused hakkavad neid uusi Euroopa makse maksma. Arvan, et on vale süüdistada finantskriisi vallandamises pankasid või öelda, et majanduskriis on nende süü. Lõppude lõpuks oleme teadnud pikka aega, et kriisi peamine põhjus oli maailma majanduse tasakaalustamatus, pikaajalised madalad intressimäärad, finantssektori ülemäärane reguleerimine ja kahjuks poliitiline sekkumine valdkondades, kus poliitikutel ei ole nõudmiste tegemiseks mingit asja.

Dokumentatsiooni näidatud summa, mis Euroopa Liit või Euroopa institutsioonid võivad näiteks finantstehingute maksu kehtestamisest, on väga vaieldav. Selle põhjus on see, et on väga tõenäoline, et finantssektor tõstab iga maksu või uute maksude kehtestamise peale oma tulu või – mis oleks Euroopa majandusele kahjulik – viiks oma residentsuse lõpuks Euroopa Liidust välja. Kui aga pangad ja finantsasutused ikkagi jäävad siia ning jätkavad finantsteenuste pakkumist, siis mõistagi annavad nad need kulud ilmselgelt edasi oma klientidele ja tarbijatele.

Hea on näha, et liikmesriikides on käimas väga keeruline finantskonsolidatsioon, ja arvan, et kaasata tuleks ka Euroopa institutsioonid. Kahjuks ei ole üldse mainitud, et Euroopa institutsioonid kärbiksid oma kulusid; juttu on olnud hoopis uute maksude kehtestamisest. Kui Euroopa institutsioonid sulgeks mõned oma Euroopa asutustest, mis on tihti ebavajalikud, ülemäärased ja kulukad, siis jääks kindlasti raha üle mitme Euroopa projekti toetamiseks.

Sooviksin lisada midagi eurovõlakirjade kohta. Kui eurovõlakirjad kasutusele võetakse, järeldatakse, et ei ole vaja hoida kokku, raha tulevikuks kõrvale panna ega reforme teha, sest keegi maksab need alati kinni. Selles on suurenenud moraalirisk. Euroopa Konservatiivid

hääletavad selle ettepaneku vastu, sest oleme uute maksude kehtestamise ja maksude tõstmise vastu.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud president, head kolleegid! Finantstehingute maksu nõudmine ei ole midagi uut; üleilmastumisvastased on nõudnud sellist maksu aastaid. Alles viis aastat tagasi aga ei oleks keegi mõelnudki, et selle rakendamine lähitulevikus võimalik võiks olla. Ometi see nädal on see Euroopa Parlamendi päevakorras kõrvuti süsinikdioksiidi maksu ja eurovõlakirjadega ning seda minu arvates õigesti.

Võin vaid tervitada ja toetada finantsinstrumente, mida Anni Podimata oma raportis välja pakub, ning arvan, et need lähevad hääletusel läbi. Neid vahendeid on vaja võimalikult kiiresti. Seni on riikide eelarvete konsolideerimisel keskendunud ainuüksi kulutuste kärpetele. Avaliku sektori kulutuste kärped aga mõjutavad eeskätt töölisi, pensionäre ja vaeseid, teisisõnu heaoluriigist sõltuvaid.

Riikide rahanduse laekumise pool on seni täielikult tähelepanuta jäetud. See on teine hoob, mida saame kasutada riikide eelarvete konsolideerimiseks. Konkreetselt kaasneks laekumise poole käsitlemisega see, et riigivõlakriisi peamiste toimepanijate õlule jääb kanda õiglane osa riigivõlast.

Kui soovime riikide eelarveid konsolideerida, siis on lihtsalt kohustuslik, et suurendame maksutuluseid. Tegelikult on riigivõla kõrge tase peamiselt erasektori võla riigistamise, teisisõnu selle tulemus, et valitsused võtavad üle erapankade võlgu ja rahastavad finantskriisi tagajärgi. Liikmesriigid ei vastuta seega kuidagi üksi võlakriisi eest. Paluda finantssektoril oma taskust võtta ei ole seetõttu lihtsalt ilmselge; see on meie poliitiline kohus. Finantstehingu maks tähendaks vähemalt, et osa sellest võlast jääks kanda selle sektori kui riigivõlakriisi peamiste toimepanijate õlule. Esitatud kujul vastuvõtmise korral saadetakse raportiga välja oluline poliitiline sõnum.

Sarnaselt peame eurovõlakirju mõistlikuks ja seega ka vajalikuks vahendiks. Need teevad võla vähendamiseks ära rohkem kui kõik sanktsioonid ja nõuanded kokku, ükskõik kui palju head nendega ei taheta. Kaebused mõnedelt eelarveülejääkidega riikidelt selle kohta et eurovõlad suurendaksid nende intressikuluseid, on vastuvõetamatud, kuna samad eelarveülejääkidega riigid teenivad rohkem ekspordist eelarvepuudujääkidega riikidesse. Mõned kritiseerivad seda kui ümberjagamisühingut. Siiski, kõik, kes tahavad sotsiaalset Euroopat, kes tahavad, et EL püsiks koos ka tulevikus, peavad leppima vähemalt põhimõtteliselt ümberjagamisühingu mõttega.

Lõpuks sooviksin öelda komisjonile, et loodan, et ta teeb nüüd lõpuks ettepanekud finantstehingute maksu kehtestamiseks. Oleme seda nõudnud nüüd üle aasta.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud president! Tobini maksu teooria on olnud liikvel aastaid – üleilmse valuutatehingu maksu idee –, kuid ei ole see muidugi kunagi päevavalgust näinud. See, mida siin välja pakutakse – ja seda muidugi selle pärast, et Euroopa Liidul on meeleheitlikult raha tarvis ja on nii hädas, et tal on vaja oma vahendeid –, on kasutada võimalust karistada finantssektorit, sest see on hetkel väga ebapopulaarne, ning kehtestada finantstehingute maks ainult Euroopa Liidus, nagu see tooks meile kuidagi suurt tulu.

Palun vabandust, aga me elame üleilmses majanduses! Kui maksu või reguleerimise tõttu konkurentsivõimetus muutume, kolivad inimesed lihtsalt ära – ja nad saavad seda teha 24 tunniga. See tähendaks nn *kamikaze* majanduse praktiseerimist. Maailma suurim

valuutaturg – maailma suurim finantssektor – on Londonis. Võiks arvata, et võib-olla siin hautakse salaplaani, et takistada anglosakse kogu oma äri ajamast.

2010. aastal lahkus alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid käsitleva direktiivi tõttu Londonist neljandik riskimaandamisfonde. Kui seda teed pidi jätkame, jääb Suurbritannia ilma oma kõige suuremast majandusharust. Arvan, et kätte on jõudnud aeg, kui Londoni linna ja Suurbritannia finantsturud tõstavad mässu liikmesuse vastu sellises Euroopa Liidus. Võib-olla kui homme selle poolt hääletame, läheb asi nii hulluks, et see on tegelikult kasulik Ühendkuningriigi Iseseisvusparteile ja meie seisukohale, et meil ei tuleks olla osa sellest tohutust sotsialistlikust eksperimentist.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud president! Te eksite, Nigel Farage! Mina olin selgelt finantstehingu maksu poolt. Minu arvates on tegemist valdkonnaga, milles Euroopa Liit saab end parandada. Jah – meil on Euroopa Liitu vaja just selliste küsimuste puhul. Siin saab end tõestada ka Euroopa Parlament. Kui kõik homme poolt hääletame, võib see kujutada otsustavat uut sammu finantstehingute maksu suunas. Poliitikud saaksid anda siis õige vastuse, mis vabastaks meid lõplikult finantssektori teenija seisuse ahelaist.

Finantstehingute maks ei peaks pakkuma ainult stiimuleid selleks, et finantssektor teeks siin pikaajalisi investeeringuid, vaid pakkuma ka lisandväärtust reaalmajandusele; ei, sellel peaks olema ka sotsiaalne komponent ja sellega peaks samuti kaasnema maksukoorma selgelt eemaldamine tööliste juurest. See nõuab julgust, isegi siin täiskogul, iseäranis maksumäära kehtestamisel. Ei piisa maksumäärast 0,03% või 0,05%. Peaksime seadma endale eesmärgiks vähemalt või kuni 0,5%. Seega, jah – võtkem endale selgelt eesmärgiks üleeuroopaline finantstehingute maks! Hääletan homme kindlasti muudatusettepaneku nr 2 poolt.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Austatud president, volinik, head kolleegid! Arutelu on tegelikult innovatiivsest rahastamisest, kuid oleme selle kohta midagi juba kuulnud. Innovatsioon ei tähenda lihtsalt uute maksude leiutamist või alati olemas olnud asja ümbersidistamist, näiteks riigivõla.

Sooviksin keskenduda väga põgusalt sellele, mis tegelikult selle arutelu teema on. Teema ei ole eurovõlakirjade kasutuselevõtt – ja fraktsioonid CDU/CSU väljendavad kindlasti oma vastuseisu sellele –, vaid hoopis finantsturgude kriisist õppimine, ja see tähendab väga lihtsalt, et maksustada tuleb ka spekulereid. See tähendab samuti – ja ma teen selle väga selgelt teatavaks –, et kui seda ei ole võimalik teha terves maailmas, G20s, siis peame tegema seda Euroopa Liidu tasandil.

On olemas alternatiiv ning just selle pärast ei otsigi ma praegu lihtsalt kiiduavaldusi, Udo Bullmann, vaid ootan homme Euroopa Liidu selget tugevat hääletust. Selles, volinik, peab komisjon tegutsema meie liitlasena liikmesriikide vastu – eriti liikmesriigi vastu, kellelt kuulsime äsja nii valjuhäälselt sõnavõttu selle kohta, mida arvab Londoni linn. Ütlen teile lihtsalt, Nigel Farage: vaadake töötuse näitajaid ja majanduslikku taandarengut oma riigis, mis on keskendunud finantsturutoodetele. Kui te ikka veel autosid ehitaksite – nagu meie Baierimaal ja Saksamaal –, läheks teil praegu veidi paremini. Just seepärast tuleb nõuda ja kehtestada finantstehingute maks viivitamatult. See on meie kohus eurooplastena.

Leonardo Domenici (S&D). – (IT) Austatud president, volinik, head kolleegid! Anni Podimata raport sisaldab palju olulisi tahke, mis ei piirdu finantstehingute maksu küsimusega. Raport on analüüsist ja ettepanekutest pungil ning loodan, et see pälvib parlamendi laia toetuse.

Tegemist võiks olla alusega tõelisele uuele Euroopa maksupoliitikale, mida meil tarvis on. Maksude ühtlustamise küsimuses sisaldab raport ka ettepanekuid, et liiguksime maksude ühtlustamise suunas, mis annab Euroopale uut jõudu ja subjektiivsust, ehkki on selge, et hetkel on arutelu keskmiselt finantstehingute maks, mida kohaldataks esimese sammuna terves Euroopas. Arvan, et praegu on julgete otsuste aeg, mida tuleks kohaldada tasakaalustatult, kuid siiski tuleb valida suund edasiliikumiseks. Arvan, et Euroopa kohustus on näidata maailmale teed edasi; usun, et parlamendi vastutus on anda märku ja edastada poliitiline sõnum.

Lubage mul öelda üks asi Olle Schmidtile, kelle intelligentsusest ja mõtteselgusest ma tõesti lugu pean: olge ettevaatlikud argumentidega, mida kasutame, sest kui ütleme täna, et me ei saa koguda finantstehingute maksu selle pärast, et on maksuoaase, tekitame Euroopa kodanikes abituse tunde ajal, mil paljud nendest finantsasutustest hakkavad uuesti kasumisse jõudma.

Seda ei ütle ainult sotsiaaldemokraadid. Minu riigis Itaalias toetavad ettepanekut ka paljud iseseisvad ja sõltumatud rühmad; seda toetab ka katoliiklik demokraatlik liikumine arengu ja tasakaalustatud kasvu edendamiseks.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Austatud president! Sooviksin tunnustada meie kolleegi Anni Podimata tööd, milles käsitletakse tegelikult mitut väga tundlikku teemat. Ma ei tee juttu eurovõlakirjadest, mida käsitlen ise oma raportis majandusejuhtimise kohta. Sooviksin tõstatada finantstehingute maksu kohta kolm küsimust.

Esiteks, kas meil on tarvis uusi tuluallikaid ja kas meil on siin parlamendis õigus arutada aeg-ajalt laekumise poolt? Minu vastus sellele on jah. Euroopas on tabusid; arvan aga, et meil ei saa olla arutelu selle üle, kuidas kriisi lõpetada, kui me ei suuda käsitleda seda teemat tabudeta, ning seega on mul hea meel töö üle, mida volinik Šemeta alternatiivse maksustamisega teinud on.

Teiseks, kas meil on finantstehingute maksu vaja? Minu arvates on tegemist väga huvitava võimalusega, mida kaaluda. Viitaksin näiteks tööle, mida Euroopa Keskpank tegi hiljuti finantsinstrumentide turgude direktiivi komisjoni korraldatud arutelul, ja iseäranis välkkauplemist, see tähendab arvutitega teostavaid äärmiselt kiireid tehinguid käsitleva osaga. On selge, et hiljuti on areng olnud ohtlik, ja siinkohal jagan Markus Ferberi seisukohta, et peame eristama turutegevust, mis võimaldab tõsta likviidsust, ja neid, millel on spekulatiivsem ja tõenäolistelt kahjulik iseloom.

Minu kolmas ja viimane küsimus on: kas meil on tarvis üleilmseid või Euroopa eeskirju? Sooviksin teada, mida mõeldakse sõna „üleilmne” all. Kas ootame, kuni maailma viimane diktatuur on andnud roheline tule, enne kui teeme Euroopa Liidus millegi kohta otsuse? Kas peidame end üleilmastumise taha, et vältida oma vastutusele silma vaatamist? Arvan, et see oleks täiesti põhjendamatu. Selge on, et peame arvestama ümberpaigutamise ohtu – me ei ole vastutustundetud, kuid teisest küljest ei peaks parlament tegema oma otsuseid ähvarduse peale.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Austatud president, head kolleegid! Kõigepealt sooviksin samuti Anni Podimatale tänu avaldada! Tema töö ei ole viimastel nädalatel lihtne olnud. Olen kindel, et olete märganud meile laekunud e-kirjadest ja toimunud tulise arutelust – isegi mõnede fraktsioonide siseselt –, et tegemist on küsimusega, mida jälgivad paljud meie kodanikest, kes tahavad näha, mis seisukoha parlament küsimuses võtab.

Finantstehingute maks on kodanikealgatuse tulemus. See on seotud ettepanekuga, mis rajaneb sisuliselt Tobini maksul, ning parlamendi seisukoht küsimuses kujuneb seetõttu määravaks. Esiteks on põhiküsimus see, kas see peab olema üleilmne maks? Vaevalt on maailmas kedagi, kes on maksu vastu. Järgmine küsimus on: kas peaksime kehtestama selle ka Euroopas? Ausalt öelda ütlen kahetsusega, et paljud tema vastastest peidavad end Euroopat puudutava argumendi taha. Peaksime lükkama taolise varjatud taktika tagasi siin ja praegu, sest meil on edukaid tehingute makse isegi riikide tasandil ning need tehingute maksud toimivad alamturgudel.

Teisisõnu, isegi kui Algirdas Šemeta töötab hetkel mõjuhinnanguga, ei ole mõtet uurida, kas tehingute maks saab toimida või mitte; peaksime uurima vaid, millistel alamturgudel saab kehtestada selle riigisiselt, millistel alamturgudel saab kehtestada selle kogu Euroopas ja millistel alamturgudel saab kehtestada selle ainult maailmas. See tähendab, et muudatusettepaneku sõnastust arvestades ei ole kellelgi, kes väidab tahtvat tehingute maksustamist, põhjust hääletada homme 120 parlamendiliikme ühiselt välja pakutud sõnastuse vastu.

Kutsun teid, Algirdas Šemeta, üles kujundama oma mõjuhinnangut õiglaseks ja arvestama sellega, kui alamaksustatud finantssektor on! Head kolleegid! Saadame homme selge sõnumi Euroopa finantstehingute maksu poolt! Ei ole ühtegi tehnilist põhjust seda mitte teha.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud president! Pikka aega on olnud vajadus finantstehingute maksu loomise järele maailmas ja seetõttu ka Euroopa Liidus, täpselt nagu on olnud vajadus teha lõpp maksuoaasidele ning spekulatiivsetele finantstoodetele. Pikka aega on olnud vajadus kapitaliturgu ohjata ja mõjusalt reguleerida, hoides ära spekulatsioonide hulga väga erinevate toodetega, sealhulgas börsikaupade, kinnisvaratehingute, pensionide ja kindlustusega, ning lisaks ka väga paljude tuletisinstrumentidega, sealhulgas riigivõlala enesel põhinevatega.

Kahjuks ei ole Euroopa Komisjonil olnud edasiminekuid nende ettepanekutega, kuid on teada, et maksudest kõrvalehoidumine ja maksupettused lähevad Euroopas maksmata hinnanguliselt 250 miljardit eurot aastas, millest piisaks eelarvepuudujääkide kärpimiseks makse tõstmata. Praeguste prognooside kohaselt annaks finantstehingute maks isegi madala määra puhul peaaegu 200 miljardit eurot aastas Euroopa Liidus ja 650 miljardit USA dollarit maailmas.

Just sellest lähtuvalt küsime, kuidas saab nõustuda sellega, et selge seisukoht finantstehingute maksu loomise kohta Euroopa Liidus lükatakse edasi järjekordse uuringu, uute uuringute, täiendava hindamise ettekäändel? On aeg teha selgeid otsuseid kapitali järelevalve ja maksustamise kohta. On aeg, et me ei laseks enam eelkõige töelistel, mikro- ja väikeettevõtetel majandus- ning sotsiaalkriisi kinni maksta.

Marta Andreasen (EFD). – Austatud president! Euroopa Liit on tahtnud nüüd juba mõnda aega rahastada end Euroopa maksuga. Näib, et eelistatakse finantstehingute maksu. Hinnanguliselt annaks see 200 miljardit eurot aastas.

Olen tugevalt uue sellise maksu vastu, mida koguks Euroopa Liit, põhimõtteliselt selle tõttu, et see võimaldaks Euroopa Komisjonil otsustada ELi eelarve suuruse ning koosseisu üle liikmesriikide ja nende kodanike sõnaõigusega. Mis veelgi halvem, see jätab liikmesriigid ilma võimalusest nõuda ELi bürokraatialt aruandmist.

Kui see kehtestatakse riigisiselt, et ohjata riski finantsteenuste sektoris, antakse kulud vältimatult edasi maksumaksjale. Ehkki ollakse arvamusel, et finantsteenuste ja

pangandussektor peaks kriisi arve kinni maksma, ei tohiks me petta oma kodanikke, seades neile täiendavat maksukoormust.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Austatud president! Spekuleerimise maksustamine – mis paljudel juhtudel ei too reaalmajandusele mingit kasu – finantstehingute maksu teel on kahtlemata õige lähenemisviis. Taolist maksu ei tohiks aga kasutada võimalusena tuua midagi ELi maksu taolist sisse tagaukse kaudu ja õigustada ELi maksusuveräänsust. Kahjuks aga viib raport meid just selles suunas. Minu arvates ei ole EL riik – ega peaks ka selleks muutuma. Maksusuveräänsus peab jääma liikmesriikide vastutusalaks.

Kui Brüssel oma eelarvet juhtida ei oska, siis tuleb teha kärpeid. On juba küllalt volitusi, mida reguleeritaks paremini riikide kui ELi tasandil. Lisaks pakub toetuste ja ELi ametkondade padrik küllaga potentsiaali säästudeks. Eurovõlakirjade kasutuselevõtt, mida raportis samuti soovitatakse, tuleb minu arvates otsustavalt tagasi lükata. See kõik on majandusloogikavastane ja mitte midagi muud kui järjekordne meede, et muuta EL ümberjagamisühinguks. Mina keeldun seda tunnistamast.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Austatud president! Innovatiivse rahastamise küsimus maailmas ja Euroopas ei ole mitte ainult oluline, vaid ka väga päevakajaline. On kahetsusväärne, et see on taandatud uue finantstehingute maksu olemasolule või puudumisele, kuid sellele vaatamata ei hoia ma arutelust kõrvale.

On hulk küsimusi, mida siinkohal esitaksin. Esiteks: kas parlament teab mõnd kriisi, mis lahendati uue maksu olemasolu kaudu? Kas teate uuringuid selle uue maksu haldamise kulu kohta? Kas teate uuringuid, kus on selgitatud välja mõjud, mida see uus maks majandusele avaldama hakkab? Kui täiesti aus olla, ei tea ma ühtegi. Lisaks, kas teate mõnd reguleerimise vormi, mida teostatakse uute maksude kehtestamisega või turu järelevalve ja ohje kaudu? Mulle paistab selge, et nii on.

Lõpetan üleskutsega, et arutelu peetaks kohase rahulikkusega, mitte nende ideoloogiate alusel, kellele majanduse ja ettevõtete kasv ning kodanike heaolu vähe korda lähevad.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Austatud president! Mõne kuu pärast möödub neli aastat sellest, kui tundsime esimesi sümptomeid, esimesi mõjusid sellest laastavast majanduskriisist – kõige hullemast, mida maailm viimase kolmveerandsaja aasta jooksul näinud on.

See algas suurte häiretega rahvusvahelise finantsmaailmas; seejärel muutus see majanduskriisiks ja laienes reaalmajandusse, puudutades kasvu ning töökohti ja avaldades ränka sotsiaalset mõju; samuti ei tohiks me unustada, et sadade miljonite inimeste seisukohast maailmas on tegemist humanitaarkriisiga.

Sellest saadik oleme näinud arvukaid rahvusvahelisi, eriti just G20 kohtumisi, kus Euroopa Liidu liikmesriigid on olnud tugevalt esindatud. Nendel kogunemistel on esitatud palju kindlaid avaldusi ja ametlikke lubadusi reformida rahvusvahelisi finantsasutusi, reformida maksusüsteeme, kehtestada makse rahvusvahelistele finantstehingutele. Need on aga olnud pelgalt ametlikud avaldused.

Tegelikult on kogu maksuoaasidega võitlemiseks ja finantsasutuste reformimiseks vajalik tegelik töö alles tegemata.

Sooviksin seostada raporti arengupoliitika vajadustega. Arengumaad kannatavad kriisi tagajärgede käes suuremal määral kui teised: neil on väiksem kasv, vähem töökohti,

suuremad probleemid välisrahastamise hankimisel, suuremad võlad ja vähem ametlikku arenguabi. Finantstehingute maks pakuks võimsat uut allikat arengu rahastamiseks.

Seetõttu arvan, et Podimata raporti need tahud väärivad meie toetust, ja sooviksin siinkohal kutsuda parlamenti enesele truuks jääma, meenutades parlamendile, et maksu kehtestamine kinnitati siin istungisaalis 2010. aasta märtsis raportiga, mis käsitles arengumaadele avalduvat kriisi mõju.

ISTUNGI JUHATAJA: Stavros LAMBRINIDIS

asepresident

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! Sooviksin tänada raportööri, kellel on õnnestunud koostada raport, mis elavdab ka arutelu. Arvan, et on oluline, et meenutaksime endale asjaolu, et Euroopa Komisjon on tegelikult lubanud esitada suveks hulga kaugeleulatuvaid ettepanekuid selle kohta, mida nimetame tavaliselt omavahenditeks. Need konkreetsed maksud, mida äsja arutasime, arvatakse kindlasti siia hulka.

Just seepärast arvan vist ka, et algatusraportid, kus konkreetse küsimuse suhtes ise algatust ilmutame, võivad olla veidi tülikad, kuna kaldume nõudma esmalt olulist ettevalmistavat tööd, mis kätkeb mõju-uuringuid, mida eri maksud ja muu võivad avaldada, et seejärel siin istungisaalis seda olulist ettevalmistavat vaid takistada, öeldes, mida tahame vaatamata teabele, mis komisjon ette valmistab.

Arvan, et Diogo Feiol oli selles suhtes õigus, sest tihti on nii, et läheneme nendele maksudele ideoloogilisest vaatenurgast. Näiteks on meil hetkel jutuks maksu kehtestamine finantssektorile. Olukord tervikuna on keeruline. Harva kuuleme argumente, mis puudutavad sellega kaasnevaid tehnilisi üksikasju. Tegemist on hoopis põhimõtte küsimusega: me tahame sellist maksu.

Sel teemal võime arutada ka seda, kui innovatiivselt me praegu toimime. Tahtsime neid makse ideoloogilistel põhjustel juba 30 aastat tagasi või varemgi, mistõttu ei ole nende nõudmine midagi väga uuenduslikku. Sellele vaatamata saan aru, et mõnede inimeste arvates on need vajalikud. Isiklikult arvan, et on oluline, et kehtestaksime finantssektori maksu ja et teeksime seda maailmas. Keegi siin küsis, mida see tähendaks. See ei tähendaks, et peame ootama viimase diktaatori järele, kes meie planeedi mõnes nurgas istub. Pigem on küsimus selles, kas suudaksime saavutada midagi G20 tasandil. Just sinna Prantsusmaa, kes on tänavu G20 eesistuja, sihikvi.

Ometi ei malda me hetkel meelde tuletada, et suveks saame komisjonilt kindlaid ettepanekuid. Seetõttu arvan, et teeme edusamme muutmata küsimust ideoloogiliseks, sest tegemist on ka pragmaatiline küsimusega. Me ei tohi ka unustada, et need maksud peavad praktikas tegelikult toimima.

Keith Taylor (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Võtan sõna finantstehingute maksu poolt. Finantstehingute maks pakub võimalust taastada tasakaal ja heastada kahju, mille põhjustasid kokkuhoiumeetmed, eelarvepuudujääk ja selle kinnimaksmiseks kasutusele võetud meetmed.

Oluline on aga kehtestada maksud, mis on praegustes oludes asjakohased, kuna Ühendkuningriigis näiteks maksis Barclays Bank 2009. aastal ainult 113 miljonit Suurbritannia naelsterlingit ettevõtte tulumaksu, tublisti alla Ühendkuningriigi 28% määra, samas kui Royal Bank of Scotland eraldas tol aastal maksude vältimise skeemideks

25 miljardit eurot ning läks Ühendkuningriigi ja USA riigikassale maksma 500 miljonit eurot saamata jäänud tulu.

Ühendkuningriigis on moodustatud rühm finantstehingute maksu toetuseks. Seda kutsutakse Robin Hood Tax groupiks legendaarse kuju järgi, kes varastas rikkastelt ja andis vaestele.

Toetan tema kampaaniat ja soovitan tungivalt parlamendil sama teha!

Niki Tzavela (EFD). – Austatud juhataja! Anni Podimata raport on väga tasakaalustatud ja hästi lahtiseletatud ning peaksime homme kõik toetama raportis tutvustatud nelja finantsvahendit. Neli vahendit on kõik innovatiivsed ja ütlesin, et meie arutelu ei tohiks piirduda ainult finantstehingute maksuga. Peaksime olema ettevaatlikud kui valime, mida rakendatakse; peaksime jätma välja maksud sellistele sektoritele nagu energiasektor, millel on elukallidusele korrutustoime. Seega tuleks küsimuse viimase etapi tarvis komisjonil teha hindamine nende vahendite kasutamise tõhususe mõjuhindamise kaudu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin tänada raportööri huvitavate poliitiliste erinevuste esiletõstmise eest raportis.

Lubage mul arutelu kuulana üht asja täpsustada, nimelt et finantstehingute maksu ei maksa mitte keegi muu kui kliendid. See on sama, mis elektri, autode või muude kaupade või teenuste puhul. Nendelt makstavate maksude puhul tõstetakse hinda, mida maksab klient. Ükski pank ei maksa selle eest. Pankadel on vaja eelseisval kümnel igal juhul oma kapitali suurendada.

Seega suunatakse maks klientidele. See on võib-olla hea, sest meil on muidugi makse tarvis. Aga kas see on hea maks? Nagu minu kolleeg Olle Schmidt varem mainis, katsetasime seda Rootsis, kus seda nimetati kutsikate maksuks. Tegemist oli enam-vähem sama maksuga, mida arutame praegu, ja see oli edukas – Londoni linna seisukohast! Selle põhjuseks oli see, et aktsiatega kauplemine liikus Londonisse ja võlakirjadega kauplemine enam-vähem hääbus.

Just seepärast olen veidi üllatunud arutelul öeldu üle. Erinevus on nende vahel, kes tahavad teada, millised oleksid tagajärjed, ning nende, kes ei taha seda tagantjärele teada saada – nende vahel, kes tahavad mõjuhindamist ja kes ei taha seda. Mõelge selle peale, kas me ei tee mitte hetkel Shanghai linnapeast väga õnnelikku inimest! Arvan, et peaksime küsimuses järgima fraktsiooni EPP lähenemisviisi.

Arlene McCarthy (S&D). – Austatud juhataja! Tahan tänada raportööri raporti eest ja vastata oma sõnavõtus üldsuse üleskutsele maksustada finantsteenuste sektor õiglaselt.

Peaksime endale meenutama, et kodanikud on pangandussektori ulatuslikuks päästmiseks maksumaksjate kulul juba andnud 4,5 triljonit eurot riigiabi – 9500 eurot iga mehe, naise ja lapse kohta ELis – ja muidugi jätkab üldsus maksmist töökohtade kaotamisega selle ulatusliku finantskriisi ajal. Nüüd kui sektor on uuesti kasumis ja maksab välja suuri preemiaid (tegelikult, Gunnar Hökmark, saavad nad nii rekapitalizeerida – maksude pärast ei ole neil tarvis muretseda; just preemiad tuleks neil ära kaotada), on vaid õiglane, et see sektor, nagu kõik teisedki, annab õiglase panuse.

Küsimus on selles: miks peaks olema ELi omavahendid, sealhulgas käibemaks, majapidamise juhtide ja maksumaksjate kanda, samas kui finantsteenuste sektor on suurel määral käibemaksust vabastatud? Samal ajal kui Iirimaa võtab oma majanduskriisi lahendamiseks 85 miljardit eurot laenu, on tema toetus pankadele kokku hinnanguliselt 725 miljardit

eurot. Meie kodanikel on õigus arvata, et on aeg, et finantsteenuste sektor maksaks õiglase osa. Isegi Mervyn King, Inglise Panga president, ütles sel nädalavahetusel, et kui me finantsteenuste sektorit põhjalikult ei reformi, ootab meid ees järjekordne panganduskriis.

Raportis ei öelda, kuidas peaksime finantstehingu maksu kehtestama või kui suur see peaks olema. Praegu on selge, et oleme selles valdkonnas tõendite kontrollimise alguses, ja ühest uuringust ilmneb, et isegi tibatilluke maks ainult valuutakaubanduselt võiks anda 26 miljardit USA dollarit maailmas.

Toetame lisauuringuid! Muidugi toetame teid, Algirdas Šemeta, selle tagamisel, et meie mudelist ei saaks äpardunud Rootsi mudel, mis ei ole hea näide finantstehingute maksu kohta. Volinik, kas võin teile aga öelda, et olen enne uuringute tulemuste nägemist veidi pettunud, kuna teie aruteludokumendist on ELi finantstehingute maks juba välja jäetud. Teil on õigus, volinik: vaatame tõendeid enne, kui need tagasi lükkame! Olen pettunud, et olete selle otsuse juba teinud.

Homne hääletus – ja sellega lõpetan – on seetõttu raporti ning selle põhimõtte poolt, et finantsteenused peaks enda eest ise maksma. Tegemist on hääletusega, mis toetab meie kodanikke ja seisukohta, et neil ei tuleks lasta finantsteenuste ja pangandussektori vigu alalõpmata kinni maksta.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Austatud juhataja! Täna raportööri oivalise töö eest! Oleksin soovinud näha raportis suuremat rõhuasetust rahvusvaheliste kliimameetmete rahastamise küsimusele, ehkki toetan igati ka finantstehingute maksu. Kliimameetmete rahastamise kohta pakkus eelmise aasta ÜRO peasekretäri loodud tööriühm rahvusvahelise laevanduse heitmete teemal ühe võimalusena välja süsinikdioksiidi maksu. EL peaks seda tõsiselt võtma.

2008. aasta kliimat käsitleva paketi ajal otsustasime, et kui Rahvusvaheline Mereorganisatsioon ei ole selle aasta lõpuks loonud üleilmset süsteemi laevanduse heitkoguste piiramiseks, rakendab EL ise meetmeid, samamoodi nagu ta tegi seda lennuliikluse puhul. Süsinikdioksiidi maks laevadele, mis saavad ELi ja väljuvad EList, oleks üleilmset olulise tähtsusega meede, kuna see puudutaks kolmandikku kogu rahvusvahelisest laevandusest ning tagaks arengumaadele stabiilse rahaallika nende kliimameetmete jaoks.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Arvan, et tänane teema on põhiküsimus, sest see puudutab mitte ainult finantssektori maksustamist, vaid ka olulist turgu puudutavat teemat. Eurovõlakirjadega – peame eristama euro- ja projektivõlakirju – on jõudnud kätte aeg arendada ja ajendada meie majandust läbi võlakohustuste, mis on tuntud projektivõlakirja nime all, eriti just üleeuroopalisi infrastruktuure transpordi-, energia- ning telekommunikatsioonisektoris, mida toetavad teadusuuringud ja innovatsioon.

Peame nendes valdkondades kõik teed näitama: tegemist on tänase põhiteema ja seega muutuste tempoga. Kui kõneleme liidu meetodist, mis on meil kõigil huulil, siis tegemist on võimalusega sellele sisu anda. Töötus on praegu suur sotsiaalne probleem – see on praegu meie ülesanne.

Kas siis kogu maailmas või ainult Euroopas makse võttes muudame minu arvates oma ettevõtteid vähem konkurentsivõimeliseks. Kui teeme otsuse suurendada, ei ole seda mitte ainult keeruline kohaldada – kuna tahame tabada vaid neid, kes spekuleerivad, aga see meil ei õnnestu, vaid lisaks ei õnnestu see meil selle pärast, et seda on keeruline kohaldada, aga

meil tuleb seda teha G20 tasandil. Lõpetuseks, süsinikdioksiidi maksude puhul arvan, et makse ei tuleks tõsta, vaid korrigeerida.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Austatud juhataja, head kolleegid! Raport, mida täna arutame, pakub tõelist edasiminekut. Mõtlen siinkohal iseäranis eurovõlakirju, mida liidul läheb vaja Euroopa 2020. aasta strateegia rahastamiseks.

Kahjuks lükkasid parempoolsed majandus- ja rahanduskomisjonis tagasi Euroopas rakendatava finantstehingute maksu põhimõtte, ehkki nad juunis selle poolt hääletasid. Nende argumendid Euroopa finantstehingute maksu kui üleilmse maksu ettevalmistuse tagasilükkamiseks on samad, mille esitasid maksuoaaside toetajad. Nad ütlevad meile, et maksu rakendamine ainult Euroopas oleks meie finantssektori seisukohast katastroofiline. Nad ütlevad samuti, et kapital voolaks Euroopast välja.

Minu vastus sellele on: noh, ja mis siis, kui voolab? Finantstehingute maht hetkel on reaalmajanduse vajadustega võrreldes ülemäärane. Maksu rakendamine ainuüksi Euroopas aitaks mullist õhu välja lasta.

Lisaks, kui spekulatiivsete kapitalitehingute, näiteks kriisi allikaks olnud krediituletisinstrumentide mahtu vähendatakse mõnevõrra, aitaks see tõeliselt meie pankade bilanssi konsolideerida. Neil oleks palju suurem stiimul reaalmajanduse rahastamiseks.

Juhiksin nende tähelepanu, kes ettekäändena mõjuhindamise puudumist kasutavad, et mõjuhindamist ei teostatud enne rohelise tule andmist tuletisinstrumentide levimisele.

Head kolleegid, on aeg, et kõik Euroopa Parlamendi liikmed oma vastutusele silma vaataksid. Euroopa Liit ei tohi jätkata sörkimist G20 sabas, kus domineerivad Ameerika Ühendriigid ja Hiina. Ta peab meie rahandussüsteemi reformimisega teed näitama.

Just seepärast ei saa ma toetada teksti, kus on tehtud valik finantstehingute maks tähelepanuta jätta.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Anni Podimata raport sisaldab huvitavaid ideid – nii igivanu kui ka tänapäevaseid –, mis on praegusel hetkel eriti aktuaalsed, arvestades katsumusi, millega seisame stabiilsuse ning kasvu puhul silmitsi euroalal ja Euroopa Liidus tervikuna. Üks iseäranis positiivne idee on eurovõlakirjad.

Tahtsin võtta konkreetselt sõna finantstehingute maksu küsimuses, mida toetasin muudatusettepanekus avaldatud kujul ja mida pean heaks sammuks, isegi – ehkki – Euroopas, vaatamata kõikides asjaomastes uuringutes esile tõstetud kogumise ja mõjususe vaevale ning keerukusele, kui seda rakendatakse ainult Euroopas, mitte rahvusvahelisel tasandil.

Peale nende tehniliste üksikasjade teeb meile eriti muret selle võimalik mõju Euroopa majanduse konkurentsivõimele: meie kasvu eeldusele, mis näib ka ilmselge katsest rakendada konkurentsivõime pakti majandusjuhtimise raames karmidel ja siduvatel tingimustel. Meile teeb seetõttu muret mõju, mida taoline maks avaldaks pidevalt müüdavate finantsteenuste edasiandmisele; likviidsusele, mida meie turul praegu nii hädasti vaja on; ja kulu edasikandmisele investoritele ning maksumaksjatele.

Seetõttu peame just nendel põhjustel Euroopa Komisjoni lubatud uuringut oluliseks põhieelduseks. On aga veel midagi, mis meile muret teeb: asjaolu, et mitte kusagil ei ole kindlaks määratud, kuhu need vahendid lähevad. Me ei poolda makse maksude pärast;

meil ei ole maksude puhul doktriini. See, mida meil on tarvis teada, on see, milleks kujuneb tulemus. Oleksin väga vastuvõtlik ja minu ettepanek rääkida läbi, käiks ikkagi maksu kohta, mis läheb ELi eelarvesse või toetusmehhanismi.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Ei ole mõtet korrata, et praegune olukord on euro ja seega Euroopa ellujäämise suurim katsumus. Podimata raport avab tee asjalikele lahendustele, mistõttu tänaksin kaasparlamendiliikmeid ideede eest, mis ta esitab.

Olukorra keerulisus ei tulene ainult ülemäärasest või välisvõlast euroalal tervikuna, vaid pigem seda moodustavate majandusriikide püsivast ja suurest erinevusest ühise poliitika mõjul. Meil puuduvad vahendid, mis võimaldaks nendel majandusriikidel läheneda, mis võimaldaks Euroopal tasakaalu tagasi saada, mis võimaldaks Euroopal kasvada.

Täpsustagem: integratsiooni praegusel tasemel ja arvestades neid moodustavate majandusriikide mitmekesisust, ei jää euroala ega Euroopa Liit ellu eelarvega, mis on 1% nende ühisest varast. Praktikas oli kriisi järel ainuke lahendus, mille kokku panna suutsime, kokkuhoidlikkuse ettenägemine. Just töötavad inimesed ja ettevõtted maksavad praegu eelarvepuudujääkide eest, mille tekitas finantssektori spekulatiivne kriis, mille päästmiseks on Euroopa Liit panustanud 26% oma varast.

On tõsi, et finantstehingute maks, mida kogutakse väga madala määra, näiteks 0,05% juures, väga spekulatiivsetelt tehingutelt, mis kätkevad kõrge riskiga tooteid, tuleb maksta kinni taoliste toodete tarbijatel. Miks aga ei peaks nad maksma, kui tavalised inimesed maksavad käibemaksu leiva, piima ja muude põhitoiduainete pealt? Maksukoorem tuleb jaotada ümber, nii et see kahjustaks vähem töötavaid inimesi ja ettevõtteid ning et seda jagataks võrdsemalt finants- ja iseäranis spekulatiivse sektoriga.

Volinik, arvan, et komisjon ei tohiks hetkel lükata tagasi või vältida selget poliitilist sõnumit, mis parlament talle annab. Avalikust arutelust ei või jääda välja finantstehingute maksu analüüs: vastupidi, selle analüüsile tuleks anda kõrgeim prioriteet.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Peaaegu kümne protsendipunktiga on Euroopa Liidul juba kõrgem maksukoorem kui Ameerika Ühendriikidel, Jaapanil ja teistel maailma majandusjõududel ning see tähendab, et konkurentsivõime mõttes on Euroopa ettevõtted ebasoodsamas olukorras konkurentsis USA ja teiste maailmas tegutsevate ettevõtetega. Kahtlemata on palju entusiasmi uue finantstehingute maksu kehtestamiseks. Nagu aga kõik teame, on finantssektoril uskumatu oskus anda kulusid edasi kodanikele ja ettevõtetele. Seetõttu arvan, et saame Euroopa Liidus rääkida finantstehingute maksust ainult juhul, kui meil on küsimuses üleilmne kokkulepe.

Teiseks soovin väljendada täit toetust eurovõlakirjade kasutuselevõtule, selleks et rahastada Euroopa infrastruktuuriprojekte moodusena, millega meelitada ligi vahendeid ja ka erasektori vahendeid nende projektide rahastamiseks.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Sooviksin tänada raportööri Anni Podimatat.

Majandus- ja finantskriis on paljastanud hulga ebaproportsionaalsete stiimulite olemasolu finantssektori ja lisaks ka puudujääke finantssüsteemi reguleerivas ning järelvalveraamistikus. Finantssüsteem peaks aitama kaasa kriisi kulude kandmisele õiglasemal ja jätkusuutlikumal moel. Peaksime tagama, et lõppkokkuvõttes ei anta finantstehingute maksu, mis kehtestatakse mõjuhindamisest tulenevalt, üle tarbijatele, see

tähendab kodanikele. Seetõttu peame vajalikuks kehtestada olukorra ärahoidmiseks selged eeskirjad.

Riigihanked moodustavad 17% ELi SKTst ja kujutavad olulist turgu, eriti sellistes valdkondades nagu tervishoid, transport ja energia. Elektrooniliste riigihankesüsteemide rakendamine liikmesriikides on toonud kaasa suurema läbipaistvuse ning olulised säästud riikide eelarvetes. Kutsun komisjoni ja liikmesriike üles teostama 2015. aastaks vähemalt 50% riigihangetest elektrooniliste riigihankesüsteemide kaudu, pidades nõnda kinni kohustustest, mis liikmesriigid 2005. aastal Manchesteris võtsid. Palun komisjonil samuti rakendada e-arvete algatuse – elektroonilised arved, mis on oluline vahend maksudest kõrvalehoidumise vähendamisel.

Liikmesriikidel tuleks parandada oluliselt olemasolevaid teadusuuringutele ja innovatsioonile, transpordile ning energiatõhususele suunatud struktuurifonde, aidates kodanikel omandada vajalikke oskusi, parandades riiklike süsteemide tulemuslikkust ja rakendades aruka spetsialiseerumise strateegiaid ning riikidevahelisi projekte. Sel puhul toetame ühist eurovõlakirjade emiteerimist infrastruktuuriprojektide rahastamiseks.

Sooviksin juhtida tähelepanu innovatiivsete uuenevate finantsinstrumentide kasutamata potentsiaalile, mille eesmärk on tõsta hoonete energiatõhusust. Lisaks tuleks liikmesriikidel algatada struktuurifondide ettevalmistamine 2013. aastale järgneva perioodiks, millel oleks eriline rõhuasetus innovatsioonile, transpordile, energiatõhususele ja arukale spetsialiseerumisele.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Ajal kui alles hakkame seedima finantskriisi tagajärgi, ei ole kindlasti keelatud vaadelda selliseid põhiküsimusi nagu innovatiivsed maksumehhanismid ja pakkuda välja uusi võimalusi, nagu eurovõlakirjad. Kui soovime, et see oleks tõeliselt pädev ettevõtmine, ei tohiks aga realism kunagi idealismi ees taanduda. Eurovõlakirjad võiksid olla tulevikuvahendid, juhul kui Euroopa Liit teeks tõelise kvaliteedihüppe majandusjuhtimises. See on eeldus. Ärgem alahinnakem siin probleeme!

Kui kuulame Anni Podimatat, on asjad tegelikult üsna lihtsad. Võtame raha sealt, kust seda leiame, ja ongi kõik. Praegu on panku lihtne patuoinasteks pidada. Nad on patustanud ja peavad maksma. Just seda ütlesid prantslased sakslastele pärast Versailles' lepingut 1920. aastatel. Üks iseäranis hästi informeeritud vaatleja, Jean-Claude Trichet, Euroopa Keskpanga president, hoiatas meid väga selgelt riskide eest, mida kätkeb finantstehingute maksu ühepoolne rakendamine Euroopas. Olen juba kuulnud räägitavat selle rakendamisest ainuüksi euroalal. Oleme siin väga libedal teel; meie kolleegil Nigel Farage'il oleks hea meel! Peame seetõttu väga ettevaatlikud olema. Just seepärast olen täielikult nõus oma fraktsiooni esitatud muudatusettepanekuga. Selles ei suleta uksi, vaid soovitakse põhjalikku tagajärgede analüüsi valikutele, mida võib-olla teeme. Ideoloogilisuse valimine oleks praegu ränk viga.

Mis minusse puutub, siis ma ei toeta meedet, mille ainus tagajärg oleks Euroopa finantssektori karistamine meie konkurentidega võrreldes.

David Casa (PPE). – (MT) Austatud juhataja! Soovin tänada raportööri meile meenutamast, et siseturul on vaja olla tõhusam ja mõjusam, kui soovime, et see paremaks muutuks. Kui vaatleme selle kõige valguses maksuküsimust ja arvestame, et oleme alles hakanud kriisist väljuma, siis minu arvates ei ole maksude äkiline kehtestamine õige tee edasi. Ütlen seda selle pärast, et minu arvates on turul praegusel kujul piisavalt koormaid – nagu uued kapitalinõuded ja uued hoiuste tagamise skeemid – ning me ei ole nende mõju veel tundma hakanudki. Seetõttu, arvestades, et me kõik nõustume, et üleilmse maksu kasutuselevõtmine

on peaaegu võimatu, kuna Euroopal ei ole võimalik olla selles kõiges ainus vastutav isik, peaksime minu meelest arvestama tagajärgi, mis see Euroopa maks kaasa tooks. Meil on tarvis mõelda järele, kuidas see puudutab tööturгу, kuidas loome juurde töökohti, kui konkurentsivõimeliseks suudame jääda rahvusvaheliste turgudega konkureeriva Euroopa turuna. Minu erakond, keda siin esindan, ei sule küsimuse puhul ust, ehkki me ei ole nõus, et väljapääs kriisist on maksu kehtestamine. See, mida ütleme, on: hinnakem mõju; vaadake tehtud uuringuid; mõelgem, kuidas see puudutab Euroopa majandussektorit; ja juhul, kui selle kõige valguses ilmneb, et maks toob kõigele vaatamata kasu, siis jah, läheme selle kehtestamisega kaasa. Hetkel aga jääme oma arvamuse juurde, et uued maksud on vastuvõetamatud.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Esimesena tunnustan meie fraktsiooni nimel raportööri Anni Podimatat ning lisaks ka tohutul hulgal tööd teinud Danuta Hübnerit!

Oleme kõik tuttavad finantstehingute maksu puudutavate andmetega. Esimene punkt nendes on, et tehingud ja spekulatsioonid võrduvad kokku reaalmajanduse 80- kuni 100kordse väärtusega. Teine on, et meil on milleeniumi arengueesmärgid – vaesus, vesi, metsad, infrastruktuur, haridus ja tervishoid – alles rahastamata ja need nõuavad 2015. aastaks 300 miljardit USA dollarit.

Oleme seetõttu maksu poolt, kuid kui see homme hääletusele pandaks, on vaja ülekaalukat hääletust. Puiklemine oleks kõige ohtlikum asi, mida parlament saaks teha. Vaja on ülekaalukat hääletust ja maks peab olema ühenduse, mitte valitsustevaheline maks.

Eurovõlakirjadel kolm kategooriat. Esimest kategooriat võidakse kasutada riigivõla rahastamiseks, mis on viga, kuna me ei saavuta kunagi poliitilist enamust liikmesriikide riigivõla rahastamiseks terves Euroopa Liidus. Teise kategooriaga võidakse rahastada alaliseks muutunud kriisijuhtimise mehhanismi. Selleks on meil tõepoolest eurovõlakirju vaja. Tõstataksin siinkohal eurovõlakirjade poliitilise ja seetõttu parlamentaarse kontrolli küsimuse. Kolmandaks ja lõpuks, jah, meil on eurovõlakirju vaja investeerimiseks. Maailmajagu, mis ei investeerinud, on maailmajagu, mis hakkab taandarenema. Kogu maailma kontinendid investeerivad. Seetõttu on meil eurovõlakirju, projektivõlakirju vaja.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Sooviksin korrata oma eelkäijate, oma fraktsiooni kolleegide argumente. Sooviksin lisada vaid ühe märkuse.

On tõsi, et finantstehingute maks oleks maks, mis kehtestataks kodanikule. On tõsi, et maksu kehtestamine teostatavusuuringute teostamiseta (ja meil ei ole kasutada ühtki) ning ainult Euroopas, mitte maailmas, oleks äärmiselt vastutustundetu.

Sooviksin lisada veel ühe märkuse. Unustasin tänada Anni Podimatat ja lisaks ka Danuta Hübnerit, kelle tööta oleks komisjon raport olnud oluliselt kehvem. Raport kukkus tegelikult üsna hästi välja. See on arukas ja tasakaalustatud: selles on esitatud mõned teemad kaalumiseks, kuid puuduvad ideoloogilised kõrvalepõiked ja ideed, millel ei ole mitte mingit seost päris maailmaga.

Sooviksin lisada veel ühe märkuse tehingute maksu kohta. Mitte ainult maailmas, vaid ka Euroopas on riike, sealhulgas minu enda oma, mille pangandussüsteem on oma väärtust finantskriisi ajal tõestanud. Me ei täiendanud Poolas finantssüsteemi. Meie finantssüsteemi jälgis juba finantsjärelvalveamet ja olid olemas eeskirjad, mida Euroopas alles nüüd kehtestatakse. Näib, et see süsteem ei tekitanud võlga. Finantstehingute maksu kehtestamine koormab ka terveid süsteeme, kes ei ole süüdi. Euroopa kodanikuna, kellele on teada süsteemid, mis kulusid ei tekitanud, ei saa ma sellega nõustuda.

Veel üks märkus eurovõlakirjade kohta. See on hea mõte. Peame investeringuid rahastama, kuid isegi nüüd, kui sellele teele asume, on küsimus, mida tahan konkreetselt Euroopa Komisjonile esitada, ja see on: Kuidas tagame, et see vahend hõlmab kõiki neid, kes aja jooksul euroalasse kuuluda tahavad, mitte ainult praeguseid liikmeid?

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Finantskriis on tähendanud, et meil tuleb kasvu ja heaolu saavutamiseks kaaluda õiglasi tuluallikaid. Raport sisaldab nii kasulikke kui ka küsitavaid algatusi. See, mis on raportis küsitav, on ELi võlakirjade ehk eurovõlakirjade algatus, millele olen täielikult vastu. Eurovõlakirjad hägustaksid vastutust, mis liikmesriikidel oma majanduste eest on, ja koormaks oma asju edukalt korraldanud liikmesriike suurenenud intressimaksetega. Sellega kaasneks n-ö moraalirisk.

Sellele vaatamata toetan nn börsimaksu, finantstehingute maksu, mille kohta tuleks meil saada komisjonilt võimalikult pea mõjuhindamine. Küsiks in ehk siinviibivalt volinikultki: millal võiksime mõjuhindamise saada?

Samuti on hea, et raportis on pööratud palju tähelepanu arengukoostöö rahastamisele, sest finantskriisi kõige karmimad tagajärjed inimlikkus mõttes ähvardavad puudutada neid, kes on kindlasti kõige vähem olukorras süüdi, see tähendab inimesi arengumaades. Maailma vaesematest vaeseimad peavad kannatama, kuna mitu majanduslangusega riiki kärbivad arenguabi ja isegi erakorralist humanitaarabi.

Raportis meenutatakse meile ka üsna õigesti mitte ainult arengukoostöö, vaid ka arengumaade eneste rakendatud meetmete tähtsust. Nendel riikidel on vaja tõhustada oma jõupingutusi maksustamise, konkreetselt maksude kogumise ning maksudest kõrvalehoidumisega võitlemise vallas. Samal ajal tuleks ELil parandada hetkel killustunud arenguabi süsteemi koordineerimist ja tõhustada võitlust maksuõigustega.

Damien Abad (PPE). – (FR) Austatud juhataja! On võimalik, et oleme just väljunud kõige hullemast finantskriisist, mis maailm on 1929. aastast saadik tundma pidanud, kuid see ei tähenda, et Euroopa võib nüüd enda mugavalt sisse seada ja lõõgastuda.

Rahvusvahelise finantssüsteemi reguleerimine ja finantstehingute maksu idee ei ole vasakpoolsed teemad. Tegemist ei ole puhtalt sotsiaaldemokraatide küsimusega. Tegemist on teemaga, mis puudutab kogu parlamenti. Sel teemal pean ütleva, et on kahju, et sotsiaaldemokraatide fraktsioon esitab alternatiivse resolutsiooni ajal, kui kõik meie fraktsioonid suudavad kokku tulla ja kahes ettepanekus kokku leppida. Esimene ettepanek on toetada üleilmse finantstehingute maksu põhimõtet kooskõlas G20 ettepanekute ja selle praeguse tegevuskavaga. Teine on vaadata võimalust kehtestada finantstehingute maks ELi sees pärast mõjuhindamist. Mõjuhindamise mõte ei ole asju kinni pidada ega meile rohkem aega anda: see aitab lihtsalt tagada, et maks kehtestatakse õigel tingimustel.

Arvan, et on kahju, et erakondlikud poliitilised ja individuaalhuvid takistavad meid tekitamast tugevat suundumust Euroopa Parlamendis. Arvan, et rahvusvahelise finantssüsteemi reguleerimise teema on liiga keeruline, et sellest erakondlikku poliitilist küsimust teha, ja arvan, et parempoolsed ning tsentristlikud erakonnad võiksid öelda oma osa sellel teemal sama hõlpsalt kui vasakpoolsed: nad võiks mõjutada arutelusid, olla julged ja ilmutada vastutustundlikkust, pakkudes selle maksu kehtestamise välja pragmaatilisest, mitte ideoloogilisest vaatenurgast.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Täna raportööri esitatud raporti eest!

Kaks suuremat probleemi, millega Euroopa Liit silmitsi seisab, on kõrge töötus ja rängad võlakoormad. Eile saavutati Dublinis kokkulepe moodustada uus valitsus – valitsus, kes on pühendunud sellele, et tuua Iirimaa välja meie ajaloo kõige pimedamast ajast. Iirimaa on silmitsi pretsedenditu riikliku majandusliku hädaolukorraga. See on asjaolu, millest kolleegid siin täiskogul liigagi hästi teadlikud on. Nimelt on meil vaja kolleegide mõistmist ja toetust, et raskustest toibuda.

Ametisse astuval valitsusel on lahendada palju probleeme, sealhulgas teise panganduse stressitesti tulemuste äraootamine, mis peaks valmima kuu lõpus, nii et saame lõpuks teada probleemi ulatuse. Stressitestidest kujuneb karm süüdistus Euroopa – ja ka Iirimaa – pangandussektori väheefektiivse reguleerimise kohta, kuid ütlen Euroopa ning rõhutan seda punkti. On õppetunde, millest õppust võtta. Tööhõive rindel on meie tähelepanu suunatud tööhõive taastamisel.

Niisiis pakutakse probleemide puhul raportis välja kolm maksustamismeedet. Finantstehingute maksul on potentsiaali, kuid meil on tarvis – ja tervitan voliniku sõnavõttu selle kohta – mõjuhinnangut, enne kui lõpliku otsuse teeme. Kas võin öelda, et maksustamise mõte ei peaks olema karistamine; mõte on koguda vahendeid õiglasel ja võrdsel moel.

Eurovõlakirjade puhul on aga jällegi võimalusi olulisteks infrastruktuuriprojektideks. Need, kes tunnevad muret moraalariski üle, peaks ütleva, et juhul, kui meie majandusjuhtimine on hea, peaks see hirm vaibuma. Lõpetuseks räägin süsinikdioksiidi maksust. Selle teema puhul on mul mõned mured, kuid vähemalt arutame neid väga olulisi küsimusi siin parlamendis ja homme hääletame nende üle.

Jan Kozłowski (PPE). –(PL) Austatud juhataja! Kaugeleulatuvad strateegilised eesmärgid, mille Euroopa Liit on endale seadnud, nõuavad märkimisväärset sisendit investeeringute ja vahendite kujul. Teisest küljest on majanduskriis sundinud paljusid liikmesriike otsima kokkuhoiumooduseid. Seda kaht suundumust on keeruline kokku viia, seega pean innovatiivse rahastamise otsinguid oluliseks ja aktiivset taotlemist väärivaks.

Sooviksin aga juhtida tähelepanu kahele iseäranis olulisele küsimusele. Esiteks tuleb innovatiivset rahastamist näha Euroopa Liidu eelarvet täiendavana. Seda tuleks käsitleda Euroopa Liidu kaugeleulatuvaid eesmarke toetavana, kuid mitte liikmesriikide panuseid vähendama ahvatlevana. Teiseks tuleks analüüsida hoolikalt väljapakutud rahastamismeetodite mõju Euroopa konkurentsivõimele ja töötuse tasemele.

George Sabin Cutaş (S&D). –(RO) Austatud juhataja! Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks on vaja Euroopas massiivseid investeeringuid teadusuuringutesse, haridusse ja infrastruktuuri. Seega, seoses kokkuhoidlikkuspoliitikaga, mida Euroopa valitsused järgivad, ja kasvavate eelarvepuudujääkidega saab neid eesmarke saavutada ainult alternatiivsete rahastamismeetodite kaudu. Viitan nii ühisele võlakirjade emiteerimisele, et võimaldada liikmesriikidel katta osa oma eelarvepuudujääkidest, muutes osa nende võlast Euroopa võlaks ja hõlbustades madalate intressimääradega laenude saamist, kui ka finantstehingute maksule.

Viimasega kehtestatakse miinimumtasu finantssektorile, mille tegevus kujutab ligikaudu 73% maailma SKTst, ning seda kasutatakse finantsspekulatsiooni pärssimiseks ning turu reguleerimise ja Euroopa projektidesse investeerimise tagamiseks. On vaja, et liit saadaks tugeva märguande finantskriisi lahenduse leidmisel, eeskätt nende maksude rakendamisega.

Elena Băsescu (PPE). –(RO) Austatud juhataja! Finantstehingute maks avaldaks negatiivset mõju konkurentsivõimele, kuid maailmas õigesti rakendatav maks võiks kujutada meetodit

täiendava raha kogumiseks üleilmsete meetmete tarvis. Selleks et ELil oleks sidus seisukoht, peaks see tegema taolise maksu kehtestamisele mõjuhindamise. Uuring peaks hõlmama võimalikku ohtu, et välisinvesteeringud paigutatakse ümber vähem läbipaistvatesse piirkondadesse. Jälgida tuleb ulatust, mil määral vaatlusaluseid variante saab kasutada innovatiivsete finantsmehhanismidena. Taolisel maksul ei tohiks olla negatiivset mõju pangandussüsteemile. VKEdele ja individuaalsetele investeeringutele avalduvate võimalike mõjude vältimine on aga väga oluline tahk.

Lõpuks sooviksin rõhutada, et Euroopas oleks teostatav ainult finantstehingute maks. Nõndaviisi maksustaksime ainult ettevõtteid, mitte aga kõiki osalisi finantstehingus.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Ma ei ütle aitäh ega avalda tänu Anni Podimatale. Ütlen seda: väga tubli, sest ajal, kui euro on väga haige, on see kandnud koormat, et anda Euroopa Parlamendile algatusraport, kus pakutakse välja ravi. Ravi, mida selles välja pakutakse, hõlmab finantstehingute maksu.

Olen kuulnud paljusid ütlevat ei. Mõned on seda öelnud viisakalt, teised otse. Ma ei ole aga kuulnud alternatiivseid ettepanekuid ja arvan, et me kõik tahame kaitsta Euroopa Liitu ning eurot. Olen kuulnud räägitavat ka uuringust: kui kuulen uuringu ettepanekuid, tean ette, et vastus on ei ja et üritame lihtsalt aega võita. Ärge üritage aega võita, volinik! Tehke midagi kohe. Eelneva registreerimiseta sõnavõtude lõpetamiseks ütlen teile: püüdke maksu!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja! Toetan koos oma fraktsiooniga kindalt finantstehingute maksu kehtestamist kahel põhjusel.

Esiteks selle pärast, et see on vajalik ja kasulik. Maksumäär 0,05% annaks tulu üle 200 miljardi euro. Ajal kui eeldatavalt imetoimelised kulukärpemeetmed nõuavad paradoksaalselt suuremat tulu, arvan, et on enam kui vajalik maks kehtestada. See on oluline!

Teiseks selle pärast, et see võimaldaks meil võidelda ja taltsutada spekulatiivset tegevust, mis kujutab suurt probleemi, millega maailm – ja Euroopa poliitika – hetkel silmitsi seisab.

On veel üks põhjus, miks ma seda maksu toetan: Selle pärast, et tuhanded ja tuhanded kodanikud, keda esindab palju organisatsioone, nõuavad seda. Poliitiliste esindajatena on meie kohus mitte ainult kuulata, vaid reageerida vastutustundlikult ja järjekindlalt, ning arvan, et siin istungisaalis tuleb küsimuses homme selge ning veenev olla.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Eeldatavasti valitsevad poliitikud maailma ja kui nad ei valitse, täidavad tühimiku teised. Just see majanduskriisi puhul osaliselt juhtuski, vähemalt minu enda riigis. Õnneks oleme nüüd kaotatud maad tagasi võitmas ning parlamendis on tehtud jõupingutusi üritada ohjeldada finantsspekulante – neid majandusparasiite, kes on laastanud turgusid ja inimeste elusid. Finantstehingute maks on alusena hea mõte, kuid arvan, et selle kasutuselevõtt rakendamiseta maailmas oleks – nagu Nigel Farage ütles – *kamikaze* majandus.

Mul oli hea meel olla muudatusettepaneku nr 3 kaasallkirjutaja, millega nõutakse teostatavusuuringut. On õige ja mõistlik, et ootaksime seda teostatavusuuringut, et näha, kas meil on majanduslikult mõistlik minna edasi ühepoolsest, ülejäänud maailmata. Pärast seda kui teostatavusuuring on olemas, saame otsuse teha.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Finantstehingute maks on väga oluline Euroopa Liidu tuleviku seisukohast. Maks soodustab finantssektori paremat

kontrolli. Varem viis oluliste juhtimismehhanismide puudumine kriisini, olulise kahjuni, mille põhjustas näiteks pankadega spekulatsioon. Nüüd on kriisi kulud antud üle Euroopa Liidu kodanikele. Poolas näiteks on tõusnud käibemaks, mis tähendab, et pere ülalpidamise kulu on kasvanud.

Finantstehingute maksu kehtestamine tähendab, et rakendatakse meetmeid niinimetatud maksuoaaside piiramiseks. Lisaks finantssektori distsiplineerimise ülesandele suudab Euroopa Liit eraldada arenguks omavahenditest märkimisväärseid rahasummasid. Rohkem raha Euroopa Liidu eelarves tähendab rohkem võimalusi, suuremat rahastamist teaduse, hariduse, uude tehnoloogiasse investeerimise, ühtekuuluvuspoliitika ja ühise põllumajanduspoliitika seisukohast.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Nõustun raportööriga, et tormilisus finantssektoris on põhjustanud suuri probleeme mitte ainult meie kodanikele, vaid ka enamikule meie ettevõtetest. Seetõttu on üsna õiguspärane arutada eeskirjade ajakohastamist, mis kehtivad Euroopa kodanike hoiustega ümberkäimisele pankades, kindlustusseltsides ja muudes finantsasutustes.

Üks arutelu oluline järeldus peaks aga olema toetada meie kodanike hoiuste vastutustundlikku ja ohutut haldamist ning kõrvaldada kõik spekulatiivsed ja ohtlikud tehingud, kus hoiused või väikehoiustajate tulevased pensionid kaovad spekulantide taskutesse.

See peaks kätkema esiteks paremaid ja ulatuslikumaid eeskirju, mida aktsepteeritakse maailmas ja mis välistaks finantssektorist spekulatsioonide ning hasartmängude, kahjustama tarbetult hoiustajaid või kliente. Me ei tohiks rääkida sanktsioonidest või erimaksudest, kuni oleme teinud oma finantssektori põhjaliku reformi, mis äratav praegu kahjuks vähe usaldust.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Pärast struktuurilist kriisi – ja ma ei kujuta ette, et oleme selle veel kuidagigi lahendanud – on oluline, et kindlustaksime ohutu finantsplatvormi spekulatsioonide piiramiseks, või mis veelgi parem, täielikuks keelustamiseks. Innovatiivsed rahastamisvahendid täiendavad kärpeme poliitikat, mis on hetkel vajalik, ja need tuleks viivitamatult kehtestada terves maailmas.. Juhul kui hääletame seetõttu 0,05% määraga finantstehingute maksu poolt, siis võiks olla meie käsutuses potentsiaalset tulu peaaegu 200 miljardit eurot kogu ELis või isegi 650 miljardit eurot kogu maailmas. Vähemalt võrdselt positiivne on potentsiaal, mida see pakub finantsturgude reguleerimiseks ja läbipaistvuse suurendamiseks. Teisisõnu on tegemist sammuga õiges suunas.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kui tahame finantsturgusid stabiliseerida, siis on finantstehingute maks vältimatu. Meil on seda tarvis, nii et suudaksime lõplikult peatada ülemäärased spekulatsioonid. Finantsturgude ebastabiilsus on tingitud lühiajalistest investimisstrateegiatest ja hindadele mängimisest, kasutades võõrkapitali suurt osakaalu. Meil on tarvis muuta selline spekulatsioon ebaatraktiivseks ja tuua lõplikult esiplaanile pikaajalised investimisstrateegiad.

Maksuga kaasnevad olulised tulud, millest me ei saa loobuda, arvestades ELi kulukaid turvavõrke. Siiski on vaja ka maksumäärasid arukalt määrata. Madalama riskiga väärtpaberite maksumäär peab olema kõrge riskiga väärtpaberite omast madalam. Finants- ja pangandussüsteeme võidakas korraldada maailmas erinevalt, kuid meil on seda finantstehingute maksu tarvis aktsepteerimise saavutamiseks maailmas. See aitab oluliselt

kaasa tormilisuse vähendamisele finantsturgudel ja seab finantstehingud lõpuks kindlamale alusele.

Algirdas Šemeta, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Sooviksin teid kõigepealt tänada selle väga huvitava arutelu eest! Arvamused lahknevad küsimuses, kas ELil tuleks näha esimese sammuna ette finantstehingute maksu kehtestamine ELi tasandil.

Arvud, mis ringi käivad, võivad näida atraktiivsed. Olen aga veendunud, et peaksime esmalt hindama ümberpaigutamise ohtu ja taolise maksu tagajärgi Euroopa konkurentsivõime seisukohast. Nagu teate, on finantstehinguid lihtne väljapoole ELi ümber paigutada. Varasemad näited, nagu Rootsis, on näidanud, et finantstehingute maksu kehtestamine kohalikul tasandil võib kahjustada ausaid ettevõtteid ja vähendada ulatuslikult maksubaasi. Selle tegid meile väga hästi selgeks Olle Schmidt ja Gunnar Hökmark.

Nagu oma sissejuhatavas sõnavõtus ütlesin, ergutaksin teid ootama mõjuhindamise tulemusi, et määratleda valdkonnas põhjendatud seisukoht. Võin teile kinnitada, et mõjuhinnang on väga põhjalik. Teate, et veebruaris käivitasime sel teemal avaliku arutelu. Märtsi lõpus toimub meil Brüsselis maksufoorum, mis pühendatakse täielikult finantssektori maksustamise küsimusele. Teeme akadeemikute ja Rahvusvahelise Valuutafondiga sellel teemal tihedat koostööd ning sooviksin näha, et seda analüüsitakse väga põhjalikult, et saaks teha kindlatel alustel tuginevaid otsuseid.

Kaalul olevad küsimused on väga olulised ja arutelu jooksul tõstatati paljud neist, nagu mõju välkkauplemisele. Samuti tuleb meil analüüsida maksumäära. Mõned teist tõstasid küsimuse selle kohta, kes maksu maksab. Siin ilmset vastust ei ole. Samuti tuleb meil analüüsida haldamise kulu; meil tuleb analüüsida maksubaase ja palju teisi küsimusi, mida tuleb lõpliku otsuse tegemiseks arvestada.

Seega sooviksin paluda teil oodata, kuni komisjon on mõjuhindamise lõpetanud. Oleme võtnud eesmärgiks teha see töö suvevaheajaks.

Muidu on mul aga hea meel selle raporti üle, milles toetatakse üldiselt komisjoni tegevust innovatiivsel rahastamisel, iseäranis süsinikdioksiidimaksu, eurovõlakirjade ja arengu rahastamise vallas. Sooviksin veel kord tänada Anni Podimatat oivalise raporti eest ja soovin teile homme head hääletamist!

Anni Podimata, raportöör. – (EL) Austatud juhataja! Vaid paar sõna, et võtta kokku tänane väga huvitav arutelu, mille eest tänan kõiki sõnavõtjaid.

Esimene küsimus: kas üleilmne või Euroopa maks? Arvan, et see on vale küsimus ehk kardan pigem, et küsimust esitavad need, kes maksu ei taha ei Euroopas ega maailmas, sest teame kõik, et üleilmset kokkulepet on võimatu saavutada, kui keegi esimest sammu ei astu. Seetõttu, et olla tõsiseltvõetav ja mõjus jõupingutuses üleilmse kokkuleppe suunas, on vaja liidul, kellel on maailma suurim finantsturg, astuda esimene samm.

Teine küsimus: mõjuhindamine. Kõik teist, kes on innotiivset rahastamist käsitlevad raportit lugenud, teavad, et mõjuhindamine on raportis seotud väga paljude punktidega, ning meil on kindlasti mõjuhindamist vaja; seda ei vaidlusta keegi. Siiski, mul ei ole võimalik teiega nõustuda, volinik, kui olete palunud meil, anunud meid isegi nüüd oma sissejuhatavas avalduses, mitte midagi teha, mitte võtta seisukohta enne, kui Euroopa Komisjoni mõjuhindamine on avaldatud. Muretsen samuti, et arvestades seisukohta, millele veidi aega tagasi asusite, olete justkui oma seisukoha kohta otsuste teinud vaatamata sellele, et mõju-uuringut ei ole, vaatamata sellele, et me ei tohiks kehtestada finantstehingute maksu

Euroopas. Muidugi on meil mõju-uuringut tarvis ja teame kõik, et see on tavapärane samm enne õigusloome protsessi alustamist. Ärme peida end aga mõju-uuringute taha ega reeda oma rolli ja volitusi, eriti mitte ajal, kui võitleme, et kaitsta ühenduse meetodit, mille all mõtlen Euroopa Parlamendi rolli otsuste tegemisel. Poliitiline otsus selles kohta, kas tahame Euroopa maksu või mitte, on meie ja nõukogu teha, nagu Saksa kantsler Angela Merkel meile eelmise nädal meenutas. Peame veenduma, et sündmused meist ette ei jõua.

(Aplaus)

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil 2011, kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ivo Belet (PPE), kirjalikult. – (NL) Täna saadab Euroopa Parlament tugeva sõnumi G20-le, kuid iseäranis Euroopa riigipeadele ja valitsusjuhtidele. Oleme alati olnud ja oleme edasi finantstehingu kehtestamise poolt maailmas, kuid kui seda ei ole võimalik lähiajal saavutada, siis tuleks ELil tegutseda iseseisvalt, et kanda oma osa vastutusest. Eeldame, et komisjon esitab varsti uurimuse ja seejärel konkreetse õigusakti ettepaneku.

Finantstehingute maks on parim vahend kaitseks spekulatsioonide eest turgudel ja üleilmsete avalike hüvede rahastamiseks. Samal ajal aga võiks see olla mõjus vahend majanduse ennetava taastamise toetamiseks Euroopas. Praegusel hetkel sooviksin samuti juhtida tähelepanu, et need, kes alati väidavad, et Euroopa integratsiooni projekt on antisotsiaalne, võiks tänasest alates ehk veidi vähem häälekad olla. Sest – nagu ütles Oxfam – Euroopa Parlament kehtestab täna maailmale standardi, soovides Euroopa Robin Hoodi maksu.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Toetasin raportit, milles kutsutakse ELi propageerima finantstehingute maksu kehtestamist maailmas, ja selle ebaõnnestumisel tuleks ELil esimese sammuna rakendada finantstehingute maks Euroopas. Finantstehingute mahu võimas kasv maailma majanduses viimasel kümnendil, mis 2007. aastal saavutas maailma nominaalsest SKTst 73,5 korda kõrgema taseme, näitlikustab kasvavat ühendamatust finantstehingute ja reaalmajanduse vajaduste vahel. Finantssektor on alamaksustatud. Märkimisväärne on, et enamikult finantsteenustelt käibemaksu ei koguta. Rakendada tuleb meetmeid, et koguda sellest sektorist rohkem vahendeid ja soodustada maksukoorma viimist töötavate inimeste juurest eemale. Kriisi põhikuld on seni kandnud maksumaksjad. Finantsasutused ja sidusrühmad, kelle päralt on aastaid olnud ülemäärane kasum aktsiatelt ja ülemäärased aastapremiate väljamaksed, peavad andma oma õiglase osa kulude kinnimaksimisel. Hinnanguliselt võiks anda madala määraga finantstehingute maks peaaegu 200 miljardit eurot aastas Euroopas ja 650 miljardit USA dollarit maailmas, moodustades olulise finantssektori panuse kriisi kulusse ja riikide rahanduse jätkusuutlikkusse.

Kinga Göncz (S&D), kirjalikult. – (HU) Kitsaste finantsolude ajal oleks meil raske leida ilmsemaid vahendeid ühiste Euroopa eesmärkide saavutamiseks kui rahvusvahelisel tasandil või Euroopas finantstehingutele kehtestatavad maksud, eurovõlakiri, ELi projektivõlakiri ja muud innovatiivsed finantsinstrumendid. Kui võtame oma resolutsioone ja ELi 2020. aasta strateegias kehtestatud eesmärke tõsiselt, siis peame toetama uusi finantsinstrumente, mis võimaldavad meil neid saavutada. Värskeid vahendeid on vaja energia- ja transpordivõrkude arendamiseks, kliimamuutusega võitlemiseks ja sotsiaalse kaasatuse saavutamisele suunatud meetmete rahastamiseks. Need vahendid ei tohiks seada lisakoormaid maksumaksjatele, kes kannatavad juba kokkuhoidlikkusmeetmete tagajärgede

käes. Finantsasjatundjate arvates on võimalik Euroopas kehtestada finantstehingute maks, mis vähendaks finantspekuleerimise ja ülemääraste riskide võtmise taset finantsasutustes, mida Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendi on ammu propageerinud, ajamata finantssektorit Euroopast välja. Aastasel tasemel tooks tehingute maks 0,05% eelarvesse 200 miljardit eurot. Lisaks saaks aidata eelarvetulusid suurendada muud innovatiivsed rahastamismeetmed, nagu eurovõlakirjade emiteerimine.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Pärast finantskriisi koguemust, mis näitas finantsasutuste aktsiate volatiilsust, pidasime vajalikuks finantstehingute maksu kehtestamist Euroopa tasandil, mis on küsimus, mida arutati ulatuslikult ka Euroopa Ülemkogus.

Fraktsioon S&D, kuhu nimetatud raportöör kuulub, väärrib enim kiitust. Meil õnnestus saata tugev sõnum, eriti kõige küsitavama muudatusettepaneku vastuvõtmisega, mille eesmärk on kehtestada maks Euroopas, mitte maailmas. Sel moel ilmutame oma häid kavatsusi ja kindlat usku, et meetmetel saab olla ELis suurem mõjus mõõdetava ja vahetu kasuga. Selles suhtes pean kordama, et kokkuhoidlikkuspoliitika, mida propageerivad kõvasti konservatiivsed valitsused, on sügavalt ebaõiglane ning isegi demagoogiline, eriti seepärast, et majanduskriisi ei põhjustanud tavainimesed, vaid finants- ja pangandusasutused, kellel oli liiga liberaalne arusaam finantsüsteemist. Taastumist tuleks vaadelda õigluse seisukohast ja seetõttu on maks parim meede meie käeulatuses.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Arutelu on paeluv eetilisel, poliitilise ja isegi tehnilisel tasandil. Probleem on, et seda ei saa lahendada killustunult: lahendus peab olema ühine ja kokkulepitud G20 tasandil, sest kui seda kõik ei rakenda, saab sellest bumerang, mis sunniks finantstehinguid ümber paigutama. Me ei ole siin spekulantide või nende kaitsmiseks, kes mängisid finantsturgudel nii, nagu nad oleksid olnud kasiinos, kuid teisest küljest ei saa me rakendada au päästvaid meetmeid, mis on osaliselt mõjutatud demagoogiast, mis teeb seejärel praktikas rohkem kahju kui seda ennetada kavatsime. Ärgem seadkem arutluskäiku seetõttu puhtalt ideoloogilistele alustele, vaid vaadagem fakte! Oleme kõik nõus, et vajalik on peatada finantspekuleerimine selle enese pärast ja kehtestada saastaja-maksab-põhimõte, kuid selle tegemiseks on vaja võtta kasutusele lähenemisviis, mis tugineb usaldusväärsetel andmetel, arvudel ja statistilisel analüüsil. Meil on tarvis leida lahendus, mis võtab arvesse vajadust peatada teatavat liiki spekulatsioon ja hoida ära see, et EL teeb maailmaturul tagasikäigu, mis tekitaks rohkem probleeme ajal, kui meil on tarvis investeerida ja kriisi ületada püüda.

18. Vahemere üldise kalanduskomisjoni lepinguga hõlmatud piirkond (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Crescenzo Rivellini kalanduskomisjoni nimel esitatud raport, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus teatavate kalapüügi sätete kohta Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas (KOM(2009)0477 – C7-0204/2009 – 2009/0129(COD)) (A7-0023/2011).

Crescenzo Rivellini, *raportöör*. – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Ettepanek võtta vastu määrus seab eesmärgiks lisada osa Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastuvõetud soovitudest, mis aitaksid parandada õiguskindlust, astudes samas olulise sammu lihtsustamise suunas.

Seni on Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastu võetud soovitud võetud püügi võimalusi käsitlevate iga-aastaste määruste teel ajutisel alusel üle ELi õigusaktidesse.

Soovituse alaline iseloom aga nõuab stabiilsemat akti nende ülevõtmiseks ühenduse õigusse. Seetõttu on sobiv aeg võtta üle need soovitused ühe õigusakti kaudu, millele saab edaspidised soovitused muudatusettepanekutega lisada.

Mis puudutab Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastu võetud soovituste sisu, kehtestatakse määruse ettepaneku jaotises II (tehnilised meetmed) mitmesugused piirangud kalastamisele Lionsi lahes seoses võrkudega, mida võib kasutada (artikkel 5), kalapüügilubade küsimuse ja looduslike elupaikade kaitsega.

Lisaks antakse laevadele, millel on lubatud püüda harilikku kuldmakrelli, kalapüügiluba ja need lisatakse loendisse, mille esitab komisjonile asjaomane liikmesriik (artikkel 13). Püügivahendite puhul määratakse määruse ettepanekus väikseim silmasuurus kasutamiseks Vahemerel (artikkel 15) ja Mustal merel (artikkel 16) ning keelatakse veetavate süvendite ja traalivõrkude kasutamine sügavamal kui 1000 meetrit (artikkel 17).

Jaotis III on pühendatud tõrjeabinõudele. Nende hulka kuuluvad nõue, et kõik liikmesriigid peavad komisjonile tavapärase andmeedastussüsteemi abil saatma ajakohastatud nimekirja oma lipu all sõitvatest laevadest kogupikkusega üle 15 meetri, mis on registreeritud tema territooriumil ja millel ta lubab püüda Vahemere üldise kalanduskomisjoni lepinguga hõlmatud piirkonnas (artikkel 18).

2. peatükk käsitleb sadamariike puudutavaid meetmeid. Neid kohaldatakse kolmandate riikide laevadele, millele võivad kehtida nende randumiste kontrollid ja ümberlaadimistegevus (artikkel 21). Lisaks ei või liikmesriigid lubada kolmanda riigi laeval kasutada oma sadamaid, kui laev ei sõida GFCM lepinguosaliste lipu all, kui see on tegelenud ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga või kui tal ei ole kehtivat luba kalapüügiga tegelemiseks (artikkel 23).

Määruse ettepaneku jaotises IV (koostöö, teave ja aruandlus) nõutakse, et komisjon ja liikmesriigid teeksid koostööd ning vahetaks teavet Vahemere üldise kalanduskomisjoni peasekretäri (artikkel 24) ning et liikmesriigid esitaksid statistilised matriksid (sealhulgas laeva registrinumber, lastiruum, kogumahutavus, võimsus jne) Vahemere üldise kalanduskomisjoni peasekretärile määratud tähtaegadeks.

Jaotises V (lõppsätted) võimaldab artikkel 28 komisjonil Euroopa Parlamendi ja nõukogu lubatud erandiga muuta delegeeritud õigusaktide teel õigusakti mitteolemuslikke osi puudutavaid sätteid Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel.

Lisaks märgime, et Vahemere üldise kalanduskomisjoni lepingupooltelt nõutakse kokkulepitud meetmete täit rakendamist Vahemere üldise kalanduskomisjoni lepingus määratud kuupäevaks. Õigeaegne ülevõtmine on seepärast vajalik, et muuta taolised rahvusvahelised meetmed vahetult kohaldatavaks füüsilistele või juriidilistele isikutele liidus ning tagada õiguskindlus selles suhtes.

Asjaomase perioodi pikkuse tõttu aga näib sel konkreetsel juhul seadusandlik tavamenetlus olevat liiga suure ulatusega artikli 28 sätete muudatuste ülevõtmisega seotud küsimuste puhul, mis ei ole minu arvates olulised ja mis juba liikmesriikidega läbi arutati ning milles lepiti kokku töörühmas, nõukogus ning istungjärgu enese ajal, enne väljapakkumist või vastuvõtmist Vahemere üldise kalanduskomisjoni iga-aastaselt istungjärgul.

Asjaolu, et Euroopa Liit ei suuda tagada Euroopa õiguse ülevõtmist ettenähtud aja jooksul, võib lugeda tema rahvusvaheliste kohustuste rikkumiseks. See võib omakorda õhustada

Euroopa Liidu tõsiseltvõetavust seoses Vahemere üldise kalanduskomisjoni ja muude rahvusvaheliste kalandusorganisatsioonidega.

See osutab karuteene Euroopa Liidule ja innustaks kindlasti veel liidu mahategijaid, kes võivad kahtlustada, et Euroopa Liit raiskab aega tühiasjadele sisulisemate küsimustega tegelemise asemel.

Lõpuks on oluline märkida, et delegeeritud õigusaktide süsteemi ehitatakse sisse olulised kaitsemeetmed, nagu kahe kaasseadusandja, parlamendi ja nõukogu, vastuväite võimalus konkreetsete õigusaktide suhtes, mille komisjon võtab vastu oma delegeeritud volitustest lähtuvalt, ja võimalus delegeerimine täielikult tühistada, kui nad ei ole rahul sellega, kuidas komisjon volitusi kasutab.

Sel põhjusel arvan, et delegeeritud õigusakte käsitlev artikkel 28 kujutab head kompromissi, mis igal juhul tuleb uuesti arutelule nõukoguga teisel lugemisel, et leida lõplik kokkulepe. Lähenemisviis on kooskõlas de Brúni raportiga ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 998/2003 loomatervishoiu nõuete kohta, mida kohaldatakse mittekaubanduslikult liikuvatele lemmikloomadele, ja Romeva raportit ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse hariliku tuuni püügi dokumenteerimise programm.

Juhataja. – (viidates asjaolule, et Crescenzo Rivellini lubati määratud kõneajast kauem rääkida) Crescenzo Rivellini, eeldan täielikult, et panete oma kabinetti üles suure pildi minust. Võin teile selle saata – ja ka sellele autogrammi anda – tänuks täna toimunu eest!

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Mina teist pilti üles ei paneks, seega tuleb mul lühidalt sõna võtta.

Kõigepealt sooviksin tänada Crescenzo Rivellinit raportiga tehtud töö eest! Mul on väga hea meel näha kalanduskomisjoni väga tugevat toetust ja parlamendi toetust selle olulise ettepaneku sisule Saan hõlpsalt nõustuda Crescenzo Rivellini kõikehõlmava esitlusega ja samuti asjaoluga, et Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastu võetud mitmesuguste meetmete rakendamine on oluline kalavarude säästva majandamise tagamisel Vahemeres.

Meil tuleb seda teha selle pärast, et Vahemerel on seda tõesti vaja. Meil tuleb seda teha, kui tahame tagada bioloogilist mitmekesisust Vahemeres, ja seda, et see ei muutuks surnud mereks. Lubage mul viidata vaid ühele institutsionaalsele küsimusele, millele viitas ka Crescenzo Rivellini!

Nagu teate, muutuvad Vahemere üldise kalanduskomisjoni soovitused Euroopa Liidule siduvaks ja Euroopa Ühenduse asutamislepingu alusel ka liikmesriikidele GFCMi määratud kuupäevast. Õigeaegne ülevõtmine on seetõttu vajalik, et muuta taolised rahvusvahelised meetmed vahetult kehtivaks füüsilistele või juriidilistele isikutele liidus ning tagada õiguskindlus selles suhtes. Meil on vaja vältida Vahemere üldise kalanduskomisjoni meetmete ülevõtmise muutumist nüüdisaegseks versiooniks Sisypheose müüdist. Viimastel aastatel Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastu võetud meetmete ülevõtmised ootavad juba selle määruse vastuvõtmist. Kohe-kohe võtab Vahemere üldine kalanduskomisjon aga väga tõenäoliselt vastu uued muudatusettepanekud, millega nõutakse sisulist ülevõtmist ELi õigusse kindlaksmääratud tähtaja jooksul. Seega teeme selle harjutuse üha uuesti läbi.

Just seepärast arvangi, et komisjonil peaks olema delegeeritud volitused kõikide tulevaste muudatuste ülevõtmiseks ELi õigusse. Kardan väga, et komisjonile delegeeritud volituste

piirangule järgneb suurem oht ning et ülevõtmine ei toimu õigeaegselt. Seda tuleb meil vältida. Tegemist ei ole moodusega Euroopa Parlamendi pädevuse vältimiseks nendes küsimustes, kuid meil on tarvis õigeaegset ülevõtmist. Kardan, et see ei kujune selle menetluse teel võimalikuks.

Seetõttu on kahetsusväärne, et institutsioonid ei suuda selles olulises küsimuses kokku leppida. Sooviksin rõhutada, et taolised viibimised kahjustaksid ELi võimet täita oma rahvusvahelisi kohustusi ning õõnestaksid ka ELi tõsiseltvõetavust meie rahvusvahelistes kalandusorganisatsioonides.

Arvan aga, et meil on tarvis liikuda kiiresti edasi määruse vastuvõtmise suunas, mistõttu toetan seisukohta, mille Euroopa Parlament võttis kui sammu õiges suunas. Loodan, et täiendavad sarnased sammud võimaldavad meil läbirääkimised ettepaneku üle ummikust välja aidata ja selle vastuvõtmisega edasi minna. Samal ajal on vaja jätkata arutelu mõjusaimate mooduste üle piirkondlikes kalandusorganisatsioonides kehtestatud meetmete ülevõtmiseks ELi õigusse.

Omalt poolt jätkame paremate lahenduste otsimist ning kutsun teid nendes jõupingutustes meiega liituma. Sooviksin tänada veel kord Crescenzo Rivellinit raporti eest ning parlamendikomisjoni selle olulise küsimusega tehtud jõupingutuste eest!

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

Alain Cadec, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin öelda, et meil on siin Strasbourgis hästi. Volinik, head kolleegid! Sooviksin alustada tänuavaldusega Crescenzo Rivellinile raporti ning läbirääkimiste eest nõukogu ja komisjoniga alates 2009. aastast.

Lissaboni lepingu ja uue rakendusmeetmete määruse jõustumise ajaks ootele pandud raportiga võetakse nüüd üle Vahemere üldise kalanduskomisjonis esimesel lugemisel vastuvõetud soovitused.

Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastuvõetud soovitused koosnevad teatavate piirangute kehtestamisest Lionsi lahel, mis puudutavad võrke, mida võib kasutada, loa väljastamist püügiga tegelemiseks ning looduslike elupaikade kaitset. Raport on ülioluline, kuna selles sätestatakse Vahemere jaoks piiratud püügipiirkonnad.

Püügivahendite teemal määratakse määruse ettepanekus väikseim silmasuurus kasutamiseks Vahemerel ja Mustal merel ning keelatakse veetavate süvendite ja traalivõrkude kasutamine sügavamal kui 1000 meetrit. Enesest mõista teeb meede mulle heameelt.

Teatud veetavate püügivahendite puhul määratakse väikseim silmasuurus järgmiselt: kas ruudukujuliste silmadega võrk, mille noodapära silma suurus on 40 mm, või laevaomaniku nõuetekohaselt põhjendatud taotlusel 50 mm suuruse rombikujulise võrgusilmaga võrk, mille tunnustatud suuruse valivus on võrdväärne 40 mm ruudukujuliste silmadega võrkudega või nendest suurem.

Raportöör on palunud ka hädavajalikku praeguse rakendusaktide määruse läbivaatamist ning parlamendi seisukoha kindlat täpsustamist sellel teemal. Võtsite selle kohta äsja sõna, volinik.

Komisjon peab esitama parlamendile ja nõukogule 30. juuniks 2012 raporti sätte rakendamise kohta, millele peab ta pakkuma välja muudatused.

Loodan, et raport on kättesaadav enne teksti teist lugemist.

Kriton Arsenis, *fraktsiooni S&D nimel.* – (EL) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Vahemeri kujutab väga väikest osa meie planeedist, vaid umbes 1% selle merealast, kuid on väga rikas: seal on 8–9% mereala bioloogilisest mitmekesisusest. Pool kõikidest Euroopa kalalaevadest on Vahemerel, 60% tööst ja tööhõivest kalanduses on Vahemerel ning kahjuks 54% kaladest on ülepüütud ja 32–36% kaladest on bioloogiliselt ohutustest piiridest väljaspool. Mis on selle põhjus? Ilmselgelt see, et ühises kalanduspoliitikas on seni korduvalt jäetud kohaldamata ühiseid otsuseid, aga eelkõige teaduslikke andmeid tähele panemata tehtud otsused, mida teeme subjektiivselt lähtuvalt halvasti läbimõeldud riiklikest huvidest.

2006. aastal üritas komisjon Vahemere probleemi parandada. Meil oli määrus kalapüügi kohta Vahemerel, kuid probleemid ei lõppenud sellega, mida meie, Euroopa Liidu liikmesriigid, teeme. Kalapüük Vahemerel ja kalavarude tulevik oleneb sellest, mida kõik Vahemere maad – nii sees- kui ka väljaspool Euroopa Liitu – teevad selle ühisressursi heaks. Juhul kui me koos ei tegutse, on ressursid vahetult ohus.

Läksime edasi raporti esimese lugemisega ja pean ütlevat kahetsusega, et nõukogu, kes täna täiskogult puudub, käis kummaliselt peale rakendusmeetmete edendamise küsimuses. Nõukogul on tarvis mõista, et Lissaboni lepingut tuleb kohaldada, ja see peaks tunnustama parlamendi õigust osaleda nendes otsustes ja tunnustama delegeeritud õigusakte.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Viimased kaks kümnendit ühise kalanduspoliitika rakendamist on näidanud, et Vahemere kalapüügi käsitlemine eraldi võrgusilmaspetsiifiliste eeskirjade kaudu ainult põlistab kaksikmoraali kalanduse juhtimisel Euroopas: Atlandi ookean Vahemere vastu.

Sellel on kaasnud krooniline hetkeseisund, mis koosneb halvast juhtimisest, puudulikust jõustamisest ja ülepüügist Vahemerel. Ainult Vahemere sidusrühmade – kaluritest valitsusteni – muutmisega vastutavaks kõrvuti nende Atlandi ookeani teisikutega, nii et kõigile kehtivad ühised standardid ja ametlikud protsessid, saab toimuda otsustav lahtiütlemine minevikust. Ei Vahemere ökosüsteemide ega kalavarude, ei kalurid ega ühiskond üldiselt saa lubada endale, et ühises kalanduspoliitikas jäetakse Vahemere kalapüük seekord uuesti täieliku tähelepanuta.

Euroopa kalapüüki Vahemerel tuleb lakata pidamast erandiks; uue ühise kalanduspoliitika kõik tahud peavad hõlmama seda täielikult ja kindlalt. See tähendab, et kalavarude kaitse poliitikale tuleb tagada uus ja täielikult väljakujundatud tegevuskava Vahemere kalapüügi püügikoormuse juhtimiseks. See peaks andma samad kalavarude kaitse nõudmised, mis pikaajaline tegevuskava, mida kohaldatakse Atlandi ookeani kalapüügi puhul.

Ashley Fox, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Sooviksin alustada tänuavaldusega volinik Damanakile hiljutise ettepaneku eest lõpetada õõvastav väljapraakimise tava. Ajal kui kalavarud vähenevad ning mõnedel inimestel planeedil ei ole piisavalt süüa, on häbiväärne, et püüame head kala, tapame ja viskame selle tagasi merre toiduks kajakatele ning krabidele. Loodan, et õigusakt rakendatakse viivitamata, nii et on võimalik see häbiväärne tava võimalikult pea lõpetada.

Lisaks voliniku hiljutisele teadaandele toetan Vahemere üldises kalanduskomisjonis tehtud soovitusi. Eriti just soovitusi püügivahendite kohta, iseäranis Vahemerel ja Mustal merel

kasutatavate väikseimate silmasuuruste kehtestamine ning veetavate süvendite ja traalvõrkude keelustamine 1000 meetrist sügavamal. See aitab meie kalapüügi säästvamaks muuta.

ECR toetab raportit täielikult ja tänan volinik Damanakit veel kord väljapraakimise ärakaotamisele pühendumise eest.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Täna arutelul peaksime rõhutama, et Vahemerd ümbritseb ainulaadselt maailmas kolme maailmajakku kuuluv maa. Tegemist on kokkupuutepunktiga paljudele kultuuridele, sealhulgas liikmesriikidele ja paljudele teistele riikidele. See tekitab olukorra, kus Euroopa Liidu jaoks olulisim küsimus kalavarude juhtimisel on püüki puudutavate sätete reguleerimine, tegevuslubade väljastamine ja piirkonda kasutatavate laevade kontrollimise meetodite arendamine. Kalapüük ja laevajuhtimine on õitsenud siin üle tuhande aasta, saades kasu Vahemere rikkalikkust merefaunast.

Tasakaalu säilitamiseks ja selleks, et tagada nende hüvede õiglane jaotus kasutamiseks, tuleks toetada selliseid algatusi nagu need, millest on juttu raportis. Sooviksin tänada Crescenzo Rivellini raporti eest, milles on määratletud Vahemere ressursside juhtimise põhimõtted reaalselt ja täpselt ning mis soodustab selle tundliku ökosüsteemi kaitset.

Guido Milana (S&D). – (IT) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Arvan, et meede tähendab, et Vahemerd puudutavad küsimused on sisenemas seni rakendatud õigusaktidega saavutatust veelgi siduvamasse etappi. Arvan, et õigusakt, millele täna keskendume, on palju olulisem 2006. aasta ELi määruse tagajärgedest.

Arvan, et see kujutab samuti vastust selle määruse puudustele, mis on kahepoolsuse tõttu tekitanud kalandussektori suurtes ringkondades arusaama, et Euroopa teeb oma osa, kuid teised Vahemere riigid mitte. Arvan, et meie jaoks on strateegiliselt oluline käsitleda küsimust sellest vaatenurgast ja nende omadustega. Arvan, et Crescenzo Rivellini tehtud töö, mida on laialdaselt toetatud, väärib sel istungil ametlikku tänuavaldust.

Mul on aga tunne, et asjaolu, et me ei suuda lahendada küsimust esimesel lugemisel ja liigume edasi teisele lugemisele, eriti määruse artikli 28 tõlgenduse puhul, tõstatab ühe küsimuse: parlament on seekord komisjoni poolel. Parlament ütleb, et sisuliselt on hea, et need delegeeritud õigusaktid on komisjoni vastutusala ja et nõukogu on mõneti vastu. Selle puudumine täna, muide, on oluline.

Õigusakt tähendab, et parlament on nüüd veendunud, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamise, selle olulise mere kalade külluse säilitamise tegevus aitab kindlustada kalurite tuleviku. Seejuures on peab minu arvates protsessi järgmise etapi keskmes olema uuesti kaasotsustamise idee. Need delegeeritud aktid on delegeeritud kindlal põhjusel ja seega on nad nüüd komisjoni vastutusala, kuid rahvusvahelised kokkulepped, kui need tulevad, peavad olema kindlalt parlamendi vastutusala.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Mul hea meel raport vastu võtta ja hääletan kindlasti selle poolt, kui see parlamendi ette jõuab.

Vahemere üldine kalanduskomisjon loodi 1949. aastal ja see hõlmab ka Musta merd.

Austatud juhataja! Sooviksin kõigepealt täielikult nõustuda ühe eelmise sõnavõtja, Ashley Foxi, sõnavõtuga, kes tunnustas volinikku väljapraakimise skandaalse tava lõpliku ärakaotamise ja keelustamise eest. Tubli, volinik! See oli väga mõistlik meede ning oleme teile äärmiselt tänulikud.

Teiseks Vahemere ja Musta mere küsimus – mõlemad on sõna otseses mõttes vesiviljeluse ja keskkonnaparadiisid. Olete – või õieti oleme – viinud kokku kõik olulised elemendid. Näiteks: kaitse, juhtimine, kasutamine, järelevalve, turundamine ja jõustamismeetmed, sest jõustamine on oluline vesiviljeluse ning vesiviljelustoodete seisukohast.

See ühendab tegelikult kõik erinevad osad. Senini on meil olnud erinevaid resolutsioone ning eeskirju ja määrusi, kuid praegune on ühendanud need üheks väga mõistlikuks kõikehõlmavaks paketiks.

Paketi tunnuseks on kaks asja: selgus ja lihtsustamine, nii et kõik saavad täpselt aru, millega on tegemist. Loodetavasti tagab see, mida siin raporti vastuvõtmise ja rakendamise teeme, Vahemerele ja Mustale merele lihtsustatud rakendatava mõjusa raamistiku.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Nõustun raportööri vajaduses lihtsustada kalapüügi eeskirju määrusega, millega saab rakendada Vahemere üldises kalanduskomisjonis vastuvõetud soovitusi.

Nõustun ühises kalanduspoliitikas rakendatud eesmärkide ja põhimõtetega, kuid arvan, et kõik rannikul asuvad liikmesriigid peavad tagama õige tasakaalu sotsiomajandusliku väärtuse ning ökosüsteemide kaitse vahel. Arvan, et peame seetõttu nõudma ka kohalike kogukondade konkreetsete huvide kaitsmist.

Määruses on piinliku täpsusega määratud kindlaks püügivahendid, mis on lubatud kalapüügiks Vahemere üldise kalanduskomisjoni piirkonna vetes, eriti Vahemeres. Märgin, et looduslike elupaikade kaitsmise eesmärgil on mõnedele kalandusega tegelevatele kogukondadele ränki tagajärgi. Itaalia ootab komisjonilt erandi kehtestamist kahe konkreetse liigi püügi keelustamisele, mis on ulatusliku kalapüügisektori põhisaadus.

Kokkuvõtteks sooviksin kutsuda 27 liikmesriigi kõiki esindajaid ja komisjoni üles kaaluma nende vahendite muutmist paindlikumaks, et anda kohalikule kalapüügisektorile seda, mida see ellujäämiseks vajab.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Määruse ettepaneku eesmärk on võtta üle ühte dokumenti Vahemere üldises kalanduskomisjonis (GFCM) vastuvõetud soovitusel, mis taotleb Vahemere piirkonna õiget majandamist, pannes kõik, kellel selle üle mõju on, osalema ja vastutama. Täna raportööri töö eest!

Selle olulise merepiirkonna hea ökoloogiline seisund on Vahemere üldise kalanduskomisjoni põhieesmärk ja piirkonna säästva arengu edendamine eeldab mitmesuguseid meetmeid mere bioloogiliste ressursside kaitsmiseks ja juhtimiseks, millele Vahemere üldine kalanduskomisjon on suunatud ja mis peaks reguleerima kalapüügitavaid piirkonnas.

Võitlus ebaseadusliku kalapüügiga on üks suurimaid katsumusi, millega see säilitamise strateegia silmitsi seisab. Suurem osa ettepanekust võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus on positiivne. Samuti on oluline teostada järelevalvet kõikide kontrolli-, koostöö-, teabe- ja aruandlusmeetmete rakendamisele, mitte ainult ELi lipu all sõitvate laevade, vaid ka nende suhtes, millel tuleks tagada heade kalapüügitavaid rakendamine seetõttu, et nad sõidavad Vahemere üldise kalanduskomisjoni lepingupoole liikmesriigi lipu all.

Selliste määruste õige rakendamine, mis kehtivad, kui määruse ettepanek vastu võetakse, võimaldab eelmainitud eesmärkide saavutamise, tagades samas kõikide nendes kalanduspiirkondadesse kaasatud laevastike võrdse kohtlemise.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Sooviksime juhtida tähelepanu siinkohal määruse ettepaneku tahule, mida peame ülioluliseks ja millega me kahjuks nõustuda ei saa.

Me ei sea kahtluse alla mitmepoolse koostöö olulisust vee-elusressursside õigel säilitamisel; hoopis vastupidi. Ettepaneku eesmärk on aga anda komisjonile volitused muuta õigusakte valdkondades, mis Küprose Vabariigi puhul on vastuolus liikmesriigi suveräänsuse ja selle ainulaadsusega majandusvööndis.

Asjaolu on seda keerulisem selle tõttu, et nagu teame, ähvardab piirkonna suveräänsust hetkel ebaseaduslikult kolmas riik, kes on ühinemise kandidaatriik, mis muudab teema lisaks poliitiliselt väga tundlikuks. Praeguse seisuga sekkub ettepanek liikmesriigi legitiimsesse õigusse kasutada tema majandusvööndis ja selle aluspinnases asuvaid loodusvarasid, mida tunnustatakse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioonis.

Seetõttu kutsume teid üles toetama ettepanekut, mida teeme delegeeritud õigusaktide rakendusala piiramiseks, hääletades löike vastu, mille puhul taotlesime eraldi nimelist hääletust.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Sooviksin tänada kõiki sõnavõtude eest ja teha kaks lühikest avaldust.

Nõustun lugupeetud parlamendiliikmetega, kes on rõhutanud, et see, mida me nüüd tegelikult vajame, on Vahemerd käsitleva määruse hea rakendamine. See määrus on kehtinud väga lühikest aega ja peaksime andma sellele aega edu saavutada. Ma ei näe, kuidas on võimalik seda muuta nüüd või küsida juurde erandeid. Määrus on väga paindlik. Liikmesriikidel tuleb täita eeskirju, kui nad tahavad, et neile tehtaks määruse suhtes erandeid.

Teiseks, vajame tõesti – ja nõustun seda maininud parlamendiliikmetega – olukorda Vahemerel, mis sarnaseks olukorraga teistes merepiirkondades. On täiesti selge, et Vahemeri vajab reguleerimist. Ühise kalanduspoliitika raames peame üritama järkjärgulist lähenemisviisi kasutades edasi minna sama oleku kehtestamisega Vahemerele, mis meil on teiste merepiirkondade puhul kogu Euroopas.

Lõpuks, liikmesriikide suveräänsust ei mõjuta kuidagi komisjoni mõte, et olemas võiksid olla delegeeritud õigusaktid rahvusvaheliste organite – kus EL osaleb – otsuste rakendamiseks. Vastupidi, see mida tahame, on lihtsalt võimalus soodustada nende otsuste ülevõtmist Euroopa õigusse.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme (teisipäeval, 8. märtsil 2011).

19. ELi ja Mauritaania vaheline kalandusalane partnerlusleping (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle ELi ja Mauritaania vahelise kalandusalase partnerluslepingu läbirääkimiste kohta (O-000038/2011 – B7-0018/2011), mille Carmen Fraga Estévez esitas kalanduskomisjoni nimel komisjonile.

Carmen Fraga Estévez, autor. – (ES) Austatud juhataja! Mauritaaniaga sõlmitud kalandusalase partnerluslepingu protokoll kehtivusaeg lõppeb 31. juulil 2012. Protokoll olulisust arvestades on komisjon juba palunud nõukogult volitusi selle üle uuesti

läbirääkimiseks. Meid on teavitatud, et nõukogu vaatab hetkel läbi volituste ettepanekut ja otsustab varsti.

Lähtuvalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 218, mis annab parlamendile erivolitused kalanduskokkulepete lõplikul kinnitamisel, oleme teinud juba teatavaks kavatsuse kasutada täies ulatuses võimalusi, mida Euroopa Ühenduse asutamisleping ja institutsioonidevaheline raamleping annavad meile osalemiseks kalanduskokkulepete kujundamisel, sealhulgas õigust täielikule teabele nõukoguga võrdsel alusel.

Arvame, et peaksime olema kaasatud protsessi läbirääkimisvolituste kinnitamise hetkest. Kalanduskomisjon on seega otsustanud võtta alates Mauritaania protokollist kasutusele uue menetluse, millest lähtuvalt esitame suuliselt vastatava küsimuse ja saame teavet tulevaste läbirääkimiste kohta protsessi algusest. Menetlus võimaldab meil samuti koostada resolutsiooni projekti, milles kirjeldatakse probleeme, mida näeme arutlusel olevas lepingus (praegusel juhul Mauritaaniaga) palvega, et läbirääkijad võtaks neid arvesse ja et neist saaks lõpuks osa lõplikust protokollist.

Leping Mauritaaniaga on ülioluline nii riigi enese kui ka Euroopa Liidu seisukohast. Mauritaania seisukohast kujutab see 29% riigi eelarvest; Euroopa Liidu seisukohast on tegemist ühega veel kehtivast kolmest segalepingust, mis võimaldab riigi vetes mitme erineva kalapüügiviisi olemasolu, millest kõik on ELi kalavarude seisukohalt üliolulised.

Lepingu olulisus ja meie kogemused on ajendanud meid esitama hulga ettepanekuid, mis kajastuvad ühises resolutsioonis, mille üle lähapäevil fraktsioonid läbi räägivad, ning samuti väljendama muret hulga küsimuste üle, mis puudutavad praeguse protokollu toimimist. Küsimused on järgmised:

esiteks peab parlament mõistma et on oluline saavutada ettevõtete toetus rahalistele toetustele ning nende õigele kasutamisele, pidades silmas nii ettevõtete kui ka Mauritaania kalandusasutuste vajadusi edusammude tegemisel nüüdisaegse säästva kalanduspoliitika suunas.

Teiseks on ühisel teaduskomisjonil etendada oluline roll ja tuleb tagada, et see täidab oma rolli õigesti, kuna ta on organ, mis vastutab ressursside hindamise ja soovitude väljastamise eest, mis puudutavad populatsioonide bioloogilist olekut ning seetõttu Mauritaania vetes tegutsevatele erinevatele laevastikele kättesaadavaid võimalusi.

Kolmandaks on vaja rohkem teavet piirkonnas tegutsevate teiste Euroopa Liitu mittekuuluvate riikide püügi kohta, nii et saaksime õigesti välja selgitada tegeliku kalavarude ülejäägi, mida Mauritaania saab ELile pakkuda, tagades samas ka, et läbirääkimistel kokkulepitud püügivõimalused on kooskõlas laevastike tegelike vajadustega. Sellega välditakse kiusatusi maksta nn paberkala eest.

Neljandaks on oluline kalalaevastiku puhul tagada, et eri püügipiirkondade tehnilised meetmed räägitakse läbi püügivõimalustega, tehes nii samal ajal lõpu absurdsele olukorrale, kus makstakse ressursside eest, mida on tehniliselt võimatu püüda.

Lõpuks on vaja viivitamatult täpsustust selle kohta, kuidas Mauritaania kasutab protokollu järelevalvesätteid, mis puudutab tema eelistust muudele meetoditele peale laevaseiresüsteemi ja samuti varieeruvaid standardeid laevade kinnipidamisel. Oluline on, et mõlemad pooled peaksid kinni taoliste kinnipidamistega seotud vaidluste lahendamiseks kokkulepitud tingimustest, mis tuleb uues protokollis säilitada.

Volinik! Kõikidel nendel põhjustel palume, et komisjon läbirääkijana võtaks arvesse neid ja muid küsimusi, mis moodustavad osa ühisest resolutsioonist, mille kinnitamine on määratud järgmisele täiskogu istungile ja mida meie institutsioon jälgib väga tähelepanelikult.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Sooviksin tänada kalanduskomisjoni esimeest Carmen Fraga Estévezit selle suuliselt vastatava küsimuse eest ja öelda, et mul on väga hea meel, et parlament menetlusse kaasatud on. Ka mina jagan üldjoontes tema muret. Anname oma parima parimate tulemuste saavutamiseks.

Lubage mul rääkida teile veidi praegusest kalanduslepingust Mauritaaniaga. Lepingu eesmärk on tagada kalavarude kaitsmine ja säästev kasutamine. Samuti tahame takistada ebaseaduslikku kalapüüki ja selle vastu võidelda ning soodustada sadamainfrastruktuuride arendamist ja merekeskkonna kaitsmist.

Selle lepinguga on vähendatud püügivõimalusi ning tasusid, mida laevaomanikud maksavad tegevuslubade ja püütud tonni eest, on oluliselt tõstetud. Probleeme jääb ja me uurime, kuidas neid kõige paremini lahendada. Selles küsimuses olen nõus Carmen Fraga Estéveziga.

Leping Mauritaaniaga on muutunud rahalises mõttes kõige olulisemaks – tegemist on olulisimaga meie lepingutest. Seda arengut arvestades kaalub komisjon sektoritoetustega seotud tugeva tingimuslikkuse elemendi rakendamist uues protokollis. See toimub muu seas kasutusõiguste maksete ja sektoritoetuste maksete lahtisidestamise kaudu. Sidestame selle lahti. See võimaldab meil reageerida mõjusamalt probleemidele sektoritoetuste rakendamisel ja samas tagada kasutusmaksed ning sellega ELi laevade püügitegevus, sest me ei tahaks katkestada ELi laevade püügitegevust.

Sektoritoetuste puhul oli 2008. ja 2009. aastal rakendusmäär väga kõrge. 2010. aastat iseloomustas teisest küljest sektoripoliitika raha rakendamise väga madal tase Mauritaanias – ainult 52%. See on tingitud peamiselt asjaomase raha kõrges jaotamatuses Mauritaania rahandusministeeriumi puhul. Eelmisel aastal tegi komisjon kokkuleppel Mauritaania poolega otsuse jagada sektoritoetuste makse kaheks osamakseks. Samuti jättis komisjon kokku 18 miljonist eurost jaotamata üheksa miljonit eurot ehk pool kogusummast, kuni saavutati suurem kasutamine.

Lisaks kehtestati kõikide nende puudust lahendamise eesmärgil ajutise meetmena uus mehhanism, usalduskonto – CAS. CAS käivituse 2011. aasta esimeses pooles. Uue erikonto loomine soodustab selle tagamist, et eraldatud raha läheb otse sektoritoetusteks. See on see, mida tahame.

Uus protokoll pärast 1. augustit 2012 võtab arvesse eelseisvat CASi reformi. Selles suhtes sisaldavad läbirääkimisvolitused esimest korda inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete punkti. Loodame, et nõukogu võtab uued volitused vastu järgmisel nädalal! Mis puutub võitlusse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga, siis meie uue määruse jõustumisest saadik on komisjon teinud tihedalt koostööd Mauritaania kontrolliasutustega. Püüame tagada kohast teavet kaitse- ja juhtimismeetmete kohta sellest määrusest lähtuvalt.

Lõpuks, ELi kalandussektori investeeringuid tehakse kooskõlas Mauritaania tegevuskavaga. Kava eesmärk on soodustada Euroopa eraettevõtete ning Mauritaania ja Euroopa ettevõtjate vaheliste ühissettevõtete loomist ning era- ja avaliku sektori partnerluse kõige kohasemate vormide väljaselgitamist.

Alain Cadec, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Lissaboni lepingu artikli 218 lõikest 10 lähtuvalt peab parlament nüüd andma oma nõusoleku rahvusvahelistele lepingutele, mille üle Euroopa Komisjon läbi räägib. Sellega seoses sooviksin juhtida tähelepanu asjaolule, et parlamenti tuleb pidevalt teavitada lepingu üle peetavate läbirääkimiste kõikides etappides.

ELi ja Mauritaania vahelist kalandusalast partnerluslepingu protokollid pikendatakse 31. detsembril 2012. Euroopa Liidu rahaline toetus selle kalandusalase partnerluslepingu raames on tema suurim toetus. Arvestades 900 000 tonni püüki, kujutab leping ka suurimat püügipotentsiaali. Peale Guinea-Bissau lepingu on see ainus, mis võimaldab peajalgsete ja koorikloomade püügi potentsiaali.

Lepinguga on ikka veel mitu probleemi. Hiljutine külaskäik koos kalanduskomisjoniga Mauritaaniasse, mida mainisite, volinik, kinnitas mu seisukohta küsimuses. Esiteks, infrastruktuur on puudulik, iseäranis Nouakchotti sadam, mis mõjutab kohalike kalanduspiirkondade arengut ja laiemalt vaadates Euroopa Liidu investeeringuid. Teiseks, Mauritaania ametivõimud on peatanud ja kontrollinud mõnesid Euroopa laevu mõjuva põhjusega. Lisaks sellele kasutavad Mauritaania ametivõimud muid meetodeid peale lepingus ettenähtud satelliidipõhise laevaseiresüsteemi, mis teeb laevaomanike töö keerulisemaks. Ka omanikud on seisukohal, et eramaksud on liiga kõrged võrreldes neile kättesaadava tegeliku püügipotentsiaaliga. Tehnilisi meetmeid, mida kohaldatakse Euroopa laevaomanikele, on samuti vaja täpsustada, kuna neid diskrimineeritakse võrreldes teiste Mauritaania vetes kala püüdvate laevastikega.

Lõpuks ei tohiks me alahinnata Hiina mõju Mauritaania kalapüügisektoris, mida teostatakse ühissettevõtete kaudu Mauritaania lipu varjus ja mis, mõistagi, mõjutab sellist kalandust, kuna see ei ole allutatud tervise-, majanduslikule ega sotsiaalsele kontrollile, rääkimata asjaolust, et selline kalandus ammendab Mauritaania vetes kättesaadavad kalaressursid. Peame olema võimelised püügitegevust koguseliselt väljendama ja tagama, et seda kontrollitakse, et soodustada kohaliku kalanduse arengut ja muuta Euroopa laevaomanike töö lihtsamaks. Arvan, et see on oluline. Sooviksin teile meenutada, et kalanduskomisjoni liikmed soovivad saada täielikku versiooni lepingu järelhindamisest võimalikult kiiresti ja viibida kohal ühistel komisjoni koosolekutel, nii et nad saaksid jälgida lepingu rakendamist.

Austatud juhataja! Kordan, et meil on hea siin, Strasbourgis, kuhu täiskogu kuulub.

Kriton Arsenis, *fraktsiooni S&D nimel.* – (EL) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Sotsiaaldemokraatide algatus ettepaneku kohta võtta vastu Mauritaaniat käsitlev resolutsioon, täidab lünga. Pärast Lissaboni lepingut on parlamendil selgepiiriline roll, kaasotsustamise roll Euroopa küsimustes; parlamendil tuleb ratifitseerida lepingud ja rahvusvahelised kalanduslepingud. Siiski ei saa seda parlamendile antud rolli rakendada, kui meil ei ole operatiivset ja täielikku teavet, kui me ei osale täielikult läbirääkimistel, kui lepinguid ei edastata parlamendile enne kohaldamisaja algust.

Kahjuks ja vaatamata voliniku jõupingutustele, mida tunnustame, on tohutu probleem. Parlamendilt nõutakse nende lepingute ratifitseerimist, mida hakati kohaldama aasta tagasi, sellel ei ole ametlikku teavet läbirääkimiste kulgemise kohta ning on olnud raskustes eelmiste lepingute mõjuhindamisele, arengu- ja rakendamise aruannetele juurdepääsul.

Meil on vaja oma kalanduslepingutes paljugi muuta. Meil on vaja püüda seal, kus on varude ülejääk, kohaldada ettevaatuspõhimõtet, rakendada praktilisi meetmeid ebaseadusliku ja reguleerimata kalapüügiga võitlemiseks. Lepingutega on vaja sisuliselt edendada kasvu

riikides, kus neid sõlmitakse. Iseäranis Mauritaanias on tohutu probleem ebaseadusliku kalapüügi ning püügivahendite väära kasutamise tõttu. Tegelikult soodustatakse parlamendi rolli ja sekkumisega üldiselt paremaid lepinguid, mida Mauritaania juhul on vaja kohaldada õigesti.

Carl Haglund, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Austatud juhataja! Sooviksin tänada volinikku sissejuhatuse eest.

Olen üks nendest, kellel oli võimalus külastada Mauritaaniat eelmise aasta lõpus, et hinnata, kuidas praegune leping toimib. Ausalt öeldes jätvavad leping ja selle rakendamine päris palju soovida.

Tegelikult on meie arusaam sellest, kuhu maksumaksjate raha läheb, kõike muud kui hea. Peame meeles pidama, et paneme lepingusse iga aasta umbes 75 miljardit eurot, mis tähendab, et veerandit Mauritaania riigieelarvest rahastab meie ühenduse kalandusraha. Selles suhtes on tegemist üsna olulise lepinguga, nii meie kui ka nimetatud riigi seisukohast.

Peame meeles pidama, et alles 2007. aastal pakkus Euroopa Komisjon ise välja, et leping tuleks katkestada, kuna see ei paku Euroopa seisukohast soovitud lisaväärtust, mida leping peaks pakkuma. On ilmne, et puhuma on hakanud uued tuuled ja et võib-olla on nõudmisi seda liiki lepingu järele. Kui see aga nii on, peaksime hakkama kaaluma, kuidas seda raha kasutatakse ja mis lisandväärtust saame.

Peame meeles pidama, et ühes osas lepingust nähakse ette, et raha tuleb kasutada kohaliku kalanduse edendamiseks. Peame ütleva, et meie külaskäigu ajal saadud kogemused osutavad, et kohalikud kalurid ei ole näinud palju ligikaudu 18 miljonist eurost, mida peaks iga aasta pumbatama kohalikkude kalandusse rahast, mida sealkandis kasutame. Selles suhtes vajab lepingu pikendamise samuti väga hoolikat hindamist ja lepingut tuleb muuta.

Lõpuks, nagu siin juba on mainitud, on meil Euroopa Parlamendis vastutus nende küsimuste eest, kuna peame andma nõusoleku kõikidele nendele lepingutele. See seab meile kohustuse, ka otsustajana, tutvuda nende küsimustega. Lähtuvalt teabest, mis kohe praegu meile kättesaadav on, näib üsna keeruline asuda positiivsele seisukohale taolise lepingu pikendamise suhtes. Seetõttu on meil selles suhtes koostöös komisjoniga tulevikku silmas pidades palju teha.

Isabella Lövin, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Kõigepealt tahan öelda, kui võrd tervitan kavatsusi, mille komisjon on läbirääkimissuuniste projektis lahti kirjutanud.

Punkt tagajärgede kohta inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete rikkumise juhtudel on oivaline.

Valdkondlik dialoogi tõhustamine, et soodustada vastutustundelise kalanduse rakendamist – seda on samuti väga vaja. Kahjuks oleme näinud olemasolevas lepingus, et see peaaegu kunagi nii ei ole.

Seejärel on meil punktid selle tagamise kohta, et ELi laevadel oleks juurdepääs kalavarude ülejäägile, mida kohalikud kalurid ei kasuta. Teades, et peajalgseid püütakse väga palju üle ja et ELi traalerid konkureerivad tihedalt kohalike traaleritega, eeldan selles punktis, et sellist kalandust tulevases lepingus vähendatakse.

Pelaagiliste liikide tööühm jõudis 2010. aastal järeldusele, et harilik stauriid, Jaapani makrell, sardinellid, sardiinid, anšoovis ja bonga on kas täielikult väljapüütud või üleüüütud.

Põhjalähedaste kalade osas on biomass Mauritaania mandrilaval 2007. aastast saadik vähenenud 75%.

Lühidalt, mis kalavarude ülejäägi leidmist komisjon Mauritaanias ootab?

Eeldan, et EL pakub Mauritaaniale ikkagi sektoritoetusi ja partnerlust, isegi kui püügivõimalusi arengualase mitmetasandilise kooskõla nimel vähendatakse. Me ei saa nendes vetes üle püüda, ainult maksta, viimased kalad kokku pühkida ja siis minna.

João Ferreira, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Austatud juhataja! Euroopa Liidul on olnud püügilepingud Mauritaaniaga üle kahe kümnendi. Lepingud on sisaldanud 15 aastat konkreetseid eesmärke Mauritaania kalandussektori säästva arengu nimel tehtavale koostööle.

Küsimus, mis täna esitada tuleb, on: mis on lepingute praktilised tulemused? Mauritaania kalandussektor on jätkuvalt väga algelisel arengutasemel. Väikesemahulise traditsioonilise rannapüügi ja kalandusega seotud majandusharude nüüdisajastamine ning arendamine; sadamainfrastruktuuri arendamine ja paremad tingimused saagi mahalaadimiseks; vesiviljelusprojektide arendamine; parem järelevalve ja seire merel – kõik need olid eesmärgid, mida nihutati viimasel kahel kümnendil veidi ettepoole.

Kõik või peaaegu kõik saab võtta kokku rahasummade ülekandmisena õiguse eest kasutada riigi ressursse, mis jääb nõnda ilma lisandväärtusest, mida ta saaks, kui kasutaks neid ressursse ise, töödeldes ja müües kala algusest peale. Sel moel jääb Mauritaania kaotajaks: jääb kaotajaks jõukuse loomise, töökohtade loomise, oma arengu, autonoomia, suveräänsuse ja iseseisvuse mõttes.

Piisavate võimaluste olematus saagi mahalaadimiseks riigi kesk- ja lõunapiirkonna 600 km pikal rannajoonel on eriti arusaamatu: see tähendab, et oluline osa Mauritaania rannavetes püütud kalast laaditakse maha teiste riikide sadamates. Euroopa Liidu koostööpoliitika ebaõnnestumist piirkonnas tuleb tunnustada. Kui tahame ehtsat ja kasulikku arengukoostööd, peame liikuma sügavate muutuste tegemise suunas ning kaasama arutelusse Mauritaania ametivõime.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Kalanduslepingud kolmandate riikidega peaksid tagama õiglase tasakaalu majandushuvide ning säästva kalapüügi edendamise vahel. Selle saavutamiseks on vaja, et Euroopa Liit rakendaks häid kalapüügitavasid, mida ta on rakendanud oma vetes, ka väljaspool piire, soodustades sellega mereökosüsteemide tasakaalu maailmas.

Selles valguses omandab kalandusleping Mauritaaniaga erilise olulisuse. Töökohtade loomine, vaesuse taseme vähendamine ja sektorit toetavate struktuuride arendamine on olulised eesmärgid, mida tuleb kaitsta. Kõige olulisem aga on edendada säästvat kalapüüki võitlusega ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu, tagades niiviisi kvaliteetse kala tarnimise ELi turule.

Ei piisa sellest, et ELi kalalaevad võtavad kasutusele keskkonnasõbralikke tavasid ja tegevusjuhendeid, mille on sätestanud ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon: on ülioluline, et samale seisukohale asuks kõik, kes lepinguga hõlmatud piirkonnas koostööd teevad. Seega on Mauritaaniale vaja viivitamatult nõuda, et kolmandad riigid, kellega ta samuti partnerluslepinguid sõlmib, peaksid kinni samadest eeskirjadest, mida järgivad ELi lipu all sõitvad laevad. Kui ta seda ei tee, pannakse laevaomanikud ebaõiglaselt ebasoodsesse

konkurentsiolukorda ja kalavarude säilitamise ja säästva majandamise eesmärges kahjustatakse rängalt.

Guido Milana (S&D). – *(IT)* Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Arvan, et meil on kaks probleemi, üks meetodi ja teine küsimuse sisuga.

Probleem meetodiga on, et kasutame vahendit, mille eest tänane Carmen Fraga Estévezi, milleks on suuliselt vastatav küsimus, et arutada seda, mis peaks pärast Lissaboni lepingut tegelikult olema parlamendi õigus. Arvan, et tava peaks lõppema; me ei saa võtta appi strateegiat, et seadusandlikku tavamenetlust lõpetada. Kaasotsustamine toimub siis, kui protsessi arenedes protsessi kultiveeritakse. Täna toimub meil arutelu, see lõpeb, lepinguga minnakse edasi ja lõpus ütleme jah või ei. Seda meetodit tuleks muuta.

Kuna nõustun paljude asjadega, mida teised parlamendiliikmed on öelnud, tahan sisu puhul aga lihtsalt rõhutada kalanduslepingute tagajärgede mõõtmise olulisust, et tagada, et need ei oleksid lihtsalt kaubanduslepingud, mis võimaldavad meil osta Mauritaanias peajalgseid hinnaga euro kilo eest.

Need peavad suutma mõõta ka säästvust, kuid eelkõige mõju selle riigi majandusele, hinnata kvantitatiivset muutust tööhõive näitajates, hinnata väikesemahulise kalapüügi innovatsioonimäära ja hinnata nende ressursside kasutamist. Asi ei ole puhtalt ja lihtsalt kaubanduses, vaid kalanduslepingus, kõige sellest järelduvaga.

Josefa Andrés Barea (S&D). – *(ES)* Austatud juhataja! Mauritaaniaga sõlmitud lepingu kehtivusaeg lõpeb ühe aasta pärast ja juba teeme ettevalmistusi uueks lepinguks. Arvan, et leping Mauritaaniaga on hea vahend. Tegemist on vahendiga riigi enese ja selle kalandussektorit puudutavate poliitikameetmete arenguks. Ärgem unustagem, et kalapüük kujutab 29% riigi sisemajanduse kogutoodangust ja tema ainsat vahendit arenemiseks.

Leping tugevdab Euroopa Liidu ja Mauritaania kahepoolset koostööd ning peab tagama säästva kalapüügi. Tõstatatud on ebaseadusliku kalapüügi küsimus ja teaduskomisjoni rolli tuleb kindlasti tugevdada, et see suudaks pakkuda lisamooduseid kasutada olevate kalavarude kindlakstegemiseks. Siiski, kalapüük peab olema säästev. Teine tagamist vajav tahk on laevade julgeolek.

Volinik Damanaki on viidanud samuti Mauritaania valitsuse suutmatusele, kellel on vaja arendada oma haldusstruktuuri, nii et see suudaks kasutada raha, mida EL pakub; ka see on panus

On ilmselge, et neid lepinguid tuleb kasutada selleks, et ajendada Mauritaania valitsust lisama inimõigusi puudutavaid punkte ning aitama riiki demokratiseerida. Rahvusvahelised kalanduslepingud on samuti vahend; need on vahend demokraatia ja arengu viimiseks asjaomastesse riikidesse.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – *(ES)* Austatud juhataja, volinik! On väga hea uudis, et komisjon on taotlenud volitusi, et algatada läbirääkimisi ELi ja Mauritaania vahelise kalandusalase partnerluslepingu protokollide pikendamiseks, mis asendab praeguse protokollide 31. juulist 2012.

Läbirääkimised tuleb võtta ette tõelises institutsioonidevahelise koostöö vaimus, arvestades Lissaboni lepingust tulenevaid Euroopa Parlamendi uusi volitusi.

Uus protokoll, mis põhineb ressursside olukorral, peab tagama jätkusuutlikkuse pikas perspektiivis Mauritaania vetes tegutsevale ELi laevastikule. Sellega tuleb tagada, et EL aitaks

õiglaselt kaasa Mauritaania kalandussektori püsivale arengule, mis tähendab puhtalt finantssfäärist kaugemale minemist, ning samuti peab see aitama mõjusalt kehtestada rahvusvahelist õigust ning inimõiguste austamist.

Hetkel moodustavad ELi toetused kolmandiku Mauritaania riiklikust eelarvest. Seega on ülioluline, et lepingut kohaldataks õigesti, et see soodustaks vastustundlikku kalapüüki kalapüügist sõltuvate elanike huvides ning et see aitaks võidelda ebaseadusliku kalapüügiga hetkel rakendunud kontrolli- ja järelvalvesüsteemide kasutamise jätkamise teel.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja, volinik! ELi laevastik on säilitanud Mauritaania vetes ajaloolise kohaoleku, mille tulemusena on juba kujunenud välja Euroopa Liidu ja Lääne-Aafrika pikaajaline majandussuhe. Muu hulgas tähendab suhe alaliste töökohtade säilimist Euroopas ja piirkonnas. Taoliste suhete rajamine toob Lääne-Aafrika piirkonna oluliselt lähemale ELi nõuetele, seda ka mere elusressursside majandamise seisukohalt.

Kalanduslepingud kolmandate riikidega, iseäranis ELi pelaagilise püügi laevastiku kohta, on strateegilise olulisusega ja seda mitte ainult laevastiku enese säilimise seisukohast. Need kujutavad toormeallikat toiduaineid töötlevale tööstusele ja lisaks ka toitu arenguriikidele, iseäranis neile, mis asuvad Lääne-Aafrikas. Lepingud toovad kahtlematult kasu mõlemale poolele ja nende säilimine peaks olema Euroopa Liidu huvidest. Nende jätkumine, järgides ja täites protokollide tehnilisi sätteid ning menetluste läbipaistvust, on oluline Euroopa Liidu, Mauritaania ja kogu piirkonna seisukohast.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Üks põhjuseid, miks kalandusalase partnerluslepingu pikendamine Mauritaaniaga on eriti oluline, on see, et leping hakkab kehtima iseäranis tundlikus piirkonnas, Põhja-Aafrikas, mis on hetkel uuesti maailmapoliitika rambivalguses. Teame, et kalanduslepingute mõte ei ole ainult pakkuda majanduslikku kasu osalejatele, vaid need peavad ka põhinema keskkonnakaitse põhimõtetel. Kui kalandus kujutab kolmandikku eelarvest, nagu Mauritaania puhul, on nende majanduslik olulisus riigile vaid liigagi selge. Teisest küljest aga on ELi laevastik oluline osa ka Euroopa majandusest.

Keskkonnakaitse põhimõtted on mündi üks külj, kuid teine on see, et taolisi lepinguid tuleks loomulikult kasutada demokraatiseerumise ja inimõiguste tugevdamiseks riigis, mis teatavates oludes võib sattuda silmitsi probleemidega, mis on sarnased teiste Põhja-Aafrika riikide omadele. Seetõttu on meil tarvis sellele erilist tähelepanu pöörata.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Täna kõiki sõnavõtude eest! Sooviksin korrata väga selgelt, et mul on väga hea meel näha parlamendi kaasatust läbirääkimistesse selle ja muude lepingute üle.

Sooviksin samuti meenutada teile, et meil on seda kaasatust käsitlev uus komisjoni ja parlamendi vaheline raamleping. Peame sellest lepingust kinni pidama. Mis puudutab seda raamlepingut, siis olen siin, et aidata kaasa teie kaasatusele ja teabele nii palju, kui suudan. Kui saame teha asju paremini, olen koostöök valmis. Nagu olete juba maininud, on asi menetluses ja meetodis.

Sisu arvestades on meil vaja läheneda küsimusele väga ettevaatlikult ja tasakaalustatult riigi olulisuse ning arengu tõttu, mida praegu piirkonnas jälgime. Meil on tarvis tasakaalu sealsete ülejääkide ja ressurside vahel ning ka selle ja meie laevade huvide vahel. Sooviksime võimaldada ELi laevadel sinna sõita ja tagada neile võrdsed võimalused, sest meie laevad

ei ole nendes vetes ainsad. Paljud teised riigid sekkuvad piirkonda ja peame veenduma, et tagame ELi laevadele võrdsed võimalused.

Peame ka säilitama ühe teise tasakaalu; peame olema väga ettevaatlikud oma maksumaksjate raha kulutamisega. Tunnistan, et peame tegema enam, et tagada, et raha, mida anname, läheb tegelike kasusaajate kätte. Neil on samuti suur mõju. Nad väärivad kõiki menetlusi ja täiustusi, mida sellel riigil vaja on.

Niisiis, nii käsitleme seda väga tundlikku küsimust. Nõustun samuti, et meil on vaja teaduslikumat – ja konkreetsemat – nõu ning konkreetsemaid andmeid, et hinnata oma sealset positsiooni. Järgmisel nädalal läheme nõukogusse ja püüame saada esimesi volitusi läbirääkimisteks. Pärast teavitame läbirääkimistest parlamendi kalanduskomisjoni – konkreetset ja alalisel alusel.

Lõpuks sooviksin teile öelda, et kui peate silmas, et uus protokoll sisaldab humanitaarküsimusi käsitlevat punkti ja inimõigusi käsitlevat punkti, on lepingu olemasolu puhul meie ning Mauritaania seisukohast tegemist olukorraga, kus võivad kõik.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub järgmisel osaistungjärgul.

20. ELi strateegia Atlandi piirkonna kohta (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille Alain Cadec, Luis Manuel Capoulas Santos, Seán Kelly, Eider Gardiazábal Rubial, Nuno Teixeira, Salvador Garriga Polledo, Ricardo Cortés Lastra, José Manuel Fernandes, Chris Davies, Jim Higgins, Marian Harkin, Ashley Fox, Maria do Céu Patrão Neves, Bairbre de Brún, Pat the Cope Gallagher, Robert Rochefort, José Bové, Jean-Pierre Audy, Mario Mauro, Andrey Kovatchev, Werner Langen, Markus Ferber, Milan Zver, Damien Abad, Íñigo Méndez de Vigo, Peter Jahr, Ivo Belet, Reimer Böge, Jan Březina, Jarosław Leszek Wałęsa, Dominique Riquet, Cristian Dan Preda, Tokia Saifi, Daniel Caspary, Peter Štastný, Catherine Soullie, Bogusław Sonik, Elisabeth Morin-Chartier, Dominique Baudis, Michèle Striffler, Lambert van Nistelrooij, Andreas Schwab, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Maria Da Graça Carvalho, Michel Dantin, Michael Gahler, Bernadette Vergnaud, Nessa Childers, Antolín Sánchez Presedo, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Christine De Veyrac, Izaskun Bilbao Barandica, Estelle Grelier, Isabella Lövin, Struan Stevenson, Christophe Béchu, Josefa Andrés Barea, Marian-Jean Marinescu esitasid komisjonile ELi Atlandi piirkonna strateegia kohta (O-000002/2011 – B7-0016/2011).

Alain Cadec, autor. – (FR) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Sooviksin kõigepealt tänada Maria Damanakit siinviibimise eest täna õhtul, et vastata sellele suuliselt vastatavale küsimusele ELi Atlandi piirkonna strateegia kohta.

2010. aasta juunis palus nõukogu komisjonil arendada 2011. aasta juuniks Euroopa Atlandi piirkonna strateegia. Tegin koos mitme kaasparlamendiliikmega ettepaneku esitada komisjonile strateegia kohta suuliselt vastatav küsimus. Algselt allkirjastas suuliselt vastatava küsimuse 50 Euroopa Parlamendi liiget kõikidest fraktsioonidest ja sooviksin tänada neid toetuse eest.

Samuti esitatakse resolutsiooni ettepanek regionaalarengukomisjoni nimel. Sooviksin tänada eri fraktsioonide koordinaatoreid koostöö eest, mis on võimaldanud meil saavutada

laiapõhjalise konsensuse. Sooviksin tänada ka neid parlamendiliikmeid, kes on täiustanud teksti muudatusettepanekuid tehes.

Atlandi piirkond on oma spetsiifiliste tunnusoontega. Eelkõige on muidugi tegemist dünaamilise merepiirkonnaga, arvestades sealset meretransporti, kalandust ja mereenergiat. Samuti on selles piirkonnas habras keskkond, mida tuleb hoida – võtke näiteks rohevetikate probleem – ja mida mõjutavad kliimamuutuse tagajärjed. Lisaks on see Euroopa Liidu ääreala, mida iseloomustavad juurdepääsu- ja ühendusprobleemid ning suuremate linnakeskuste väike arv.

Need konkreetsed tunnused põhjustavad probleeme, mis ulatuvad kaugemale riigipiiridest ja mille poliitilisi lahendusi peab otsima Euroopa tasandil.

Euroopa Parlamendi resolutsioonis palutakse seetõttu komisjonil pakkuda välja, et Atlandi piirkonna strateegia võtaks integreeritud strateegia kuju, millega lahendatakse nii mere- kui ka maaga seotud probleeme. Merega seotud tahk on ülioluline, kuna Atlandi piirkondadel on ühine tunnusjoon: merelähedane asukoht. Seetõttu tuleks soodustada sidemeid merepoliitikaga.

Strateegiate maaga seotud tahk on täpselt sama oluline. See puudutab selliseid küsimusi nagu kättesaadavuse ja side parandamine, linna- ja maapiirkondade arendamine ning maismaa ja mere sidemete tugevdamine. Atlandi piirkonna strateegia võiks lisada piirkondliku koostöö ühtekuuluvuspoliitika eesmärgi juurde ja see võiks rajaneda integreeritud, valdkonnaülelisel ning piirkondlikul lähenemisviisil.

Eesmärk peaks olema poliitika tõhusam koordineerimine haldustava eri tasandite vahel, pöörates erilist tähelepanu kõige olulisematele küsimustele. Strateegia peaks hõlmama kõiki ELi piirkondi, millel on Atlandi ookeani rannajoon, sealhulgas külgnevad alampiirkonnad ja Makaroneesia äärepoolseimates piirkonnad.

Samuti on oluline võtta arvesse strateegia välismõõdet, eriti meresõiduohutuse ja seire ning rahvusvaheliste kaubandussuhete valdkonnas. Atlandi piirkonna strateegia peab soodustama tugevamat eesmärkide ja ressursside koordineerimist, luues ühenduskoha ELi 2020. aasta strateegia ning ELi poliitikaga 2014. aastaks ja edaspidiseks.

Asi ei ole suuremas, vaid arukamas kulutamises, edendades meie olemasolevate poliitikate Atlandi mõõdet. Selleks et seda teha, peab strateegia ühenduma regionaalpoliitika ja integreeritud merenduspoliitikaga. Samuti peab sellega üritatama arendada sidemeid teiste poliitikatega, nagu üleeuroopalised transpordivõrgud, ühine kalanduspoliitika, turism, keskkonnakaitse, energiapolitiika ning teadusuuringute ja arengu raamprogramm.

Strateegia tuleks rakendada ellu 2014. aastal ja seda tuleks koordineerida järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga. Strateegia maaga seotud tahk aitab saavutada ELi territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärki, eeskätt meetmete kaudu, millega soodustatakse paremat kättesaadavust ja sidet. Loomulikult on vaja need tahud ühendada merenduspoliitikaga, et arendada maismaa ja mere sidemeid nendes piirkondades. Oluline on, et tugevdame oma Atlandi ookeani rannikul põhja-lõunasuunalisi ühendusi, eriti luues mereteid, mis kulgeksid Andaluusiast Šotimaani. Samal ajal on vaja arendada ida-läänesuunalist transpordinfrastruktuuri kiirrongiliinide mudeli eeskujul.

Kutsun komisjoni üles pakkuma võimalikult kiiresti välja tegevuskava, milles kirjeldatakse tema prioriteete konkreetsete meetmete kujul eesmärgiga rakendada neid ELi 2013. aasta

ja edaspidise poliitikaga koordineeritult. Samuti on oluline kaasata arvukad partnerid, eriti kohalikud ja regionaalsed omavalitsusasutused ning kodanikuühiskonna organisatsioonid.

Koostöö Atlandi piirkonna strateegia raames peab rajanema eelkõige asjaomaste sidusrühmade vajadustel. Seetõttu tuleb saavutada poliitiline konsensus, mis määratakse kindlaks selle raamistikuga. Sel puhul võib Euroopa territoriaalse koostöö rühmitus osutada kasulikuks vahendiks koostöö edendamisel Atlandi piirkonna sidusrühmade vahel.

Selline on kokkuvõtte selle strateegia teemal parlamendis toimunud aruteludest. Jälgime pingsalt komisjoni eelseisvaid ettepanekuid ja anname nendes kindlasti selge konkreetse panuse.

Volinik! Palun öelge meil, kui te muidugi saate, mis on komisjoni prioriteedid, kuidas kujutate ette strateegia ellu rakendamist ja mil määral võtate arvesse parlamendi ettepanekuid? Austatud juhataja! Kindlasti on parem ennast korrata, kui enesega vastuollu sattuda, niisiis kordan: meil on siin Strasbourgis hästi.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Sooviksin tänada Alain Cadeci algatuse eest! Toetan väga tema ideid. Sooviksin tänada ka Euroopa Parlamendi liikmeid, kes on liitunud selle suuliselt vastatava küsimusega. Töötame nüüd Atlandi ookeani merestrategie ettevalmistamisega. Sooviksin teavitada parlamenti, et olen võtnud kindlalt nõuks pakkuda välja sihistatud strateegia, et seada merendusvaldkond tegevuskavas esikohale.

Tunnistan samuti, et valdkonnaga kaasneb keskkonnakaitselise olulisuse auväärne pärand ja sellel on palju pühendunud sidusrühmi. Olen ergutanud kõiki neid sidusrühmi, sealhulgas, Atlandi, ranniku- ja merepiirkondi ning majandussektoreid avaldama strateegiale igati toetust. Nad ilmutasid juba tubli toetust selle ettevalmistamise etapil. Jätkan nende ergutamist täielikule osalemisele vastuvõtmismenetluses. See on ülioluline selleks, et strateegia õnnestuks.

Avalik arutelu on näidanud meile, et Atlandi ookeani identiteet on tõepoolest olemas. See on samuti näidanud, et sidusrühmad toetavad lähenemisviisi, milles võetakse arvesse geograafilist, demograafilist ja majanduslikku spetsiifikat. Nad toetavad samuti meetmeid, mis viivad rannikul asuvad liikmesriigid kokku sellistes küsimustes nagu mereteadmised, mereseire, eriplaneerimine ja merestrategie raamdirektiiv.

Tagasiside, mida arutelu ajal saime, võimaldab meil samuti välja selgitada prioriteedid ELi meetmetele regionaalarengu ja teadusuuringute vallas eelseisvatel kuudel. Atlandi strateegiaga kehtestatakse konkreetsed poliitikaeesmärgid kõikide merendussektorite vastastikuse täiendamise tagamise teel.

Põhiprioriteediks kujuneb kohapealne töökohtade loomine. See nõuab täit pühendumust ja aktiivset osalemist liikmesriikidelt, mereliste äärealade konverentsilt, Atlandi piirkondadelt ning meretööstuselt. Seetõttu on Euroopa Parlamendi liikmete abi nendes küsimustes ülioluline ja väärtuslik.

Head kolleegid! Suurima nähtavuse tagamiseks pakun välja, et kavandaksime vastuvõtmise pärast arutelu ühise kalanduspoliitika reformi üle. Sel moel saame olla kindlad, et algatust teadvustatakse piisavalt ja saame samuti lisada uue reformitud ühise kalanduspoliitika piirkondliku mõõtme. Parlamendi seisukohta tuleb samuti täielikult arvesse võtta.

Seetõttu arvan, et Atlandi strateegia aitab kõigepealt edendada säästvat kasvu ja töökohti piirkonnas ELi teadusuuringute programmide ning regionaalarenguprogrammide kaudu,

teiseks saavutada reformitud ühise kalanduspoliitika eesmärgid ja kolmandaks saavutada edasiminekuks keskkonna kaitsmisel ning samas arendada selles üliolulises piirkonnas säästvalt meremajandust.

Lambert van Nistelrooij, *fraktsiooni PPE nimel.* – (NL) Austatud juhataja! Sooviksin tänada Alain Cadeci algatuse puhul, sest see on saanud sobival ajal! Volinik! Tänan teid merestrategie arendamist käsitlevate algatuste eest!

Dokumendiga lähemalt tutvudes näib mulle, et meie roll on eelkõige käsitleda asju, mida saaksime koos paremini teha. Mõistan täielikult punkti selle kohta, et me ei taotle uute struktuuride rajamist. Tegelikult tuleks rannikupiirkondadel ja kõigil, kes küsimusega üksikutes liikmesriikides tegelevad või sellega teiste liikmesriikidega töötavad, see poliitika omaks võtta ja tagada, et meil ei tekiks uus haldustasand, kuskil Euroopa Komisjoni, Euroopa Liidu ja liikmesriikide vahepeal. On oluline teha see eelnev märkus.

Vaadakem aga erinevaid asju, mida merenduspoliitika hõlmab – siinkohal mõtlen transporti ja eelkõige uusi meetodeid, mis selles suhtes olulised on: keskkonda, majandust, ning tõepoolest olete teinud juttu säästvast arengust, ELi 2020. aasta strateegiast, energiatemaatikast ja muidugi meie seiskohtade läbivaatamisest kalanduse kohta. Kõik need asjad koos rõhutavad vajadust toetada Atlandi ookeani ranniku võimalusi ja potentsiaali. Kas tohin sellele veel ühe punkti lisada? Siin täiskogul aitan esindada Madalmaid, ühte meie liikmesriikidest. Oleme käsitlenud Läänemerd, Atlandi kaart, Doonau ja Vahemerd. Mis on veel käsitlemata? Lõik Norra rannajoonest, Madalmaad, tükk Saksamaad, Taani, ühesõnaga Põhjameri. Niisiis, minu küsimus volinikule on: kui tahate töötada geograafiliste makropiirkondadega, siis kas ei peaks olema järgmine samm selle tunnistamine ja käsitlemine? Palun veel üht lauset kokkuvõtteks. Selle nädala lõpul tuleb kokku mereliste äärealade konverents. Seal esitatakse see ettepanek Middelburgis. Kas saaksite seda lihtsalt kommenteerida?

Ricardo Cortés Lastra, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Austatud juhataja, volinik! Euroopa Liidu Läänemere strateegia on juba innustanud teisi piirkondi, nagu Doonau jõe äärsed piirkonnad. Kõik Atlandi kaarde jäävad piirkonnad – sooviksin tõsta esile iseäranis aktiivset rolli, mida etendab minu kodupiirkond Cantabria Hispaanias – on mereliste äärealade konverentsi raames 1989. aastast saadik teinud ühtmoodi tööd koostöö edendamiseks ühist huvi pakkuvates valdkondades.

Volinik! Arvame, et on tulnud aeg sõnastada võimalikult pea Atlandi strateegia. See tuleks määratleda osana Euroopa 2020. aasta strateegiast, et kaitsta keskkonda ja bioloogilist mitmekesisust, võidelda kliimamuutusega, soodustada linna- ja maapiirkondade arengut, elavdada teadmuspõhise majanduse vastutustundlikku kasvu, turismi, mereuringuid ning innovatsiooni, taastuenergiaallikaid, meretransporti ja koolitust, parandada juurdepääsu meie piirkondadele uute mereteede arendamisega, parandada infrastruktuurivõrke ning arendada side- ja infotehnoloogiaid ning soodustada töötamist Internetis.

Nagu mereliste äärealade konverents on õigesti öelnud, ja sooviksin tänada seda institutsiooni kogu tubli töö eest, on praegune majanduskriis ühes vajadusega rakendada meetmeid kliimamuutusega võitlemiseks avanud tee uuele tõeliselt säästvale arengumudelile Euroopa Liidus. Strateegia on oluline piirkondadele, mis jäävad Atlandi kaarde, kuid mitte ainult neile: see on oluline ELile tervikuna.

Michael Theurer, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Läänemere strateegia pani palli veerema; see aasta parlamendis arutatud Doonau strateegia

oli teine samm ja nüüd on Atlandi piirkonna kord. Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis toetab makropiirkondlikku lähenemisviisi ja oli resolutsiooni aktiivselt kaasatud.

Käsitleme siinkohal merede ja keskkonnakaitse ning loomulikult ka merenduse ning kalanduse täiustamist – kuid see ulatub kaugemale paljudesse teistesse valdkondadesse ning iseäranis kolme sambasse. Esimene neist on liikmesriikide koostöö, nii et sünergiat saaks paremini ära kasutada. Teiseks seob Atlandi ookean ELi liikmesriike ja Atlandi ookeaniga piirnevaid piirkondi transatlantiliste partneritega, nagu Kanada ja USA, ning teiste naaberriikidega, nagu Norra ja Island. Kolmandaks puudutab see ka piirkondades tihedamate sidemate loomist sidusrühmade vahel.

Meil tuleks rõhutada linnade ja kogukondade, piirkondade, liikmesriikide ning eelkõige kodanike, kodanikuühiskonna ja ettevõtete kokkuvuimist ning nendevaheliste võrgustike loomist, nii et need osalejad suudaksid raamistiku – see tähendab makropiirkondliku strateegia – ellu äratada. Lõppude lõpuks ei ole kavatsus luua uusi institutsioone või organeid; mõte on avaldada mõju, kasutades olemasolevat rahastamist. Olemasolevad ressursid sisaldavad kindlasti kasutamata sünergiaid ja võimalusi, mida saab kasutada meie tegevuse alusena.

Just selle pärast on fraktsiooni ALDE arvates strateegiat vaja võimalikult kiiresti, sest see mõjutab rahvusvahelist kaubandust. Üle Atlandi ookeani tulevad Euroopa Liitu kaubad tervest maailmast. Loomulikult peab see kaubandus toimuma keskkonda säästvalt. Lisaks on tõenäoliselt Atlandi ookeanis suured toormevarud, mida meil on võib-olla võimalik rakendada tingimusel, et keskkonnakaitse on jätkusuutlik. Kutsume komisjoni üles koostama ja esitama piirkonna kohta strateegiat võimalikult pea.

Isabella Lövin, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Liigagi pikka aega ei ole meresid tõeliselt majandatud, vaid neid on konkureerivate majandushuvide vahel rebitud. Kord kujundab päevakorda kalandus, kord põllumajandus, kord meretransport, energia või turism. Piirkondlikud merestrategieid, nagu Atlandi ookeani või Läänemere strateegiad, peaksid olema vahend prioriteetidega seotud eesmärkide koordineerimiseks ja aitama neid välja selgitada.

Peame meeles pidama, et mõned poliitikavaldkonnad, nagu kalandus ja põllumajandus, otsustatakse enamasti ELi tasandil, kuid keskkonnapoliitika puhul on enamasti vastutavad just liikmesriigid. Seetõttu arvan, et ELi integreeritud merepoliitikal on etendada oluline roll. Niinimetatud mere ruumilise planeerimise tõhus süsteem on ülioluline eesmärkide seadmisel tähtsuse järjekorda ning sellest juhitud juhitud, poliitikakujundajad ja sidusrühmad.

Koostöö Atlandi piirkonna teiste liikmesriikidega on ülioluline; näiteks mikroskoopilise plastjätmete hulga vähendamiseks, ebaseadusliku kalapüügi võitlemiseks või kalandus- ning keskkonnakaitse eeskirjade tõhusa kontrolli ja jõustamise tagamiseks.

Me kõik sõltume tervest merest ja heast keskkonnaseisundist. See toob kasu ettevõtetele, sealhulgas hulgas kalandus- ja turismisektoris. Seetõttu ei puuduta keskkonnakaitse eesmärgid ainult keskkonda, vaid ka jõukat Atlandi piirkonda.

Oldřich Vlasák, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Austatud juhataja! On näha, et Läänemere piirkonna makrostrateegia on inspiratsioonilikes teistele piirkondadele. Doonau piirkonna makrostrateegia järel on meil nüüd laual Atlandi ookeani strateegia. Praegusel juhul on aga olukord üsna spetsiifiline. Euroopa Liit on mõnda aega tähelepanu Atlandi ookeanile

suunanud ja seda läbi piiriülese ning riikidevahelise koostöö arendamise. Atlandi ookeani piirkond oli programmi INTERREG III B raames toetatav piirkond; samuti on see lahutamatu osa praegusest territoriaalse koostöö programmist (eesmärk 3). Nende toetatavate programmide põhiülesanne on olnud piirkondlike arengustrateegiate laiendamine riikidevahelisel tasandil ja seejärel transpordisüsteemide ning infoühiskonna, keskkonnakaitse ja loodusvarade ning majandusliku integratsiooni parema kättesaadavuse toetamine, eriti äärealade seisukohast.

Oleks väga soovitatav esmalt hinnata olemasolevaid programme ja nendega kaasnevat kasu ning seejärel luua priikonnale uus strateegiat, võttes neid leide arvesse. Lisaks ei tohiks me unustada strateegiasse transatlantilisi suhteid lisamast. Meeldib see meile või mitte, kuulume Euro-Atlandi tsivilisatsiooni ja jagame kõik samu väärtusi. Täpselt nagu nemad teisel pool ookeani, püüdleme meie siin tõketeta ning kaupade, inimeste ja teenuste vaba liikumisega piirkonna poole. Ometi vaatamata asjaolule, et Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu eesmärgid on mitmel moel vastastikku täiendavad, on koordineerimine tihti minimaalne. Seetõttu on soovitatav sätestada nõuded transatlantilisele koostööle Euroopa programmides ja poliitikas. Ulatuslikum koostöö ja parem koordineerimine Euroopa Atlandi piirkonna strateegia raames võiks selles suhtes üritada hõlmata põhjalikumate tegevuskava, kuna vabatahtlik praktiline koostöö ühistes küsimustes võiks aidata oluliselt tugevdada transatlantilisi suhteid.

Eva-Britt Svensson, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (SV) Austatud juhataja! Atlandi piirkonna puhul on kaks olulist küsimust, mida sooviksin iseäranis rõhutada. Esiteks on oluline keskkonda säästev kalapüük ja teiseks küsimus, kui oluline on ELile mitte pikendada kalanduslepingut, mis on rahvusvahelisest õigusest lähtuvalt ebaseaduslik.

Kalapüügi suhtes on meil hetkel olukord, kus üle 70% merepüügi piirkondadest maailmas on ülepüütud. See on nii ka ELis. Kuna aga EL kujutab endast maailma rikkast osa, impordime 60% kogu liidus tarbitavast kalast. See tähendab, et vaesemates riikides ei pääse inimesed juurde proteiini- ja toitainerikkale toidule ehk kalale.

Teine küsimus, mida esile tõsta sooviksin, on jälle see, kuivõrd oluline on, et EL ei pikendaks kalanduslepingut Marokoga, kes tarnib ELile kala Lääne-Sahara ranniku lähistelt Atlandi ookeanist. Maroko on okupeerinud Lääne-Saharat 1975. aastast saadik ja hetkel elab seal põgenikelaagrites 160 000 inimest. Rahvusvahelise Kohtu andmetel Haagis puudub Marokol õiguslik alus Lääne-Sahara okupeerimiseks ja seetõttu ei ole Marokol õigust Lääne-Sahara loodusvaradele.

Seega tuleb seada keskkonda säästva kalapüügi küsimus komisjoni Atlandi piirkonna strateegias esikohale. Lisaks peab strateegia kaasama ELi, kes ilmutab lõplikult lugupidamist rahvusvahelise õiguse suhtes ega pikenda kalanduslepingut Marokoga.

Derek Roland Clark, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Küsimuses mainitakse territoriaalset mõõdet teiste poliitikavaldkondade, sealhulgas ühise kalanduspoliitika puhul, mis on täielik ELi katastroof. Põhjameres, mis kuulub Atlandi ookeani, on kalavarud rikutud väljapraakimisega, mis tuleb ära kaotada. Seda ei oleks tulnud üldse kunagi rakendatavaks pidadagi.

Ühendkuningriigi kalurid on oma territoriaalvetes kalavarude eest tähelepanelikult hoolitsenud, samal ajal kui teised on omad ülepüügiga rikkunud. Ei ole ime, et ühise kalanduspoliitika poolt olid teised liikmesriigid, kelle kalurid ei jõudnud Põhjamerale pääsemist ära oodata. Territoriaalset tõrjutust on vaja rohkem, mitte vähem. Minu oma

piirkonnas – East Midlandsis – on Bostoni kalurid põlvkondi Washist püüdnud, hoolitsedes kalavarude eest ja veendudes, et traalid merepõhja ei häiri, sest nad teavad, et just seal arenevad noored karploomad ja just seal moodustavad olendid toiduahela põhja.

See on nende elatis. Nüüd on neil keelatud püüda ettekäändel, et traalid kahjustavad merepõhja. Samal ajal on Madalmaade laeval lubatud samast merepõhjast kokku imeda miljon tonni kruusa, samas kui E.ON hakkab kaevama sealt läbi kraavi avamerre, et paigaldada kaabel kasutu avamere tuulepargi jaoks. Kui palju see kõik merepõhja kahjustab? Kaua on need kalurid veel sunnitud kõrvalt pealt vaatama, kuidas nende püügipiirkonnad põrmustatakse, samal ajal kui neist tehakse sotsiaalabi saajad?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Atlandi piirkond on Euroopale tohutult tähtis nii majanduse kui ka keskkonna seisukohalt. Mis keskkonda puutub, teame, et Golfi hoovusel on Euroopa kliimale oluline mõju. Nagu teame, on asjatundjad eri meelt selle üle, kuivõrd Golfi hoovuse süsteem viimastel kümnenditel muutunud on ja mida see tuleviku seisukohast tähendab.

Mis majandusse puutub, ei ole veel selge, kas Hiina ja Colombia rakendavad tegelikult ellu raudteeühenduse Ladina-Ameerika Atlandi ning Vaikse ookeani rannikute vahel. Kui umbes 20% kõikidest Hiina kaupadest tulevad meritsi Panama kanali kaudu, on projektil kahtlemata mõju ka liidu Ladina-Ameerika strateegiale.

Me ei tohi jätta tähelepanuta asjaolu, et Atlandi ookean etendab olulist rolli põgenikevoogude puhul. Hispaania piiritara rajamisest saadik 2005. aastal on näiteks Aafrika inimkaubandusvõrgustikud sellest kõrvale hiilinud, minnes läbi Kanaari saate Atlandi ookeanis. Selles suhtes on tagajärjed ka rahutustel araabia maailmas. Eelseisvatel kuudel võivad osutada seni Euroopa rannikul maabunud tuhanded põgenikud vaid piisaks ookeanis võrreldes sellega, mis meid tulevikus ees ootab.

Sel puhul oleks Euroopa Liidul arukas muutuda aktiivseks Aafrika Vahemere rannikul, aga ka Atlandi ookeani rannikul. Kohaldama peaks põhimõtet, et põgenikud võetakse vastu nende kodumaale võimalikult ligidal.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Mul on väga hea meel, et komisjon on koostamas teatist Euroopa Atlandi piirkonna strateegia kohta. Tegemist on piirkonnaga, millel on kaks olulist seotud tunnusoont: ookeaniäärne ja äärealaline iseloom

Esitan neli punkti. Esiteks rõhutaksin merega seotud tahu olulisust, mille tõttu peab strateegia tähtsustama merekeskkonna säilitamist, kalapüüki, keskkonda, merekeskkonnaga seotud energiaallikaid ning turismi.

Teiseks, arvestades piirkonna äärealalist iseloomu, on väga oluline transport, niinimetatud ühenduvus, nii Atlandi piirkonda moodustavade piirkondade vahel kui ka eelkõige ülejäänud Euroopa Liiduga. Üleeuroopalised transpordivõrgud, meremagistraalid ja energiaühendused tuleb seada esikohale. Oma valimisringkonna Galicia pärast pean silmas ka kiirühendust Põhja-Portugaliga ja Transcantábrico' rongi.

Kolmandaks, volinik, arvan, et strateegias ei tohi suunata tähelepanu ainult merega seotud küsimustele. Nagu Alain Cadec ütles, sellel peab olema oluline maismaamõõde, mis hõlmab sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärke. Nagu osutatakse resolutsioonis, mille üle homme hääletame, peab Atlandi piirkonna strateegia olema tihedalt seotud Euroopa 2020. aasta strateegiaga ning regionaalarengu poliitika ja tuleviku majandusväljavaadetega.

Lõpuks tuleb tähelepanelikult arvesse võtta Atlandi piirkonnas olemasolevaid eri haldusasutusi ja organisatsioone, sealhulgas Galicia piirkondlik omavalitsus ning Põhja-Portugali naaberkogukonnaga moodustatud euroregioon, mis oli Euroopa Liidus esimeste hulgas, kes löid Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse.

See kõik tähendab, et on vaja, et komisjon säilitaks alalise dialoogi nende piirkondade ja üksustega nii strateegia arendamise kui ka selle hilisema rakendamise ajal.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Mul on rõõm Atlandi piirkonna integreeritud strateegia plaanide üle! Meil on vaja ühist lähenemisviisi mereruumide kasutamiseks, mis võtaks arvesse iga piirkonna konkreetseid omapärasid ja leiaks ühiseid lahendusi esinevatele probleemidele.

Normandi valitud esindajana sooviksin juhtida teie tähelepanu iseäranis La Manche'i konkreetsele olukorrale, mis tuleb samuti Atlandi piirkonna integreeritud strateegia kavadesse lisada. La Manche on üks Euroopa Liidu strateegilisi mereväravaid ja oluline ühendus Atlandi ookeani ning Põhjamere vahel. See sisaldab 20% maailma laevastikust ja sealt sõidab läbi üle 500 laeva veeväljasurvega üle 300 tonni.

Lisaks sellele transporditegevusele on ka kalanduspiirkonnad, vaba aja tegevused, täiteaine kaevandamine ning varsti – mille üle vägagi rahul olen – energiatootmine avamere tuuleparkides.

Tegevuste selline koondumine nõuab meresõiduohutuse juhtimise küsimuse tõsist kaalumist Euroopa tasandil, mida peab minu arvates Atlandi strateegia raames samuti arutama. Nagu teate, on hetkel ohus kahepoolsed alused, mille ohutuse rahastamine rajaneb. Olen juba teie tähelepanu sellel juhtinud, volinik, ning jälgin hoolega ettepanekuid, mille te juunis esitate.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Austatud juhataja! Toetan igati ELi tasandil tehtavat, et rajada Atlandi piirkonnale sidus strateegia. Atlandi ookeaniga piirnevad järgmised viis EL liikmesriiki: Suurbritannia, Iirimaa, Prantsusmaa, Hispaania ja Portugal.

Lisaks sellele on majanduse ja keskkonna seisukohast ülioluline, et mis tahes strateegia hõlmaks Norra, Islandi ja Fääri saarte rannikupiirkondi.

Atlandi strateegiaga tuleb keskenduda Atlandi saarte ja rannikupiirkondade majandusarengu soodustamisele.

– Atlandi piirkond on tuule- ning laineenergia poolest üks maailma rikkaimaid ja kõige vähem arenenud piirkondi. Hinnanguliselt tagatakse 2050. aastaks kuni 50% Euroopa elektrivarustusest taastuvenergiaga, mis toodetakse Atlandi ookeani ranniku lähistel.

Turism ja vaba aja veetmise võimalused on samuti oluline majanduslik eelis piki Atlandi kaart asuvate piirkondade seisukohast. Piirkonnas on jätkuvalt tohutu potentsiaal, sealhulgas strateegilise asukohaga jahisadamate arendamine piki rannikut igas riigis. Meretransport ja sadama- ning mereandidest valmistatud toiduainete sektor, sealhulgas vesiviljelus, saaksid samuti kasu Atlandi ookeani äärsete liikmesriikide põhjalikumast koostööst. Muidugi peab Atlandi strateegia olema ka kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga ja Euroopa Atlandi piirkond sisaldab kõige tootlikumaid ja rikkaimaid püügikohti ELi vetes. Samuti sisaldab see olulisi makrelli, põhjaputassuu, hariliku stauriidi ja heigi kudemispaiku. Liikmesriikide koostöö meresõiduohutuse, julgeoleku ja seire puhul on viimastel aastatel paranenud. Arvestades kaare laia ulatust, tagab integreeritud strateegia liikmesriikide vahel korraldatava parema ja tõhusama tegevuse.

Lõpuks kaasneb sellega parem reageerimine hädaolukordadele merel, sealhulgas otsing ja pääste, mis ei tunne geograafilisi ega poliitilisi piire, ning parem seire merel organiseeritud kuritegevuse ja uimastiäriiga võitlemiseks.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi resolutsioon, milles tehakse juttu Atlandi piirkonna strateegiast, on järjekordne samm, mis näitab, et Euroopal tuleks ärgata uuele hingamisele. Oleme siin juba rääkinud Läänemere strateegiast ja Doonau strateegiast, mida hetkel muide jätkab ja arendab eesistujariik Ungari. Nüüd on tulnud Atlandi piirkonna strateegia aeg. Tegemist on spetsiifilise strateegiaga, mis puudutab ainult viit Euroopa Liidu liikmesriiki. Sellest hoolimata on kahtlemata tegemist olulise strateegiaga. Tuleb siiski tugevalt rõhutada, et sellest ei tohi saada ettekääne ja vahend ELi-poolse rahastamise suurendamiseks nendele riikidele, vaid ainult taolise rahastamise kasutamise parandamiseks Atlandi piirkonna arengu nimel.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Austatud juhataja, volinik! Sooviksin küsida volinikult, kas merekeskkonna kaitsmisest kujundatakse strateegia nurgakivi. Lisaks, kas komisjon suunab tähelepanu ookeanides esinevate plastjätmete probleemi ennetamisele ja sellega võitlemisele? Komisjon korraldas eelmine aasta selleteemalise töökoja, aga kas ka strateegia hõlmab seda küsimust? Kas komisjon kavatab võidelda strateegia abil ebaseadusliku kalapüügi ning tahtlike naftaheitmetega?

Sooviksin samuti teada, mis rolli – kui üldse – hakkab strateegias etendama mereturism, teisisõnu ristluslaevad. Pean silmas fauna häirimist ja saastamist Atlandi ookeani kõige põhjapoolsemas osas.

Lõpuks küsiksin, kas komisjon kavatab hõlmata strateegiaga veeteed, mis otse või kaudselt Atlandi piirkonda suubuvad? Minu arvates on meil tarvis hõlmata Euroopa suuremad jõed ja järved, kui tahame piirata jätmete hulka meres.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Lissaboni lepingus käsitletakse Euroopa Liidu territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärki. Nagu regionaalpoliitika majanduslik ja sotsiaalne mõõde, sõltub ka selle mõjususe uuendatud strateegiate koostamisest Euroopa piirkondade jaoks. Selleks et see edukas oleks, on tarvis võtta arvesse piirkondade tegelikkust, nende konkreetseid tunnusoone ja iseäralikke probleeme.

Atlandi piirkond esindab mitut olulist tunnusoont, mis tähendab, et see nõuab põhjaliku strateegia koostamist. Esiteks on tegemist kauge piirkonnaga, mis hõlmab murettekitavate juurdepääsetavuse- ja ühendusprobleemidega piirkondi. Seal on habras keskkond, mida nõrgestab üha enam kliima muutumine. Laevandustegevus on dünaamiline meretranspordi olulisuse, kuid ka kalapüügi ja energiaga seotud tegevuse tõttu.

Meenutaksin teile, et just tänu Atlandi piirkonnale ja konkreetselt seal asuvatele äärepoolseimatele piirkondadele on Euroopa Liidul suurim majandusvõond maailmas. Atlandi piirkonna integreeritud strateegia loomist tuleks toetada tingimusel, et see võtab arvesse mitte ainult olulist merendusmöödet, vaid ka maismaaga seotud möödet. Sünergia tuleb tekitada ja soodustada eri valdkonnapoliitikate vahel, millega taotletakse kasu kaasnemist piirkonnale.

Strateegia peab ilmselgelt hõlmama kõiki Atlandi ookeani ranniku piirkondi, sealhulgas Makaroneesia äärepoolseimaid piirkondi: see tähendab Madeirat, Assoore ja Kanaari saari. On vaja parandada nende piirkondade ühenduvust, mille spetsiifilised geograafilised ja struktuurilised tunnusooned nõuavad juurdepääsetavuse ning liikuvuse optimeerimist.

See soodustaks mitte ainult piirkondade dünaamiliseks muutumist ja nende kasvu, vaid ka siseturu eesmärkide paremat saavutamist.

Sooviksin samuti kiiresti rõhutada mitmetasandilise valitsemise vajadust strateegia raames, milles on soovitatav kutsuda üles piirkondlike ja kohalike omavalitsuste kaasatusele piirkonna olukorra analüüsimise etapist konkreetsete meetmete rakendamise etapini.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Esmalt sooviksin tänada Alain Cadeci Atlandi strateegiat käsitleva oivalise algatuse eest! Selge on, et meil on seda Atlandi strateegiat vaja ka tulevikus. Nagu eelmistest sõnavõttudest kuulsin, kehtestatakse sellega väga oluline piiritletud piirkond Euroopa Liidu jaoks, mis kätkeb kalapüügi, transporti ja energiat. Arvan, et makropiirkonnad ja makropiirkondlikud strateegiad võimaldavad meil liidus samuti nende küsimuste nimel võidelda ning koostööd teha.

1990. aastatest saadik on Euroopa Liit toetanud sellist territoriaalset koostööd liikmesriikide vahel ja liiduga piirnevate kolmandate riikidega, peamiselt liidu ühtekuuluvus- ja välispoliitika raames. Muidugi algasid need makropiirkondlikud strateegiad eesistujariigi Rootsi ajal ning loodan, et need jätkuvad lisandväärtuse toomist tulevikus rahvusvahelise ja piirkondadevahelise koostöö vallas.

Nagu öeldi, on makropiirkondlikel strateegiatel palju pakkuda, eriti transpordi-, äri- ja energiasektoris. Nagu mainitakse resolutsiooni ettepanekus, on oluline, et Atlandi strateegiaga jätkuksid asjad senisel moel, see tähendab, et kasutaksime olemasolevaid struktuure ja rahastamist. Lihtsalt ei ole vaja hakata looma struktuure ka selle makropiirkondliku strateegiaga.

Ettevalmistusöodes on meil tarvis arvesse võtta kõiki piirkondi ja osalejaid, et suudaksime tekitada Atlandi ookeani selle piirkonna jaoks tõelise sünergia.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Soovin öelda mõne sõna teemal, mis mulle suurt huvi pakub, eriti kuna olen pärit ookeaniäärsest riigist Iirimaalt.

– Oleme näinud Doonau, Läänemere ja Vahemere strateegiat. Selles mõttes on Atlandi strateegia lapsekingades, kuid tohutu potentsiaaliga, nagu sõnavõtjad on tähelepanu juhtinud, mitte ainult merenduslikust aspektist, vaid ka territoriaalsete tahkude poolest, nagu mainis kolleeg Francisco José Millán Mon.

On kaks punkti, millele keskenduda sooviksin: üks on turismipotentsiaal ja teine on energia. 7% Iiri turismist on merega seotud. Peaksime seadma eesmärgi kahekordistada seda 2020. aastaks Atlandi rannikul Atlandi kaare viies riigis.

Iseäranis noorte seas on kasvanud tegevused, mis on seotud kalda ja avamerega, nagu jalutamine, sukeldumine, kalapüük, vaalade vaatlemine ja surfamine. Kõiki neid saab arendada ühtlustatud lähenemisviisi abil kõikide koostöösse kaasatud piirkondadega, iseäranis turundamine ja lisaks ka litsentsimine jne, vähendades seeläbi bürokratlikku asjaajamist.

Mis energiasse puutub, on meil 2050. aastaks vaja rohkem taastuvenergiat, kui meil praegu olemas on. Oleme viimastel nädalatel näinud naftahinna volatiilsust. See ei muutu. Atlandi ookeanil on imeline tuule-, laine- ja loodeteenergia potentsiaal. See võib olla hetkel takistavalt kulukas, kuid aja jooksul, kui tehnoloogiad arenevad, see muutub.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Austatud juhataja! On oluline, et Euroopa Liidul oleks üleilmse osalejana Atlandi strateegia, mis võimaldab arendada meie eelisesisundis piirimaa

täit potentsiaali, ühendades meid maailma niivõrd oluliste piirkondadega nagu Põhja- ja Lõuna-Ameerika ning kogu Aafrika lääneosa.

Just selles strateegilises raamistikus on võimalik Atlandi piirkonna strateegial oma täit potentsiaali teostada, et tuua kasu mitte ainult sellele piirkonnale, vaid tervele Euroopa Liidule. Ainult osana strateegilisest suunitlusest, mis selle piirkonna keskele kohale seab, saame oma lähenemisviisis Atlandi suhtes käsitleda seda vähem äärealana ja rohkem geograafiliselt kesksest tähtsust maailmas tunnustavana. Strateegias Atlandi piirkonna kohta, milles osalevad liikmesriigid ja nende piirkonnad, tuleks seada esikohale ka uued uuendusvaldkonnad majanduses ja teaduses, eelkõige uued tooted ja teenused, mis on seotud keskkonna, taastuv- ja mereenergia, toiduga seonduva mere biotehnoloogia, tervise ning nutikate tehnoloogiamahukate toodete ja teenustega.

María Irigoyen Pérez (S&D). – (ES) Austatud juhataja, volinik! Käes on oluline hetk tuleviku ühtekuuluvuspoliitika rajamisel, mis pärast Lissaboni lepingu jõustumist rajaneb mitte ainult sotsiaalsetel ja majanduslikel tahkudel, vaid ka territoriaalsetel teguritel. Territoriaalne ühtekuuluvus taotleb territooriumidevahelist harmoonilist arengut, nii et nende kodanikud saaksid täit kasu nende omapäradest.

Selle eesmärgi saavutamiseks aga on vaja teha edusamme ka Euroopa Liidu piirkondade koostöös, mis seisab silmitsi samade katsumuste ja probleemidega. See on Euroopa Atlandi piirkonna strateegia eesmärk: ühine vaatenurk piirkonna liikmesriikide ees seisvate probleemide lahendamiseks, sealhulgas mereuuringud, mereseire ja keskkonnaga seotud ning majanduslikud probleemid. Meie eesmärkide saavutamiseks on vaja võtta kasutusele suunatud ja integreeritud strateegia, mis on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga ja Euroopa Liidu poliitikaga pärast 2013. aastat algavaks perioodiks.

Head kolleegid! See strateegia peab aga rajanema eelkõige reformitud mitmetasandilisel valitsemisel, mille aluseks on nii piirkondlike kui ka kohalike omavalitsusasutuste, liikmesriikide, Euroopa Liidu, erasektori sidusrühmade ning kodanikuühiskonna organisatsioonide, sealhulgas piirkondadevaheliste võrgustike ja organisatsioonide aktiivsem osalemine.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Austatud juhataja, volinik! Euroopa Liidu Atlandi strateegiaga saavutatakse ülioluline eesmärk: integreeritud ja ühendatud lähenemisviis Euroopa ookeanidele ning meredele, mis on kohandatud nende konkreetsetele tunnusjoontele. Atlandi ookeani eristavateks tunnusjoonteks on mandritevaheline mõõde, ookeanipiirkondade mitmekesisus ning asjaolu, et tegemist on ülisügava ookeaniga. Need ühes ajalooliste sidemetega riikide ja piirkondade vahel, mida Atlandi ookean eraldab, on argumendid, mis õigustavad sellele võetud teistsugust lähenemisviisi. Geostrateegiline asukoht Euroopa, Aafrika ning Põhja- ja Lõuna-Ameerika tekitab katsumusi ja loob võimalusi merega seotud tegevuste seisukohast mitmel tasandil, nagu ökosüsteemide kaitse ja hoidmine, meresõidurvalisus, kliimamuutuste uurimine, toidu ning energiaga kindlustatus jne.

Just süvaookeani tasandil asuvad aga Atlandi ookeani suurim rikkus loodus-, geeni- ja maavarade poolest. Sel puhul arvan, et tuleks rakendada tehnoloogiauuringuid, arendust ja uuendustegevust, mis tagavad nende ressursside kasutamise ja säästva majandamise Euroopa Liidu Atlandi strateegia katuse all. Meil on tarvis luua Euroopa süvaookeani vaatlusjaam selleks sobivas piirkonnas, nagu Assoorid.

Alyn Smith (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Arvan, et täiskogu ja teie büroo, volinik, on strateegia arendamisel paljuski üksmeelel. Arvan, et laialdaselt nõustutakse, et suudame saavutada koos enam, luues foorumi koostöö soodustamiseks Atlandi kaare piirkondade, liikmesriikide ja riikide vahel, kuid hoiataksin veidi nn prioritisimi eest, mis on haigus, mille iseäranis ränka vormi siin istungisaalis põetakse. Kui püüame saavutada 300 miljonit eesmärki, ei pruugi midagi hästi välja tulla, mistõttu valiksin kaks konkreetset prioriteeti, kus minu arvates saaks EL lisada ehtsat tõelist ELi lisandväärtust.

Lõikes 8 suunatakse tähelepanu mereenergia võrkudevahelistele ühendustele. Meil on Atlandi ookeani kujul tohutu taastuvenergia potentsiaal. Šotlastena on meil anda tohutu panus kliima muutumist ning piirkondlikku arengut puudutavate eesmärkide saavutamisse. Võiksime selles suurt rolli etendada. Lõigetes 9–11 võiks olla meretranspordi olulisusel ka tohutult oluline majanduslik ja lisaks ka keskkonnaga seotud väljund.

Siin on palju imetlusväärset, kuid loodan, et komisjon pöörab rohkem tähelepanu ka muule peale arvukate eesmärkide, mis on kõik väga väärilised ja mida täna õhtul täiskogul näinud oleme.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja, volinik! Sooviksin avaldada igati toetust kõikidele merepiirkondade majandamise ekspansiivset poliitikat soosivatele meetmetele, sealhulgas nõudmised, mida arutame, mida kirjeldatakse esitatud resolutsioonis.

Atlandi ookean meretranspordi, kalanduse, keskkonda säästva energia ja teadusuuringute dünaamilise arengu väljana pakub meile suuri võimalusi tõhusaks majandamiseks. Neid tuleks kasutada arukalt, pidades silmas liidu olulist rolli looduskeskkonna kaitsjana, mis hõlmab kahtlemata ookeani ökosüsteemi. ELi tugevuse suunamine Atlandi ookeani suunas on meie jaoks majandusliku laienemise loomulik suund. Meretranspordisektori arendamine sunnib meid tegelikult töötama Atlandi piirkonna arengu optimaalse strateegia, sealhulgas sadamarajatistega. Pidagem meeles, et need kujutavad ühtse Euroopa merevärvat!

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Alates 2005. aastast, kui arutleti Läänemere küsimust, on makropiirkondlikud strateegiad pärvinud Euroopa Parlamendis erilist tähelepanu.

Mul on hea meel, et meil on täna tänu kolleeg Alain Cadecile võimalik anda hoogu Atlandi kaare põhjalikule piirkondlikule strateegiale. Lisaks paljudele koordineerimist ja ühistööd vajavatele valdkondadele ning integreeritud lähenemise olulisele, mis võimaldab meil käsitleda piirkonna probleeme makropiirkondlikul tasandil, sooviksin rõhutada iseäranis kaht punkti.

Territoriaalse koostöö eesmärk, ühtekuuluvuspoliitika eesmärk 3 ja iseäranis selle riikidevahelised tahud tuleks rakendada nende strateegiate toetamiseks, koordineerides arutelusid ning projektide arendamist ja koordineerimist.

Liikmesriike ja piirkondi tuleks ergutada osalema ühiselt väljatöötatud meetmetes rakenduskavade kaudu. Kahjuks jooksevad tugeva poliitilise tahteta need strateegiad lihtsalt ummikusse. Ehkki Euroopa ei taha makropiirkondadega end katta, on tal tarvis arvesse võtta territoriaalseid kitsendusi, mis ei ole kadunud selle pärast, et meil on piirid eemaldatud.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Arutelu on olnud väga huvitav ja tõestanud, et selle suuliselt vastatava küsimuse algatuse kasutamine tõesti õnnestus.

Mul on kolm punkti. Esimene puudutab merestrateegiat. Merestrateegiaga saame hõlmata palju sektoreid, meetmeid ning vaatenurki. Kuhu on suunatud meie tähelepanu? Meie

tähelepanu on suunatud püüdlusele luua ühenduskohti eri sektorite vahel. Lubage, et selgitan.

Meil on ruum, mereline ruum – Atlandi ookeani mereline ruum. Seal võib meil olla kalanduspiirkondi; meil on vaja keskkonnakaitset; meil võib olla turismi; meil võib olla transport; meil võib olla vesiviljelus; meil võib olla energia; meil võivad olla teadusuuringud. Seega on meil vaja moodust, et luua ühenduskohad kõikide nende sektorite vahel ja ületada võimalus, et võiks esineda konkureerivaid huve. Seega on meie seisukohast väga oluline vahend mereline eriplaneerimine ja väga olulised vahendid on ka mereseire ning merd puudutavad teadmised.

See on meie eesmärk. Asi ei ole uute struktuuride loomises – olen sellega nõus; meil ei ole tõesti uusi struktuure vaja. Meil on vaja just ühenduskohti eri juba olemasolevate struktuuride vahel. Just selles on kõige selle mõte – ühenduskohtade loomises olemasolevate struktuuride vahel, et saavutada paremaid tulemusi. See on niisiis mu esimene punkt.

Teine punkt puudutab teie sõnavõtte territoriaalse ühtekuuluvuspoliitika olemasolu kohta. Sooviksin teile meenutada, et selleks, et meil oleks selline makropiirkondlik poliitika, on meil vaja ettepanekut. Nõukogu peab tegema komisjonile ettepaneku. Hetkel on meil merestrateegiata ettepanek. Eelmisel juunil oli meil selle kohta otsus ja meid on juba volitatud merestrateegiaga välja tulema. Töötame selle nimel ja loodame, et nõndaviisi aitame panna lauale makropiirkondliku lähenemisviisi väljavaate.

Mu kolmas punkt on rahvusvahelise lähenemisviisi vajadus. Jah, nõustun kõigiga teist, kes ütlesid, et meil on vaja ka korralikku koordineerimist naabritega mõlemal pool Atlandi ookeani. Peame olema ettevaatlikud. Meil on vaja häid arutelusid ja püüda määrata kõikidele võrdsed võimalused, sest ainult nii saab saavutada edu.

Seega sooviksin tänada veel kord Alain Cadeci algatuse eest ja kinnitada teile, et kõiki teie ettepanekuid võetakse arvesse!

Juhataja. – Mulle on laekunud veel üks resolutsiooni ettepanek ⁽¹⁾, mis esitati vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 9. märtsil 2011.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Jim Higgins (PPE), kirjalikult. – Toetan väga seda algatust. Meil on tarvis tagada, et meil on selgelt määratletud strateegia, mis võimaldaks piirkonnal öitseda. Probleemid, millega piirkond silmitsi on, ja valdkonnad, mida meil on tarvis käsitleda, hõlmavad keskkonnaohtusid (veereostus, üleujutused, kliima muutumine), kasutamata laevanduspotentsiaali ning maantee- ja raudteeühenduste puudust, ebapiisavaid energiavõrkude ühendusi, ebahühtlast sotsiomajanduslikku arengut, koordineerimata haridust, teadusuuringute ja innovatsioonisüsteeme, ohutuse ning julgeoleku puudusi.

(1) Vt protokoll

21. Üheminutilised sõnavõttud (kodukorra artikkel 150)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Austatud juhataja! 17. veebruaril tabas Póvoa do Varzimi piirkonnas tornaado 50 põllumajandusettevõtja kasvuhooneid, kes enda hinnangul said 1,5 miljonit eurot kahju. Mõnes sekundiga hävitas tornaado kuudepikkuse töö ja aastatepikkused investeeringud. Põllumajandusettevõtjatel tuleb külvata uued viljad ja kulub kuid enne, kui nende saadused turule jõuavad. Põllumajandusettevõtjaid laastas juba 27. veebruaril 2010 järjekordne torm. Tol hetkel hinnati kahju maksumus üle neljale miljonile eurole ja ametivõimud ei ole sellele tänini kuidagi reageerinud.

Arvudest ilmneb köögiviljakasvatuse olulisus kohalikule majandusele, kus 2000 peret, kokku 5000 inimest ja 10 000 töökohta, vahetult või kaudselt seotud, on piirkonnas ohus. Sellised äärmuslikud ilmastikunähtused on üha sagenemas ja seavad ohtu taolise tegevusega tegelemise. Kui seda ei toetata, on kindlustus nii kulukas, et selle ostmine muudab tegevuse ebatasuvaks.

Sel puhul arvan, et on oluline, et Euroopa Liit kaaluks kindlustuse ühise miinimumtaseme kehtestamist kõikidele põllumajandusettevõtjatele ning solidaarsusfondi abikõlbulikkuse künniseid. On ülioluline võtta arvesse piirkondlikku mõõdet. Kui ei, võivad suured loodusõnnetusi kogevad piirkonnad osutada väljaarvatuks, kuna liikmesriigile määratud künnis on tervikuna saavutamata.

Juhataja. – Maria do Céu Patrão Neves, kas võin lihtsalt öelda, et kui sõna võtate, näite kõnelevat lubatud ajast kauem ja kõnelete väga kiiresti, mis on valmistanud tõlkidele veidi raskusi. Ehk oleks teil võimalik oma sõnavõtte kokkuvõtlikumalt esitada?

Monika Smolková (S&D). – (SK) Austatud juhataja! Eelmine nädal pidas Slovakkia asepeaminister ja endine Euroopa volinik Ján Figel' Brüsselis läbirääkimisi et finantsvahendid, mis küündivad 350 miljoni euron, viidaks rakenduskavast „Infoühiskond, teadus ja teadusuuringud” ning „Haridus ja kaasatus” üle rakenduskavasse „Transport”.

Kiirteede ehitamine on tõepoolest vajalik. Siiski, samamoodi nagu võtsime vastu ELi 2020. aasta strateegia ja just kriisi ajal, tuleb meil mõista, et majanduskasvu esimesed eeltingimused on tööhõive kasvu tõkete eemaldamine, sotsiaalsete ohtude käsitlemine ning rõhuasetused haridusele, teadusele ja teadusuuringutele.

Rahastamise üleviimine nõuab kõikide volinike nõusolekut. Sooviksin väljendada veendumust ühes Slovakkia õpetajate, teadlaste ja teiste Slovakkia kodanikega, kes ei kiida heaks sellist rahastamise ülekandmist, et üksikud Euroopa volinikud kaitsevad tööhõivet, haridust, teadust ja teadusuuringuid, mis saavad tohutult kasu 350 miljonist eurost, samas kui transpordis kujutaks see vaid 11 kilomeetrit kiirteed, kui vajalik see ka ei oleks.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Austatud juhataja! Eelmine kuu sulges Valencias Valencia piirkondlik omavalitsus katalaani avalikõiguliku televisioonikanali (TV3). Mitte ainult ei ole meede vastuolus Euroopa direktiividega, milles käsitletakse keelte mitmekesisust, regionaalsete keelte ja vähemuskeelte harta ning Hispaania põhiseadusega, vaid katalaani televisioon on ka otsene rünnak kultuurivendlusele, mis ühendab katalaanlasi ja valentsialasi ühise keele kaudu.

Valencia piirkondlik omavalitsus kehtestab nüüd keelusanktsioone eraomandis ühingule Acció Cultural del País Valencià, mis paigaldas 20 aastat tagasi TV-kordistid, sundides neid tegevust lõpetama.

Sooviksin samuti teatavaks teha, et katalaani televisiooni vastuvõttu soosiv seadusandlik rahvaalgatus on esitatud Hispaania Parlamendile 615 000 kodaniku toetusega. Hispaania sotsiaaldemokraatlik valitsus peaks arvesse võtma seda, kuid seni ei ole tehtud midagi.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Austatud juhataja, head kolleegid! Euroopa Komisjon ja ülejäänud osa toetusmehhanismist Kreekas tegi hiljuti teatavaks valitsuse võetud kohustuse koguda 2015. aastaks 50 miljardit eurot riigivara võõrandamiseks

Komisjoni esindaja Servaz Deruz tegi avalduse, mille ütles, et tegelik õnne proovimine Kreeka majanduse seisukohast on riigivara üldine erastamine. Kreekas aga ei ole riigivara kõik sama: ärikinnisvara, nagu hooned, mis avalikku ülesannet ei täida, on üks asi ja maakasutuse radikaalne muutus keskkonna kulul hoopis midagi muud, kuna seab ohtu vaba ruumi, nagu Ateena vana sadam, mille otstarve on kompenseerida haljasalade puudumist linnades, kus on alla 3 m² haljasala elaniku kohta ajal, kui Euroopa keskmine on 10 m² haljasala elaniku kohta.

Keskkonna seisukohast üliolulised piirkonnad, nagu Nestose jõe delta, kus on juba kuulutatud välja tuhandeid aakreid katvad turismirajatised, on samuti ohus. Taolised kasutuse muutused, mis ohverdavad üliolulisi keskkonnaga seotud funktsioone, on vastupidised säästva arengu mis tahes määratlusele. Kriis ja võlg ei tühista tulevaste põlvete õigust elujõulisele looduskeskkonnale ja säästvates linnades elamise võimalustele.

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Mul on väga kahju, et Edward McMillan-Scott enam istungit ei juhata, kuna mul oleks talle küsimus inimõiguste kohta, mis on talle väga huvipakkuv valdkond. Nagu te kõik teate, järgnes 19. detsembri valimistele Valgevenes vahistamiste laine. Tõsiasi, et kõik Aleksandr Lukašenko vastu kandideerinud presidendikandidaadid vahistati, muudab olukorra veelgi kummalisemaks. 19. veebruaril vabastati Ales Mihhalevitš vanglast; ta oli üks vastaskandidaatidest. Ta kinnitas, et teda piinati. Säästan teid selle piinamise kirjeldusest. Piisab, kui ütlen, et see oli väga rank. Kuna võtame sel nädalal vastu just seda teemat puudutava resolutsiooni, kutsun siinkohal kogu istungisaali, eriti Edward McMillan-Scotti, kellele inimõigused on nõnda südamelähedased, üles sellel teemal üheselt mõistetavalt ja otsustavalt sõna võtma ning nõudma nende häbiväärsete tavade lõpetamist! Tänan teid!

Juhataja. – Tänan, Marek Henryk Migalski! Edward McMillan-Scott on teid kuulanud kõnepuldist, kuid inimõigustest oleme huvitatud kõik.

Räägite piinamisest ja võin kinnitada, et hetkel istungit juhatav isik, kellelt on kunagi sõrmeküüned ära rebitud, on samuti väga huvitatud inimõigustest, kuna oleme teie kirjeldatud olukordi kogenud. Seetõttu lubage öelda, et see teema pakub meile väga huvi.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Esmalt valmis selle aasta alguses laul. See laul mõistis hukka naeruväärset maailma, milles peab õppima selleks, et saada orjaks: meie maailm. Paari tunniga sai sellest laulust minu riigis hümn. Seejärel tuli neli noort inimest. Nad löid Facebookis protestiliikumise, mille eesmärk on tuua kokku töötud;

orjad, keda nimetatakse teisiti; alltöövõtjad ja lühiajaliste lepingute alusel töötajad; juhutööde tegijad; internid ja töökogemuse omandajad: teisisõnu, põlvkonnad, kes võtavad minu koduriigis võlgu, et omandada haridust, kes maksavad oma tööle peaaegu peale ja peavad läbi ajama 500 euroga kuus.

Internetis on demonstratsiooniga liitunud juba üle 40 000 inimese ning see toimub sellel laupäeval. Oleks hea, kui see Euroopa – see nn ülalt-alla Euroopa – kuulaks neid, kes ei ole nõus elama hirmus ja vaikuses ning on väsinud ebakindlusest – ebakindlusest, mille meie oleme neile peale surunud. Kasutades laulu sõnu, on see kauem-ei-kannata-põlvkond, milleks on sellel ka täielik õigus.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Räägin Liibüa teemal. Pärast Tuneesia ja Egiptuse rahutusi alanud ülestõus selles riigis on olnud eelmainitustest verisem ning võtnud traagilise pöörde. Esmapilgul näib rohujuure tasandil toimunud reaktsioon valitseva režiimi vastu olevat spontaanne ja ideoloogiliselt erapooletu. See on suunatud režiimi vastu, mis ilmselgelt ei ole võimeline lahendama kroonilisi probleeme, mis puudutavad arengut ja fundamentaalset sotsiaalset õiglust. Euroopal on selles piirkonnas tohtud huvid. Kümned Euroopa ettevõtted – Suurbritannia, Itaalia, Prantsusmaa ettevõtted ja suured Kreeka kompaniid – tegutsevad Liibüas, mis on Aafrika suuruselt kolmas naftatootja. Valitsev ebastabiilsus kohutab turge ja naftahinnad on juba taevasse kerkinud.

Olen seisukohal, et praeguses olukorras peab Euroopa pöörama erilist tähelepanu esmajärgus pagulaste sissevoolu suurenemisele nii Liibüast kui ka Põhja-Aafrikast tervikuna, ning teiseks tagajärgedele, mille endaga toovad suunamuutus kõikide Euroopa riikide eelarvetes ja majanduskriisi halvemusele pöördumine.

Lisaks tuleb hinnata selle põhjuseid ning rakendada meetmeid Euroopas toimuva parandamiseks. Eriti oluline on pakkuda noortele tööd ja väljavaateid, kuna islamimaade noortel puudus lootus, mistõttu käitusid nad nii, nagu käitusid, ning näeme veel, mis siin toimuma hakkab.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Austatud juhataja! Paari viimase päeva jooksul on Rumeenia valitsev partei vastu võtnud ebatüüpilise otsuse: see hääletas eutanaasia, täpsemalt öeldes hulkuvate koerte tapmise poolt. Pöördun kristlik-demokraatlikul doktriinil põhineva Euroopa Rahvapartei poole: palun õhutage oma kolleege Rumeenia Liberaaldemokraatlikust Erakonnast tungivalt oma käsi mitte süütute verrega määrima. Jeesus Kristus armastas loomi: „Ma ei taha ohvrit, vaid halastust,” ütles päästja. Samuti pöördun palvega kaasparlamendiliikmete poole: peaaegu kõikidel teist on kodus vähemalt üks koer, keda armastate kui inglit.

Kahjuks on Rumeenia pöördumas tagasi pimedasse keskaega, barbaarsusesse. Täna lubab Traian Băsescu režiim eutanaasiat koertele, homme juba inimestele. Koerte tapmine on ka maffiale tulus äri. Aidake seista selle eest, et Rumeenia ei muutuks Idi Amini Ugandaks. Ükskõik missuguseid põhjendusi ettekäändeks tuuakse, on nendele olemas rahumeelseid ja tsiviliseeritud lahendusi, ning kuriteod ei ole kunagi ajaloos midagi lahendanud.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Kogu meie tähelepanu on viimisel ajal endale haaranud rahvaülestõusud Põhja-Aafrikas. Sellest hoolimata ei tohiks me kahe silma vahele jätta okupeeritud Küproses toimuvat Türgi küproslaste ülestõusu. Tegemist on väga olulise ülestõusuga, kuna need, kes saavad aru, et me ei kuule Türgi küproslaste häält, nüüd tõesti kuulevad seda.

Türki küproslased protesteerivad Türki okupatsiooni peale surutud majandusliku vääramatuse vastu, koloniseerijate kohaloleku vastu, kes muudavad rahvastiku demograafiat ning põhjustavad nende rahvuse kadumist, ning islami pealetungi vastu, mille puhul ehitatakse sadu mošeesid ning Tayyip Erdoğan saadab okupeeritud Küprosesse usuõpetajaid; küproslased võitlevad enda ellujäämise nimel Küprose Vabariigi lipu all.

Türki küproslased reageerisid Kofi Annani plaanile eitavalt; Kofi Annani Küprost lõplikult eraldavale plaanile ei vastanud jaatavalt Türki küproslased. Seetõttu olen seisukohal, et peaksime oma kõrvad avama ja kuulama oma rahvuskaslaste Türki küproslaste proteste.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Olukord hariliku tuuni püügiga Vahemerel põhjustab kalastuskogukondadele jätkuvalt mõõtmatu kahju. Itaalia valitsus pidas kinni ICCATi otsusest ja vähendas hariliku tuuni püügikvoote vaid kommertsalustele, suurendades *de facto* harrastuskaluritele mõeldud koguseid – absurdne meetod, mis karistab vaid kalureid, kellel on niigi rasked ajad.

Sel puhul tuletan teile meelde negatiivseid tagajärgi tööstusele, mida toob endaga suutmatus teha mõõndus kalamaimude püügile. Loodan, et täna siin viibiva volinik Maria Damanaki osalusel peagi toimuva kohtumise üks tulemusi on see, et kalamaimude püügile tehakse 2011. aastal vähemalt teatud piirkondades, näiteks Calabrias Schiavoneas ja Corigliano Calabros, mõõndusi, mis vaadatakse uuesti läbi 2012. aastal.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Usun, et sündmused Lähis-Idas on teinud Euroopa institutsioonidele selgeks, et nad ei saa jätkata inimeste põhiõiguste ja riikide põhiseaduste rikkumise eiramist. Palun vabandust, kuid pean taas kord teatama Itaalia valitseva enamuse häbiväärsest teost, mis sooviks päästa Silvio Berlusconi äsja alanud kohtuasjast, milles teda süüdistatakse ränkades kuritegudes, nagu väljapressimine ja lapsprostituudi teenuse kasutamine.

Itaalia enamus kutsus konstitutsioonikohust üles otsustama, missugune kohus peaks Silvio Berlusconi kohtuasjaga tegelema. Loomulikult lükkab konstitutsioonikohus isiklikult valitava kohtuniku nõude tagasi, kuid me ei tohi jätkuvalt eirata Silvio Berlusconi tuhandendat katset rünnata Itaalia demokraatiat ja Itaalia kohtunike sõltumatust.

Paljud kolleegid on juba allkirjastanud petitsiooni, millega saadetakse Itaalia inimestele nende parlamendiesindajatelt jõuline märguanne. Austatud juhataja! On kummaline kokkusattumus, et kuigi Silvio Berlusconi on aastaid kohtunikke rünnanud, on justiitsminister Angelino Alfano tulnud varjamatult Strasbourgi, et kirjeldada õigusemõistmise tõhusamaks muutmise plaani, kuid ei leia ühtegi vaba hetke, et kohtuda Euroopa Parlamendiga. Võib-olla pelgab ta ebameeldivaid küsimusi rahvaesindajatelt Itaalia õiglussüsteemi ja selle kohta, kuidas inimesed püüavad selle iseseisvust hävitada?

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Austatud juhataja! Sooviksin siin, Euroopa Parlamendi ees, pöörata teie tähelepanu Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu eelmise nädala otsusele C-236/09. Selle otsuse kohaselt ei ole võimalik järgmise aasta 21. detsembrist alates enam kindlustuse ostjaid soo järgi eristada. Praegusel juhul on Euroopa Liidu direktiiv ja selle vastav tõlgendus läinud selgelt liiga kaugemale – see on vastuolus looduseadustega ning avaldab märkimisväärset negatiivset mõju kindlustusturule. See on sama ebaloogiline kui keelata kindlustusfirmadel mitte-elukindlustuspoliiside väljamaksete välja arutamisel võtmast arvesse seda, kas maja asub mäetipus või luhal või kui palju õnnetusi on sõidukijuhil eelnevalt olnud. Lõppude lõpuks teavad ju teisedki peale demograafide, et arenenud ühiskondades on meeste suremus kõrgem kui naiste oma peaaegu kõikides vanuserühmades

ning seda tavaliselt väga olulisel määral. Peale selle elavad naised tavaliselt 10% kauem. Tšehhi Vabariigis on meeste keskmine eluiga 73 aastat ja naiste oma 80. Selle tõsiasja eiramine ja Brüsseli direktiivi kasutamine, et kohustada kindlustusfirmasid meestel ja naistel mitte vahet tegema, on vastuolus kindlustusmatemaatilise teooriaga ning diskrimineerib ka teatud kindlustusostjate rühmi. Selle tulemusena peavad naised maksma kõrgemaid kindlustusmaksseid ja mehed saavad madalamat pensioni.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Niinimetatud kasinusmeetmete rakendamise sotsiaalsed tagajärjed muutuvad iga päevaga hullemaks. Finantssektor ja suurettevõtted saavad jätkuvalt kolossaalseid kasumeid ning jätkusuutmatu riiklike ressursside väljapressimine Portugali-taoliste riikide võlakohustuste intresside tasumise kujul jätkub. Selle taustal tuleks esitada üks küsimus: kui kaua jätkavad Euroopa Liidu juhid silmuse pingutamist? Nüüd on tehtud ettepanek sõlmida niinimetatud konkurentsivõime pakt: rohkem rünnakuid palkade ja sotsiaalsete õiguste vastu, kõrgem pensioniiga ja üha ebakindlamad töökohad. Veelgi enam – seda soovitakse kehtestada majandusjuhtimise kaudu, rahvaste tahte vastaselt.

Sellest hoolimata näitab kõikjal Euroopas jätkuv ja intensiivistuv tööliste võitlus, et taoline tsivilisatsiooni tagasipööramine ei ole vältimatu ning võimalik ja vajalik on leida teine tee. Soovime neid taas kord õnnitleda nende vapruste ja otsusekindluse eest. Loendamatud vastuhakud, streigid, protestid ja demonstratsioonid annavad lootust ja usku paremasse tulevikku – eriti Portugali töötajate ametiühingu (CGTP) demonstratsioon 19. märtsil.

Angelika Werthmann (NI). – Austatud juhataja! Põhja-Küprosel, kandidaatriigi Türgi armee okupeeritud alal, elavate küproslaste elutingimused on talumatud. Näiteks peame silmitsi seisma pidevate inimõiguste rikkumistega. Türgi suunab rahvastikku sellesse Küprose osasse ning vastutab seetõttu ulatusliku demograafilise muudatuse eest. Türgi küproslased on oma kodumaal juba vähemuses ning paljud algupärased külanimed on muudetud.

Viimastel nädalatel on toimunud kaks rahvakogunemist. Vastusena jaanuaris toimunud rahvakogunemisele alandas Türgi selle piirkonna küproslasi verbaalselt ning vahetas välja oma suursaadiku Põhja-Küproses, et ametisse määrata kuberner. Seetõttu palun teil, austatud juhataja, astuda vastavaid samme, enne kui osa Euroopa territooriumist Türgile kaotatakse, ning veenduda, et KTOSi peasekretär Şener Elcil on oma kodumaal turvalises kohas.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Austatud juhataja, volinik! Paar tundi tagasi vähendas Moody reitinguagentuur taas kord Kreeka majanduse reitingut. Kuulun Kreekas opositsiooniparteisse ja pean ütlema, et oleme valitsuse majanduspoliitika suhtes väga kriitilised. Sellest hoolimata on Moody otsus absoluutselt põhjendamatu. See tuleb kõigest üks päev enne kuue kuu võlakirjade oksjonit, mis on Kreekale väga olulise tähtsusega, ning paar päeva enne Euroopa Ülemkogu olulisi kohtumisi 11. ja 25. märtsil, kus võetakse vastu kaalukaid otsuseid.

Kreeka ei ole ainuke, kes kannatab reitinguagentuuride meelevaldsete reitingute tõttu. Reitinguagentuuride tegevust tuleb reguleerida. Kui olen juba sõna saanud, sooviksin öelda ka paar sõna Euroopa Ülemkogu märtsi kohtumiste kohta: märts on euroalale ja Euroopa Liidule tervikuna väga oluline. Ebaõnnestumine toob liidule kaasa suuri probleeme. Turud muudavad ebaõnnestumise kaoseks ning peame seda ära hoidma; viivitada enam ei saa.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Valitsusvälise organisatsiooni Coalition for Structural Funds teatele tuginedes sooviksin juhtida vastavate Euroopa institutsioonide

tähelepanu struktuurifondide väga kehvale haldamisele Rumeenias, eriti programmi „Sectoral Operational Programme for Human Resources” puhul. Rumeenia valitsus ja peaminister isiklikult on võtnud südameasjaks nende fondide kasutamise tingimuste parandamise. Kahjuks on tulemused nullilähedased. Rumeenia struktuurifondide korraldusasutus mitte ainult ei aita nendest fondidest abi saajaid, vaid raskendab ka nende kättesaadavust.

Reeglite rikkumised on lõputud: alates ebaõiglastest toetuslepingute muudatustest kuni lubamatute makseviivitusteni ja vahendite eraldamiseni mitteläbipaistvatesse fondidesse poliitilise kuuluvuse alusel. Sooviksin kasutada seda võimalust pöörduda Euroopa Komisjoni poole, et see kiiresti sekkuks ja kontrolliks Rumeenias ELi vahendite jaotamise eest vastutavate asutuste tööd. Vaid väline sekkumine suudab peatada pidevalt igal tasandil toimepandavad rikkumised hetkel võimul olivate esindajate poolt, millest annavad pidevalt teada need, kes peaksid nimetatud fondidest abi saama, ning valitsusvälised organisatsioonid.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Rahvusvaheline Iirimaa Fond on minu koduriigis rahu ja lepituse tagamisel mänginud väga olulist rolli.

Alates oma loomisest 1986. aastal on fond eraldanud üle 838 miljoni euro arvukatele mitmesugustele projektidele nii Põhja-Iirimaa kui ka sellega piirnevates riikides. See toetab jätkuvalt projekte majanduslikult kehvemas seisus olevates piirkondades. Eelmisel nädalal eraldas see 9,8 miljonit eurot, et toetada hariduslikke ja kogukondlikke algatusi Põhja-Iirimaa ning Donegali, Monaghani ja Sligo maakondades.

Siiski valitseb hetkel tuleviku suhtes suur ebakindlus. USA esindajatekoda lisas fondi hiljuti oma üldisesse ülemere-eelarve vähendamise kavasse. Loodan, et meie ametisseastuv peaminister, meie Taoiseach, tõstatab selle küsimuse Washingtonis Püha Patricku päeva pidustustel.

(GA) Euroopa Liit ning Iirimaa ja Suurbritannia valitsused on öelnud, et nad pooldavad fondi programmi pikendamist. Kuigi Ameerika Ühendriikide antav abi fondile on oluline, ei ole Euroopa Liidul ning Iirimaa ja Suurbritannia valitsustel põhjust peatada finantsvahendite eraldamist fondile piiratud ja sihipärastel alustel.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Eelmisel pühapäeval toimusid Leedus kohalikud valimised. Poola rahvuslikku vähemust esindav rühmitus saavutas ülisuurt edu hoolimata faktist, et poolakaid on Leedus aastaid regulaarselt taga kiusatud. Kahjuks ei ole neile tagastatud maid, mille Nõukogude võim neilt 50 aastat tagasi ära võttis. Leedus elavate poolakate riikliku koolihariduse saamise võimalused on suures osas piiratud. Nende nimesid moonutatakse sunniviisiliselt; neid ei lubata kirjutada vastavalt Poola kirjaäradile. Veelgi enam – vastuolus Euroopa standardite ja Euroopa Nõukogu õigusnormidega ei lubata neil üles panna poolakeelsete linna- ja tänavanimetuste silte. Pöördun Euroopa Parlamendi poole, et tegeleda Leedus elavate poolakate küsimusega, kuna mu kaasmaalaste diskrimineerimine on ilmselge ning rõhutan, et see on vastuolus Euroopa standarditega.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Austatud juhataja, volinik, soovin väljendada oma fraktsiooni tungivat vastuseisu otsusele, mille nõukogu on vastu võtnud, et pikendada praegust ELi-Maroko kalandusalast partnerluslepingut Komisjoni ettepanekul veel üheks aastaks.

Oleme selle otsuse vastu, kuna Lääne-Sahara mitteautonoomse territooriumi veed on endiselt lepingus sees. Me kõik teame, et see on üks vähestest Aafrika territooriumidest, mis ootab endiselt dekoloniseerimist ning seda dekoloniseerimist toetab Ühinenud Rahvaste

Organisatsioon. Need ei ole Maroko veed. Need veed ei kuulu Marokole ning Euroopa Liit ei tohiks seetõttu Lääne-Sahara veealasil lepingusse kaasata.

Seda kinnitavad rahvusvaheliste kohtute otsused ning kõige olulisem on see, et ka rahvusvaheline õigus määrab, et need veed ei kuulu Marokole. Sellesama täiskogu õigustalitus on tunnistanud oma kahtlusi, kuna eelmise kalastuslepingu tulud ei läinud Sahara rahvale. Seetõttu oleme juriidilisest vaatepunktist selgelt selle otsuse vastu.

Head kolleegid! Olen arvamusel, et peame olema väga ettevaatlikud, pidades silmas Tuneesia, Egiptuse ja Liibüa kogemust, ning et Euroopa Liit peaks rahvusvahelise seaduse järgimise nõudmisel olema tunduvalt karmim.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Austatud juhataja, volinik! Peagi kutsutakse kokku Euroopa Parlament, et jõuda otsusele kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) läbivaatamise suhtes, mis loodi Euroopa Liidu kaugeimate piirkondade kõrvalisuse ja saarelise asendiga seotud probleemidega tegelemiseks. See reform on tulemus, mitte pelgalt vajadus seda kohandada Lissaboni lepingu uue juriidilise reaalsusega, vaid väga oluline punkt on ka muuta selle reeglite rakendamine paindlikumaks.

Lissaboni lepinguga tunnistatakse kõige kaugemate piirkondade halvemat olukorda ja piiranguid ning just seetõttu peame nüüd praegust süsteemi nii ulatuselt kui ka sisult kohandama ja uuendama, võttes arvesse kõige kaugemate piirkondade probleeme. Madeira puhul räägin eriti vajadusest eemaldada töödeldud toodete ekspordi- ja mereveopiirangud, mis on eriti kitsendavad põllumajandustööstuse arengule ja kasvule. Eriti ohustab kolmandate riikide turgude järkjärguline avanemine banaanide istutamist, kuid ka veini- ja piimatootmist. Territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärk on Euroopa Liidu piirkondade harmooniline areng; ka POSEI läbivaatamine peaks sellele palju kaasa aitama.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Soovin teile rääkida uusimat Euroopa vahistamismäärust puudutavast arengust.

Paljud inimesed on välja antud, kuigi nende vastased tõsiseltvõetavad tõendid puuduvad. Kohtud ei suuda tõendeid kaaluda ega ebaõiglast väljaandmist vältida. Nüüd on see veelgi rafineeritumaks muudetud. Minu valijat dr Miguel-Ángel Meizosot ähvardab väljaandmine Hispaaniale – seda mitte kuriteo eest, mille toimepanemises teda süüdistatakse, vaid pigem selleks, et astuda uurimise alla kuriteos, mida ta võib väidetavalt otsustada tulevikus sooritada. Dr Meizosot, kes on elanud 20 aastat Londonis, ähvardab nüüd kogu tema elu hävitamine ühe ametniku tuju ajel, kes uurib kuritegu, mida ei ole sooritatud. Kui keegi selles kahtleb, viin ta hea meelega juhtumi asjaoludega kurssi.

Millal kavatseb parlament käsile ja arutlusele võtta ebaõigluse, mida saadetakse korda Euroopa vahistamismääruse varjus?

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Austatud juhataja! EL peab võimalikult kiiresti võtma Valgevene kohta üldise seisukoha. Me ei saa suhelda režiimiga, mis võtab poliitvange, kodanikuühiskonnal puudub väljendusvabadus ning ei ole vaba meediat.

Valimisjärgne olukord on näidanud, et Lukašenko võim ei ole piiramatult. EL peaks seda ära kasutama ja aitama riigil oma autoritaarsest režiimist vabaneda. Siinkohal vajab esiletõstmist ka endiste kommunistiriikide vastutus, mis põhineb nende kogemusel Valgevene-sarnaste režiimide all.

Seetõttu peab meie seisukoht olema põhimõtteline ja rajatud väärtushinnangutele. EL peab rakendama ka meetmeid, et selgitada välja valimistulemuste võltsijad, lõpetada sidemed režiimi mõjukate funktsionääridega ning külmutada nende varad.

Teisest küljest valitseb vajadus laiendada sõprade ringi, kes eelistavad ELis levinud väärtusi ja põhimõtteid. Peame võimalikult kiiresti pakkuma alternatiivi praegusele arengule, tuginedes faktile, et autoritaarse režiimiga riigil ei ole Euroopas kohta.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Sooviksin pühendada endale antud ühe minuti lähenemise ja konkurentsivõime paktile. Kuna euroala tippkohtumine on saabumas paari päeva pärast, 11. märtsil, leian et on oluline rõhutada, et lähenemise ja konkurentsivõime idee iseenesest on hea ja väga soovitatav.

Teeme selle asja selgeks. On selge – vähemalt mulle –, et konkurentsivõime pakt praegu arutataval, läbi räägitaval ja kaalutaval kujul ei ole ning ei hakka kunagi olema kõigest järjekordne dokument või lihtsalt heade kavatsuste litaania, mida kunagi tegelikkuses ei rakendata. See on pühalik teadaanne selle kohta, et arendame oma rahaliidu majanduslikke aspekte edasi.

See esindab suurt sammu euroala majanduste parema konkurentsivõime ja ulatuslikuma poliitilise kooskõlastuse poole, eriti riikliku kompetentsi valdkondades, kus need on konkurentsivõime suurendamise olulised tegurid. Ülemaailmse majandusvõitluse intensiivsus tähendab, et on väga oluline, et tõstaksime oma piirkonna konkurentsivõimet maailmas. See hõlmab võitlust valitsemissektori võlga, valuuta stabiliseerimist ning meie majanduslike, sotsiaalsete ja maksusüsteemide suuremat ühtlustamist.

Valitsustevahelist meetodit on viimasel ajal palju mustatud ning kõrvutatud seda ühenduse meetodiga. Leian, et need arutelud on mõnevõrra steriilsed ja mõttetud ning kahtlemata meie kaasmaalaste muredest eemalseisvad. Sarnaselt eesistuja Van Rompuyga olen seisukohal, et ainuke võimalik lähenemisviis on euroopalik lähenemisviis.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Arvan, et tegemist on haruldase kokkusattumusega, kuna kavatsen kõnelda samal teemal. Konkurentsivõime pakti eesmärgid on seatud mõttega ühendada euroala majandus kaugeleulatuvate struktuursete reformide teel ning selle põhieesmärk on parandada euroala konkurentsivõimet ja tugevdada rahvusvahelist usaldust euroala vastu. Kuigi see pakt hõlmab mitut kasulikku eesmärki, tegeledes muu hulgas näiteks defitsiidi vastu võitlemise ja pensionisüsteemide reformimisega, peame tundma sellega seonduvaid riske. Esiteks loob ohtliku pretsedendi algatuse välja kuulutamise viis – konsulteerimata ülejäänud riikide valitsustega; õigupoolest süvendab see vaikse Prantsuse-Saksa tandemi stereotüüpi, mille kohaselt langetab see ELi põhitähtsusega otsuseid, küsimata partnerite arvamust. Teiseks on projekti paljudes riikides nähtud kui järjekordset katset luua kahekiiruseline Euroopa, mille tuuma moodustavad majanduslikult kõige konkurentsivõimelisemad riigid. Mõõndavasti kutsusid pakti algatajad siiski väljaspool euroala asuvaid riike osalema; sellegipoolest ei ole kahtlustki, et tegemist on pelgalt taktikalise teoga. Arvestades paljudes euroala riikides toimuvate proteksionistlike mõtteavalduste kasvu, võib eeldada, et pakti rangete nõuete rakendamise tulemusena muutub euroala ühisele ELi turule ohuks või piiranguks. Suur tänu teile!

Juhataja. – Sellega on päevakorrapunkti käsitus lõppenud.

22. Üldine tooteohutus ja turujärelevalve (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Christel Schaldemose siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel esitatud raport üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamise ja turujärelevalve kohta (2010/2085(INI)) (A7-0033/2011).

Christel Schaldemose, raportöör. – (DA) Austatud juhataja! Tere õhtust kõikidele minu kaasparlamendiliikmetele, kes on veel siia istungisaali jäänud! Räägin paari sõnaga raportist, mille koostasime siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis. Otsustasime selle nimetada raportiks üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamise ja turujärelevalve kohta.

Põhjus selle omaalgatusliku raporti koostamiseks on see, et komisjon kavatses hakata läbi vaatama üldise tooteohutuse direktiivi, mis andis meile siseturukomisjonis hea võimaluse esitada omapoolsed soovitused selle kohta, mida see läbivaatamine peaks hõlmama. Otsustasime jagada raporti kaheks osaks. Esitame mõned soovitused selle kohta, mida tuleks teha turujärelevalve puhul üldiselt, kuid loomulikult toome välja ka mõned väga spetsiifilised soovitused selle kohta, mida peaks hõlmama üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamine.

Esmalt tasub märkida, et kui me paar aastat tagasi üldise tooteohutuse direktiivi vastu võtsime, oli see ELi tooteohutuses väga oluline teetähis. Direktiiv on endiselt kaalukas, kuid tarvis on teha mõned parandused. Hetkel meid vaevavad probleemid on tegelikult seotud faktiga, et meie turujärelevalve ei ole piisavalt tõhus, et tagada siseturu toodete piisav ohutus. Meie siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis soovitame seetõttu teha erilisi pingutusi turujärelevalve tugevdamiseks ELis. Kahjuks on asi selles, et kriisi ajal võivad liikmesriigid turujärelevalve teostamise tagamiseks eraldada pigem vähem kui rohkem ressursse. See on suur probleem, ning seda mitte ainult tarbijate, vaid samavõrra ka ettevõtete jaoks, kes tegutsevad vastavalt meie siseturureeglitele.

Mis puudutab minu tööd selle raporti koostamisel olen rääkinud arvukate siseturu ettevõtjatega, kellest paljud ütlesid, et nende teada ei ole kunagi olnud ühtegi kontrolli, turukontrolli ega turujärelevalvet toodete suhtes, millega nad siseturul tegelevad. See on ilmselgelt problemaatiline, kuna ettevõtete jaoks – kui teostame korralikku turukontrolli – tähendab see, et valitseb mõistlikul tasemel konkurents. Teisisõnu, petised tabatakse ning korralike ja ohutute toodete tootjad saavad oma toodangu siseturule suunata. Turujärelevalve on seetõttu ülioluline, seda mitte ainult ettevõtetele, vaid loomulikult ka tarbijatele. Meie tehtud konkreetsed ettepanekud üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamiseks peavad loomulikult suures osas silmas tarbijate huve.

Oleme seisukohal, et on väga oluline saavutada siseturul olevate toodete parem jälgitavus. Toodete jälgitavus on ülioluline, kui soovime tooteid kiiremini turult tagasi kutsuda. Samuti oleme seisukohal, et liikmesriigid peaksid üldiselt tegutsema kiiremini, kui avastame siseturult ohtlikke või problemaatilisi tooteid. Samuti leiame, et eriti suur vajadus on jälgida kolmandatest riikidest, teisisõnu väljastpoolt ELi pärinevaid kaupu. Siseturule saabub üha enam kaupu. Peame tagama nende vastavuse meie siseturureeglitele.

Selleks et suudaksime tulevikus tagada sihipärasemate õigusaktide väljatöötamise, teeme raportis ka ettepaneku juurutada ELi tasandil kohustusliku õnnetusstatistika koostamise, et meil oleks võimalik sihipärasemalt välja selgitada, kus on vajadus õigusaktide järele, tuginedes teabele selle kohta, missugused õnnetused missuguste siseturu toodetega juhtuvad. See võimaldab meil välja töötada täpsemad ja sihipärasemad õigusaktid valdkondades,

kus on nende järele tegelik vajadus, et tagada toodete ohutus, põhjustamata ebamugavusi ettevõtetele, mis toodavad korralikke tooteid.

Samuti oleme seisukohal, et peame vaatlema Internetis müüdavaid tooteid. Mõistame, et selles valdkonnas on probleeme. Igal juhul kaebavad paljud inimesed, et Internetis müüdavad tooted ei vasta samadele ohutusnõuetele kui tavaturul müüdavad kaubad. Loomulikult oleme ka seisukohal, et valitseb üldine vajadus hea dialoogi järele tolliga, pidades muu hulgas silmas paremate ja ohutumate toodete tagamist siseturul.

Lõpetuseks sooviksin öelda, et loomulikult olin ka lootnud, et meil avaneb võimalus lähemalt uurida, kuidas oma lapsi siseturul kaitsta. See aga ei leidnud siseturukomisjonis poolehoidu. See tähendab, et me ei kavatse välja töötada eraldiseisvaid lastekaitsemeetmeid; kavatseme lihtsalt parandada üldist tooteohutust.

Lõpetuseks soovin komisjonile öelda, et oleme kindlal arvamusel, et üldise tooteohutuse direktiiv vajab läbivaatamist. Leiame, et turujärelevalve vajab tugevdamist. Siseturg vajab sidusat turujärelevalvet, et nõuded ei oleks killustatud eri õigusaktidesse. Leiame, et tarvis on ühtainsat sidusat katuslepingut, mis tagaks turujärelevalve parema teostamise. Küsimus on lihtsalt selles, et kodanikud saaksid olla kindlad siseturul müüdavates toodetes ning ettevõtetal oleks siseturu konkurentsi suhtes õiglane ja ühtlane mänguruum. Nende sõnadega lõpetan ning kutsun komisjoni kiiresti alustama üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamist. Samuti kutsun liikmesriike üles eraldama piisavaid ressursse, et tagada korralik turujärelevalve.

Lara Comi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Suur tänu Christel Schaldemosele meie asjaliku ja viljaka koostöö eest!

Soovin siinkohal rõhutada aspekti, mida tutvustasin tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuses ning mida Christel Schaldemose (keda veel kord täna) toetas ja oma raportis käsitles: teisisõnu, minu üleskutset komisjonile hinnata uute tehnoloogiate ja materjalide, näiteks mikrokiibid või raadiosagedused, kasutamist toote parema tuvastamise võimaldamiseks, vastates seega kulutõhusal viisil tarbijaohutuse nõuetele.

See tagaks täieliku jälgitavuse, kuna tarbijatel oleks võimalik tutvuda toote kõikide aspektidega – teisisõnu, eri toomisetappide, materjalide päritolu ja vastutavate isikutega. Samuti kaotaks see probleemi toote päritolu määramise kriteeriumi leidmise ja toote valmistamismaa märkimisega. Õigupoolest just sel põhjusel oleme näinud, et tootemärgistus „Valmistatud Prantsusmaal” eksitab tarbijat, kui selles riigis toimus vaid viimane tootmisetapp.

Seetõttu kutsun volinikku tungivalt üles selle palvega Euroopa Parlamendi poole pöörduda, kõneledes kahtlemata Euroopa kodanike ja tarbijate nimel.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Ka mina täna meie kaasparlamendiliiget raporti eest! Soovin teda tänada meie tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis tehtud muudatusettepanekute vastuvõtmise eest! Soovin välja tuua Euroopa standardite olulisuse, kuna need lihtsustavad ostmisprotsessi sõltumata sellest, kas see toimub traditsioonilisel viisil või elektrooniliselt, ning tagavad tooteohutuse eeskirjadest kinnipidamise.

Pöördusime komisjoni ja kõikide huvigruppide poole, et tagada Euroopa standardimissüsteemi finantsjätkusuutlikkus, kaasa arvatud avaliku ja erasektori partnerluse

ning mitmeaastase finantsplaneerimise kaudu, mis on vajalikud selle süsteemi tasuvuse ja tõhususe tagamiseks. Samuti rõhutasime vajadust stabiilsuse, Euroopa standardite lihtsustamise ja standardite välja töötamise aja vähendamise järele. Kutsusime riiklikke standardiorganeid üles standardeid lihtsustama, vähendades teistele standarditele tehtavate viidete arvu ja tagades kasutajasõbralike juhiste olemasolu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Toodete ohutusstandarditele on väga oluline suuremat tähelepanu pöörata mitte ainult tootmise, vaid ka tarbijate kaitsmiseks. Standardite lihtsustamine ja nende välja töötamiseks kuluva aja vähendamine ei tohi ohtu seada täielikku garantiid, mida meie tarbijad vajavad. Veelgi enam – ohutusstandardeid puudutavaid aspekte vaadeldes ei tohi me unustada imporditavaid tooteid: ka päritolumärgistuse „made in” kaitsmine on väga oluline. Seetõttu loodame, et komisjon võtab arvesse neid raporti aspekte ja tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni panust, mille raportöör on vastu võtnud, ning et suudame viimaks saavutada mõningast edu toodete, tootjate ja tarbijate ohutuse tagamisel.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Raportis kõneldakse suurtest edusammudest, kuid muret teeb asjaolu, et üldise tooteohutuse direktiivist, mänguasjade ohutuse direktiivist ja RAPEXist hoolimata pärineb umbes 60% raporteeritud toodetest Hiinast ning seetõttu tuleb enamik ohtlike tooteid turult, mida EL kontrollida ei saa. Loodan, et uus RAPEXi süsteem aitab seda viga parandada. EL peab tarbijate ja nende tervise kaitsmiseks asuma kindlale seisukohale.

Eriti šokeeriv on, et RAPEXi eelmise nädala andmetel on umbes veerand ohtlikest toodetest suunatud lastele: nukud, veepüstolid, laste söögiriistad, laste turvaistmed. EL reageerib niisugustel juhtudel liiga aeglaselt. Alles nüüd on bisfenooli kasutamine lutipudelite tootmisel keelatud, ometi on selle kahjulik mõju olnud teada juba terve aasta. Mainisin seda küsimuses komisjonile. Peale selle ei keela mänguasjade ohutuse direktiiv endiselt kantserogeenseid tooteid. Lõpetuseks – ohtlike toodete tagasikutsumine peab toimuma kiiremini ja tõhusamalt ning tarvis on selget paranemist toodete jälitavuses tagasi tooteahela algusesse.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Oleme pikka aega siin parlamendis otsinud tõhusamaid meetodeid, kuidas takistada aina arvukamate ohtlike toodete turule sisenemist. Nõustun raporti koostajaga, et õigusaktid vajavad läbivaatamist ning see peaks viima kõikide meetmete parema ühendamiseni, kaasa arvatud süüdistuse esitamise parem koordineerimine liikmesriigi tasandil. Samuti toetan välja pakutud kohustust teha riskianalüüs ning kanda selle tulemustest enne uue toote turule laskmist ette. Arvestades asjaoluga, et enamik ohtlikest toodetest pärineb kolmanda maailma riikidest, leian et on väga oluline, et see kohustus lisataks ka rahvusvahelistesse kaubanduslepingutesse, enne kui see kehtestatakse Euroopa tootjatele. Samuti toetan ülejäänud ettepanekuid ning hindan Christel Schaldemose raporti kõrget kvaliteeti.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Soovin tänada Christel Schaldemose suurepärase raporti eest! Soovin veelgi rõhutada tõsiasja, et tarvis on rohkem ressursse ja juhuslikke tooteohutuskontrolle. Tarbijatena loeme pidevalt ajalehtedest ja kuuleme muudest meediakanalitest, et tarbijaorganisatsioonid on teinud katseid ning alati leidud nõuetele mittevastavaid tooteid. See õhnestab tarbijate kindlustunnet ning võib mõnikord seada ohtu elusid, eriti laste puhul, kes on äärmiselt sõltuvad sellest, et kauplustes müüdivad tooted oleksid kasutamisel ohutud.

Minu arvates on ehk kõige olulisem kemikaaliohutuse puudumine. Paljud tänapäeva tooted sisaldavad ELis juba keelatud kemikaale. Seda on tavatarbijana tootelt väga raske aru saada. Selles suhtes peaksid liikmesriigid tegema jõulisi pingutusi parema koostöö nimel, et taolised tooted turult eemaldada ja takistada osalisi tooteid turule toomast, kui need sisaldavad ohtlikke kemikaale.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Sellel teemal toimus väga huvitav arutelu liikmesriikide tasandil, mille esindajatest peaaegu kõik – peaksin märkima – olid naised.

Lubage mul komisjoni nimel tänada parlamenti resolutsiooni eest vaadata läbi üldine tooteohutuse direktiiv ja turujärelevalve! Komisjon toetab seda resolutsiooni ning hindab selle suurepäraselt kvaliteeti kõrgelt.

Resolutsiooni järeldused peegeldavad igakülgset viisi, kuidas komisjon kavatseb ELi üldise tooteohutuse direktiivi läbi vaadata. Vajame selget ja tõhusat turujärelevalveraamistikku. Nõustun selles osas kõigiga. Vajame raamistikku, mis tagab toimiva ja ohutute toodetega siseturu. Komisjon on juba alustanud ulatuslikke konsultatsioone paljude sidusrühmadega, et selgitada välja, kuidas seda eesmärki kõige paremini saavutada.

Ühtsete lahenduste leidmiseks eri tootmissektorites on asepresident Antonio Tajani ja volinik John Dalli kokku leppinud koostöös ELi turujärelevalvereglite kindlustamise nimel. Komisjon on võtnud südameasjaks tagada, et nii tarbijad kui ka ettevõtted saaksid kasu ELi ohutute toodetega siseturust. Seetõttu täpsustame ja uuendame olemasolevaid ELi tooteohutusreegleid, et parandada tarbijate tervise ja ohutuse kaitset.

Peame silmas pidama oma rahastusvõimalusi ja marginaale ning austama ka liikmesriikide pädevusi, kuid reeglid peaksid suutma tõhusalt tuvastada uusi riske ja nendele seejärel adekvaatselt reageerida – olen nõus, et globaalsed tarneahelad hõlmavad uusi ohtusid. Samuti nõustun parlamendiga, et erilist tähelepanu tuleks pöörata lastele mõeldud toodetele.

Samal ajal peaks läbivaatamine tagama ELi majandustegevuses osalejatele ühtlasema mängumaa ning vähendama tarbetuid halduskulutusi. Meile peaks nüüd kättesaadav olema järjepidevus üldises tooteohutuse direktiivis sätestatud tooteohutuse reeglite ja 2008. aasta kaupade paketi sisalduvate reeglite vahel. Seetõttu pannakse majandustegevuses osalejatele selgemad tooteohutuskohustused. Parandatakse ka praegusi liikmesriikide turujärelevalve koostöö ja koordinatsiooni mehhanisme.

Viimasena tuleks täiustada ka toiduks mittekasutatavate toodete kiire hoiatuse süsteemi RAPEX. See süsteem on väga oluline ning kasutame seda juba koostöös Hiina ja teiste riikidega, kuid peame seda kindlasti täiustama, et seista vastu kõikidele eelmainitud probleemidele.

Asepresident Antonio Tajani ja volinik John Dalli kavatsevad esitada üheskoos ettepaneku ühtseks ja sidusaks ELi turujärelevalveraamistikuks. Soovin selle väga hea resolutsiooni eest parlamenti veel kord tänada!

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *kirjalikult.* – (HU) Tarbijakaitse- ja tooteohutusõiguse õigusnormide jõustamise eest vastutavate asutuste tehtav koostöö on siseturu toimimisel väga oluline. Turujärelevalvet ja kiire hoiatuse süsteemi RAPEX tuleb edasi arendada ning Ungari asjatundjad peavad eriti suurt tähelepanu pöörama ohtlike toodete ringlusest kõrvaldamisele. Olen seisukohal, et siseturu killustumise vähendamiseks on tarvis tugevamat tarbijamõõdet, et parandada jaemüügiturgude tööd ning võimaldada tarbijatel langetada paremaid otsuseid. Kõik need tegurid võivad mängida väga olulist rolli Euroopa põhiväärtuste tagamisel, milleks on terviklus, avatus, solidaarsus ja läbipaistvus. Usun, et väga oluline tõhusa turujärelevalvesüsteemi toimimisel on ka veelgi tugevam koostöö liikmesriikide vahel ning sellisena on sidususe eesmärgil hädavajalik tagada ühtne tõlgendusviis ja osalemine turujärelevalveasutuste töös. Asutused peavad oma tähtsaimaks eesmärgiks võtma kõrgetasemelise koostöö mitte ainult riiklike partnerasutuste, vaid ka teiste liikmesriikidega. Selle eesmärgi saavutamiseks sõlmiti ja uuendati ka minu riigis hiljuti mitut koostöölepingut. Need lepingud rõhutasid senisest enam koostööd turujärelevalve valdkondades. Kokkuvõtteks peame näitama oma kodanikele mitte ainult sõnades, vaid ka tegudes Euroopa lisatavat väärtust ning seda, et üleilmastumise ajajärgul on Euroopa Liit tähtsam kui kunagi varem.

23. Gripiviiruse H1N1 ohjamine (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Michèle Rivasi keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel esitatud raport gripiviiruse H1N1 ohjamise hindamise kohta ELis 2009.–2010. aastal (2010/2153(INI)) (A7-0035/2011).

Michèle Rivasi, *raportöör.* – (FR) Austatud juhataja! Me kõik mäletame, et gripiviirus H1N1 oli 2009. aastal oluline uudis. Esimesed juhtumid registreeriti peaaegu kaks aastat tagasi, 25. märtsil 2009, ning WHO kuulutas 6. faasi häiretaseme välja 11. juunil 2009.

See WHO välja kuulutatud maksimaalne häiretase tõi Euroopas kaasa arvukalt meetmeid, muu hulgas ka vaksineerimiskampaaniate käivitamise mitmes liikmesriigis, mis ei olnud mitte ainult väga kulukad, vaid ka viiruse teadaoleva raskusastme osas ülehinnatud, kuna tollel ajal, 2009. aasta mais, oli ohutase WHO hinnangul mõõdukas.

Raskusastmest rääkides: kuni 2010. aasta aprilli lõpuni oli see gripiviirus Euroopas põhjustanud umbes 2900 surma, teisisõnu oli suremus tunduvalt madalam kui hooajalise gripi korral, mis põhjustab sõltuvalt aastast hinnanguliselt 40 000 – 220 000 surmajuhumit.

Samal ajal olid kontrollikoja viimase raporti kohaselt hinnangulised kulutused Ühendkuningriigis ligi 1,3 miljardit eurot ja Prantsusmaal üle 700 miljoni euro.

Hinnang gripiviiruse H1N1 ohjamise kohta näitab, et Euroopa Liidus ja liikmesriikides oli reaktsioon olukorra raskuse suhtes ebavõrdeline. Olen koos oma kolleegidega, keda sooviksin muudatuste eest tänada, seetõttu püüdnud koostada põhjalikku raportit, mille eesmärk on taastada Euroopa kodanike usaldus oma tervishoiuasutuste vastu.

Raport käsitleb kolme keskset teemat: koostööd, läbipaistvust ja sõltumatust.

Koostöö vallas rõhutame tungivalt vajadust ühtsuse, tõhususe, autonoomsuse ja paindlikkuse järele. Näiteks tuleb edasisi gripi ennetamise plaane vaadata läbi viisil, mis tagaks suurema ühtsuse ja tõhususe, ning need peavad olema piisavalt sõltumatud ja paindlikud, et neid oleks võimalik rakendada reaalses vastavalt uusimale olemasolevale

teabele. Niisugune paindlikkus oleks säästnud meie riikide rahakotte suurtest ebavajalikest kulutustest. Samal ajal on ka oluline selgelt määratleda terviseriskide ohjamise eest vastutavate põhimängijate rollid ja kohustused. Pandeemia definitsioon tuleks läbi vaadata, et see sisaldaks ka raskusastme mõistet ega võtaks vaid arvesse haiguse geograafilist levikut. Õigupoolest on WHO meid teavitanud, et ta juba tegeleb sellega. Üks võimalus on vaktsiinide ühisostmine eeldusel, et tootjad võtavad endale vastutuse oma toodete kvaliteedi, ohutuse ja tõhususe eest. Mitte mingil juhul ei tohi valitsusi teha vastutavaks ohutuks kuulutatud vaktsiinide kõrvalmõjude eest.

Mis puudutab sõltumatust, siis on kiire autoriseerimismenetlus toonud esile kättesaadavate teaduslike andmete puudumise probleemi. Vaktsiinide ja viiruseravimite uurimine peab toimuma ravimifirmadest täiesti sõltumatult.

Läbipaistvusest: vajame täielikku läbipaistvust tervise hädaolukorras kasutatavate ravimite hindamisel ja olemasolevate kliiniliste katsete täielikku kättesaadavust. Kõik hindamise eest vastutavate ekspertide huvide deklaratsioonid tuleb avalikustada. Kahetsen üht: oleksin eelistanud, kui neid kontrolliks eksperte värbavad agentuurid, kuid seda muudatust ei rakendatud.

Viimaks sooviksin välja tuua Soomes ja Rootsis registreeritud laste narkolepsia juhtumid pärast nende vaktsineerimist GSK H1N1 gripivaktsiiniga. Need juhtumid nõuavad meie tähelepanu.

Esiteks näitavad need selgelt, et endiselt on olemas veel halle alasid, seda nii vaktsiinide ja adjuvantide tegeliku toksilisuse kui ka võimalike riskide puhul, mis on veel teadmata ka tootjatele endile. Soome on selle vaktsiini kasutamise peatanud seniks, kuni selgub rohkem teavet. Seda seisukohta ei jaga Euroopa Raviamet (EMA), kes on otsustanud oodata täpsemat teavet, enne kui selle vaktsiini kasutamise piiramise kohta arvamust avaldab. Sooviksin, et komisjon võtaks Soomega sama seisukoha. On viimane aeg, et ettevaatusprintsip tooks ükskord kasu ka patsientidele, mitte alati ettevõtetele.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Kas oleme Euroopas pandeemiaga toimetulemiseks valmis? Vastus on „Jah, aga...”. H1N1 vahejuhtumi ajal aastatel 2009–2010 nägime, kuidas iga liikmesriik tegutses omapäi, erilise ühtekuuluvuse või isegi solidaarsuseta.

Selle toimiku variraportöörina leian, et nende tähelepanekute tegemine oli vajalik, kuid kõige olulisem on minna kaugemale, olla asjalik ja astuda praktilisi samme meie kodanike nimel, kes – tuleb tunnistada – on ühe kõige kahjulikuma tagajärjena kahtlemata rahvatervise sõnumite vastu teatud määral usalduse kaotanud.

Michèle Rivasi raport, mille üle homme hääletame, võtab neid põhiprioriteete arvesse. Nende hulka kuuluvad liikmesriikide koostöö süstemaatiline tugevdamine, tõhusam koordineerimine Euroopa raviasutuste vahel, Euroopa riskijuhtimise struktuuride rolli täpsustamine ning liikmesriikides rakendatud immuniseerimis- ja teabevahetusstrateegiate hindamine.

Seetõttu on tegemist hea raportiga ning tänan raportööri. Siiski peame loomulikult tagama, et see ei oleks suunatud kurtidele kõrvadele. See on liikmesriikide kohustus, kuna nendel on selles vallas kõige enam pädevust, ning seetõttu kannavad nad oma kaaskodanike ees suurt vastutust.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja! 2009. aasta gripipandeemia ajal olid ELi liikmesriigid kõige paremini ette valmistatud. Nõustun siiski täielikult

eeskõnelejaga: liikmesriikide vahel puudus igasugune koordineerimine. See võis minu kodumaal esile kutsuda riigisisese kriisi, kuigi tollel ajal võimul olev endine sotsialistlik valitsus astus epideemia vastu võitlemiseks edukaid samme. Sellest hoolimata ei ole tegemist vasakpoolse või parempoolse H1N1 viirusega; selle vastu tuleb võidelda ühiselt. Nõustun täielikult raporti seisukohaga, et liikmesriigid peavad koordineerima vaktsiinide soetamist, vahetama teavet ja tagama parema läbipaistvuse. Peame jagama teavet mitte ainult epideemia geograafilise ulatuse, vaid ka selle raskuse ja selle suremuse kohta. Kui see meil õnnestub, saame tulevikus selles vallas astuda märkimisväärseid samme...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Marina Yannakoudakis (ECR). – Austatud juhataja! Rohkem kui aasta tagasi sain Brüsselis kokku rühma Euroopa Parlamendi liikmete ja raportööriga, et korraldada ühise eesmärgiga mitteametlik kohtumine ja midagi H1N1ga ette võtta.

Kohtumiste jätkudes avastasin, et meie eesmärgid on samad, kuid käsitusviisid erinevad. Algatusraport oli parlamendi võimalus epideemiaks valmistumisel positiivseid samme astuda. Kardan, et see võimalus on käest lastud.

Raportis on palju kaheldava väärtusega punkte. Selles pakutakse ECDC-le rolli, mis ei ole teostatav ning viiks vaid eksliku turvatundeni. Tarvis oli õppida tehtud vigadest ning selle baasil edasi liikuda. Selle asemel saime osaliselt süüdlasi otsiva raporti ning kardan, et see tõukab paljud sidusrühmad eemale. Saime raporti, mis on pigem poliitiline kui praktiline.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Üks õppetundidest, mille saime H1N1 gripiviiruse ohjamisel esile kerkinud probleemidest, on see, et peame tunnustama riikide vajadust rahvatervise süsteemide ja rahvatervise valdkonna täiendavate teenuste järele, mida on võimalik kasutada paljudes erinevates valdkondades. Nende valdkondade hulka kuuluvad soovitatava ravimi kohta käiva teabe hindamine tervise hädaolukorra puhul, eriti pandeemiaolukorras, ning ravimitööstusest sõltumatute teaduslike uuringute koostamine ja hindamine vaktsiinide ja viirusevastaste ravimite tõhususe, ohutuse ja riski-kasu suhte kohta soovitatud sihtrühmade puhul. Samuti on oluline tugevdada riskijuhtimise ja riskide ette nägemise võimet ning nendes valdkondades tehtava teadus- ja arendustegevuse võimet, samuti ennetavate rahvatervise meetmete rakendamist. Lisaks sellele on oluline parandada koostööd eri riiklike teenistuste ning riiklike teenistuste ja asjakohaste institutsioonide ja organisatsioonide vahel nii rahvusvahelisel kui ka piirkondlikul tasandil.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! 2009. aasta aprillis registreeriti Mehhikos esimene inimese seagripijuhtum. Kaks kuud hiljem kuulutas Maailma Terviseorganisatsioon (WHO) välja gripipandeemia.

Tervishoiuasutuste, kaasa arvatud WHO ja Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC) esitatud katastroofistsenaarium viis olukorrani, kus riigid hakkasid üksteisega võistlema, et saada võimalikult kiiresti võimalikult palju vaktsiine, et oma kodanikke kaitsta.

Vastavalt WHO ja ECDC soovitudele ostis ka Slovakkia üle miljoni vaktsiini, mis toimetati kohale 2010. aasta alguses. Kui aga Slovaki Vabariigi kõrgeim meditsiiniametnik kutsus avalikkust üles ennast vaktsineerima, muutus see naljaks ja keegi ei uskunud teda. Nad ei uskunud ei teda ega ka meie tunnustatud terviseorganisatsiooni ECDCd. Selleks ajaks teadsid kõik, et H1N1 viirus ei kujuta endast nii suurt ohtu kui alguses tundus. Sellest hoolimata on WHO ja ECDC kangekaelselt vaikinud.

Ei mingit olukorra ümberhindamist, lisasoovitusi, mitte midagi...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Soovin Michèle Rivasit põhjaliku raporti eest tänada! Ta on paljastanud tervishoiusüsteemide nõrgad kohad mitte ainult Euroopa, vaid ka maailma tasandil.

Raportis on esitatud ka pikk nimekiri meetmetest, mida tuleb rakendada, et vältida 2009.–2010. aasta olukorra kordumist. See, mis toimus H1N1 gripipandeemia väljakuulutamisel, on tõeline skandaal.

ELi liikmesriigid, kaasa arvatud Slovakkia, raiskasid sadu miljoneid eurosid tõestamaks, et kaitsevad oma kodanikke olematu ohu eest. Oleks huvitav teada, kes sellest kasu sai, rääkimata sellest, kes võtab endale selle tulemusel tekkinud olukorra eest vastutuse.

Minu jaoks oli raportist puudu vaid ettepanek, kuidas tuua tervishoiusüsteemi isiklik vastutus. Lõppude lõpuks ei pruugi süü teiste kaela veeretamine olla küll tappev, kuid selle levik on veel kiirem kui gripiviirusel.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Austatud juhtaja! Arvan, et kõik nõustume, et erinevad soovitusel eri liikmesriikides olid väga segadusseajavad. Näiteks keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis külastas meid selle probleemiga tegelemiseks Rootsi minister, kes oli tollel ajal Euroopa Ülemkogu ametis olev eesistuja, samal päeval, kui meid oli külastanud ka Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse direktor, ning need kaks inimest rääkisid täiesti erinevat juttu. Üks neist soovitas lapsi vaksineerida ja teine ütles, et laste vaksineerimine oleks ohtlik.

See oli usaldusväärset teavet otsivate vanemate jaoks äärmiselt segadusseajav ja vastuoluline. Samuti esines olulisi erinevusi viisis, kuidas probleemidega liikmesriikides praktiliselt tegeldi. Minu riigis oli vaktsiinide järele suur nõudlus, mille tulemusena valitses tervisekeskuste ümbruses väga kaootiline olukord. Avatud tervisekeskustel nappis vaktsiini ning suletud tervisekeskustel oli seda tohutul hulgal. Peame suuremat tähelepanu pöörama rakendamisele endale.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Nüüd näeme tagantjärele vaadates, et tuhandete miljardite eurode kulutamine võitluses H1N1 viirusega oli üleliigne, arvestades gripipuhangu tegelikku raskust. Arstina olen seisukohal, et eriti kõnekas on fakt, et Poolas, kus valitsus ei andnud alla survele korraldada üleriigiline vaksineerimisprogramm, ei olnud suremuse määr kõrgem kui riikides, kus vaksineerimine oli ulatuslik. Täna Michèle Rivasi selle kasuliku raporti eest ja loodan, et liikmesriigid ja kõik rahvusvahelised organisatsioonid on sellest õppust võtnud, eriti sel teemal, et ravimeid tuleks osta ühiselt. Veelgi enam loodan, et epidemioloogilise statistika hindamismeetodeid parandatakse ning inimeste usk Euroopa Liidu elanikele antavatesse soovitustesse taastatakse.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Siin saalis on juba mainitud kahtlusi H1N1 gripivaktsiini kohta. On loomulik, et avalikkus peaks esitama küsimusi ja olema pisut kahtlev, kuna 2009. aastal toimus kõikides liikmesriikides reklaamikampaania, vaktsiinidesse tehti suuri investeeringuid ja Maailma Terviseorganisatsioon kuulutas välja pandeemia, ning seejärel näis olukord ühtäkki täielikult muutuvat. Teisisõnu, 2010. aastal ei olnud H1N1 gripiviirusest peaaegu üldse juttu. Seetõttu on loomulik, et inimesed esitavad küsimusi selle kohta, kas olime toona paanikatekitajad või ei võta seda praegu piisavalt tõsiselt. Küsimus on...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja, volinik! Peame ennast praegu õnnelikeks, et epideemia ei võtnud kardetud suunda, mis oleks kaasa toonud arvukalt surmajuhtumeid. Iga surm on traagiline.

Sooviksin tänada kõiki, kes on mõttevahetusse oma osa andnud! See mõttevahetus on väga selgelt peegeldanud olukorda ELis: riiklikud kogemused on olnud väga erinevad. Meil on erinevad tervishoiusüsteemid. Tervishoiu struktuur ja korraldus on riiklik küsimus, kuid epideemia korral peame tegema koostööd Euroopa tasandil. Oleme näinud, et meil on veel palju õppida ning paljudes seda puudutavates valdkondades on tarvis järjele jõuda.

Täna on juba rohkem kui üks kord mainitud, et peame igal juhul tagasi võitma rahvastiku usalduse. H1N1 olukorra lahendamine on näidanud, et selles on puudujääke. Tulevikus vajame paremat koordineerimist.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Soovin tänada raportööri Michèle Rivasi selle raporti eest, mis on tõepoolest hinnaline täiendus meie püüdlustele 2009. aasta pandeemiast õppust võtta! Nõustun teiega, et peame sellest pandeemiast õppust võtma ning oma reaktsiooni kriitilise pilguga üle vaatama. Euroopa kodanike kaitse tagamiseks niisuguste terviseriskide eest peame parandama oma valmisolekut ja kavandamist, et tulevikus sarnaste piiriüleste terviseohtudega toime tulla.

ELil oli juba olemas iseseisev gripipandeemia võimekus ja ekspertiis. Ainuüksi uurimisvaldkonnas on Euroopa Komisjon alates 2000. aastast rahastanud üle 50 gripiga tegelevat projekti, mis on olnud 150 miljoni euro suurune investeering. Meie agentuurid, Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus ja Euroopa Ravimiamet, andsid pandeemia ajal liidu ja selle liikmesriikide abistamiseks teaduslikku nõu.

Peale selle toetasid komisjoni teenistused liikmesriike ohu ohjamisel aktiivselt ELi Terviseohutuse komitee kaudu. Siiski peame tunnustama, et lisaks parlamendi raportile on paljud hinnangud meie reaktsioonile tuvastanud arvukalt puudujääke ja probleeme, mis vajavad lahendust.

Nende hulka kuulub pandeemiavaktsiinide hankimine, vajadus vaksineerimisstrateegiate parema koordineerimise järele, vajadus suurema paindlikkuse järele valmisolekuplaanides ja vajadus avalikkusega paremini suhelda. Komisjon on võtnud oma ülesandeks teadusagentuuride ja liikmesriikide toel – kuna tegemist on liikmesriikide jagatud pädevusega – nende probleemide lahendamiseks edasi tegeleda.

Tegeleme nende probleemidega kahe algatuse kaudu. Esiteks esitab komisjon enne selle aasta lõppu terviseohutusega seotud algatuse, mis tugevdab meie koordineerimisvõimet, ning teiseks algatab komisjon ka ühise hankemehhanismi pandeemiavaktsiinide ja viirusevastaste ravimite hankimiseks nendele liikmesriikidele, kes soovivad sellega liituda. See tugevdab ELi-sisest solidaarsust, tagades vaktsiinide minimaalse erapooletu kättesaadavuse. Samuti tugevdab see meie ostujõudu, mis aitab saavutada paremaid lepingutingimusi.

Komisjonil on hea meel raportööri väljendatud toetuse üle niisuguste algatuste vastu. Samuti kavatseb komisjon rahastada täiendavat uurimistegevust, milles käsitletakse peamiselt käitumuslikke aspekte ja teabevahetusstrateegiaid, et parandada vaktsiinide ajakohastamist.

Peame tõstatatud läbipaistvus- ja sõltumatusküsimusi väga olulisteks ning olen kindlal seisukohal, et midagi oleks tarvis ette võtta. Komisjon ja asjakohased asutused teevad koostööd selle nimel, et parandada meie huvide deklareerimise ja potentsiaalsete huvide konfliktide menetlusi.

Oleme seisukohal, et peame jätkuvalt koos ühise eesmärgi nimel pingutama, et olla paremini valmis oma kodanikke tulevaste terviseriskide eest kaitsma.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

János Áder (PPE), kirjalikult. – (HU) Kõige olulisem õppetund kuulsast H1N1 skandaalist on see, et inimeste usk on kõikuma löönud. Maailma Terviseorganisatsioon hüüdis hunti ning sundis liikmesriike oma hüsteeriat õhutavate ennustustega astuma samme, mis ei olnud H1N1 epideemia teadaoleva ja kogetud raskusastmega kooskõlas. Lõppkokkuvõttes haigestus ja suri H1N1 gripitüvesse maailmas märkimisväärselt vähem inimesi kui tavalisse hooajalisse grippi, samal ajal kui riigid kulutasid uskumatuid summasid maksumaksja raha vaktsiinide hankimiseks, mis olid kaks kuni kolm korda kallimad kui tavaline vaktsiin. Poola juhtum väärrib siinkohal äramärkimist: valitsus ei vaksineerinud rahvastikku H1N1 vastu, kuid suremusmäär ei olnud kõrgem kui riikides, mille rahvastik oli vaksineeritud. See toimus kontekstis, kus vaktsiinitootjal oli kopsakast kasumist hoolimata jultumust keelduda vaktsiini kõrvaltoimete eest vastutust võtmast. See on äärmiselt häbiväärne jaht inimeste hirmudele ja nende vastutustundele oma pere ja lähedaste ees pelgalt alatu kasuahnuse nimel. Tõsiasi, et Maailma Terviseorganisatsioon aitas oma põhjendamatute pandeemiahoiatustega kogu sellele asjale isegi kaasa, nõuab ELilt äärmiselt resolutsioone samme. Saadud kogemusest tuleb õppust võtta ja EL peab saama suurema iseseisvuse H1N1-sarnaste epideemiavõimalusega juhtumite hindamisel. Lõppude lõpuks võib välja hüütud hunt siiski ühel päeval tulla.

Sergio Berlato (PPE), kirjalikult. – (IT) Liikmesriigid ja Euroopa institutsioonid on rakendanud arvukalt kulukaid meetmeid, mis ei olnud paljudel juhtudel H1N1 gripiviiruse tõelise raskusastmega kooskõlas. Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse hinnangu kohaselt põhjustas H1N1 gripiviirus 2009. aastal umbes 2900 surmajuhtumit. See arv on märkimisväärselt madalam kui ametlik hinnang ainuüksi hooajalise gripi põhjustatud suremusele ning on tõestuseks selle gripiviiruse vähesest ohtlikkusest.

Seetõttu rõhutan, et sellele probleemile tuleb pöörata suurimat tähelepanu, et Maailma Terviseorganisatsioon (WHO) saaks uuesti läbi vaadata kriteeriumid, mida kasutatakse ülemaailmse pandeemiahäire väljakuulutamisel, mis ei võtaks arvesse mitte ainult haiguse geograafilist levikut, vaid ka selle nakatamisvõimet. Lisaks sellele paljastab ELi H1N1 kriisijuhtimise analüüs mulle selgelt kasvava vajaduse tugevdada koostööd liikmesriikide tervishoiuasutuste ja Euroopa institutsioonide vahel.

Lõpetuseks, kuna usun, et katse edukuse või ebaõnnestumise tagamiseks on väga oluline teha ravimifirmadest sõltumatuid uuringuid vaktsiinide ja viirusevastaste ravimite kohta, nõustun täielikult raportööri palvega avalikustada kõikide ekspertide nimed, kellega Euroopa tervishoiuasutused konsulteerisid.

Jolanta Emilia Hibner (PPE), kirjalikult. – (PL) Epidemioloogiliste riskide hindamisel peaks kasutama ravimifirmadega seostamata sõltumatute ekspertide teadmisi. Euroopa

Liidu sõltumatus AH1N1 gripiviiruse ja sellest tuleneva ohu raskuse hindamisel on ülioluline. Me ei tohi toetuda vaid ravimifirmade rahastatavate ekspertide uuringutele.

Veel üks segadusseajav aspekt on piisavalt katsetamata ja uurimata H1N1 vaktsiinide turuletoomise kiire menetlus. 2009. aastal hindasid ravimifirmad viirusega seotud riski väga kõrgeks, samas kui see osutus tavagripist ohutumaks. 2009. aasta mais teatas WHO, et viirus ei ole nii ohtlik. Sellest hoolimata andsid paljud riigid vastuolulise teabe tõttu survele järele ja ostsid miljoneid kalleid vaktsiine, mida ei kasutatud ning mis nüüdseks on muutunud kõlbmatuks. Haiguste ohjamisel ja olemasolevate menetluste läbivaatamisel on tarvis ELi institutsioonide suuremat läbipaistvust. Parem ja tihedam riikidevaheline koostöö on samuti oluline, et tugevdada meie läbirääkimispositsiooni vaktsiinide ostmisel.

Sooviksin märkida, et minu kodumaa Poola on olnud algusest peale eeskujuks paanika summutamisel ja vaktsiinide ohutuse nõudmisel.

Bogusław Sonik (PPE), kirjalikult. – (PL) Töö 2009.–2010. aasta A/H1N1 viirusepandeemia raportiga kestis peaaegu aasta. Euroopa Parlamendis algatatud arutelu lõppes keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni omaalgatusliku raportiga seagripi kohta, milles toodud punktid rõhutasid eetilisi ja protseduurilisi ebakorrapärasusi, mida haigusega võitlemisel näha võis.

Tundsiime muret viisi pärast, kuidas ravimifirmad seagripi teemat meedias kajastasid, esitades viirust kui äärmiselt ohtlikku ja nakatamisvõimelist. Selgus, et viirus ei ole tavagripist ohtlikum. Surmajuhtumeid oli 2900, samas kui hooajalisele gripile omistatakse umbes 40 000 surmajuhtumit aastas.

Raport gripiviiruse H1N1 ohjamise hindamise kohta Euroopa Liidus kutsub ELi üles sõltumatusele hinnangute välja töötamisel ohtude ja nendest tulenevate riskide raskuse kohta, selle asemel et tugineda ravimifirmade rahastatavate ekspertide uurimustele. Samas kutsub kriitikat esile ka kahtlaselt kiire menetlus, millega toodi H1N1 vaktsiinid turule piisavate proovide ja uurimiseta.

Sooviksin rõhutada, et tarvis on saavutada suurem läbipaistvus ELi institutsioonide tegevuses haiguste ohjamisel, olemasolevad menetlused läbi vaadata ja neid paindlikumaks muuta ning vältida huvide konflikti hindajate ja otsuselangetajate vahel. Pean prioriteediks riikidevahelist koostööd läbirääkimispositsiooni tugevdamiseks ravimite ostmisel. Siiski sooviksin vaktsiinide ostmisel säilitada vabatahtlikkuse printsiipi.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Täna Michèle Rivasi hästi koostatud raporti eest! Nõustun, et välja tuleks töötada süsteem, mis võimaldaks täpselt määratleda riski ulatust ja viiruse tugevust, et vältida tulevase kulutusi, mis ei ole ohu suurusega kooskõlas. Olen väga rahul, et Poola valitsus ei ole selles küsimuses paanikale või pigem ravimifirmade tõhusale lobitööle alistunud.

Pean eriti oluliseks, et eksperdid ja uurijad, kes avaldavad oma arvamust ravimite või vaktsiinide ostmise vajalikkuse kohta, oleksid ravimifirmadest täiesti sõltumatud. Toetan raportööri ettepanekut, et ravimifirmades töötavate asjatundjatega tuleks vaid konsulteerida ning nad otsuselangetamisprotsessist välja jätta. Pean kahetsusega märkima, et kümned miljonid vaktsiinidoosid on praeguseni mõnes liikmesriigis endiselt kasutamata. See tõi kaasa tohutud finantskahjud, samas kui kaotatud rahalisi vahendeid oleks saanud Euroopa elanike tervise kaitsmiseks edukalt ära kasutada paremini läbimõeldud ja tõhusamal viisil.

24. Tervisealase ebavõrdsuse vähendamine (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Edite Estrela keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel esitatud raport tervisealase ebavõrdsuse vähendamise kohta ELis (2010/2089(INI)) (A7-0032/2011).

Edite Estrela, raportöör. – (PT) Austatud juhataja! Sooviksin alustada variraportööride tänamisega ühistegevuse ja koos tehtud töö eest ning tänada neid ka siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamuste eest! Kõikide abist oli väga palju kasu.

Tervisealane ebavõrdsus on riigiti ja piirkonniti erinev. See on seotud majanduslike ja sotsiaalsete tingimustega ning seda võivad veelgi halvendada sugu ja kultuur. Teisisõnu ei ole tervisealane ebavõrdsus seotud vaid tervishoiu kättesaadavuse, vaid ka erinevate teguritega, näiteks erinevad elutingimused, majutus, haridus, amet, sissetulek ja elustiil. Kuigi teatud areng on toimunud, valitseb 27 liikmesriigis siiski suur ebavõrdsus. Näiteks varieerus Eurostati andmetel meeste eeldatav eluiga sünnimomendil 2007. aastal ELi liikmesriikides 14,2 aasta võrra, samas kui naiste puhul oli see näitaja 8,3 aastat. Tervis ja eeldatav eluiga on endiselt seotud sotsiaalsete tingimuste ja vaesusega ning kui viimane on kombineeritud teiste haavatavuse vormide, näiteks lapsepõlve või kõrge ea, puude või vähemusuksliku taustaga, suureneb tervisealase ebavõrdsuse oht veelgi.

Tervisealane ebavõrdsus võib alguse saada lapsepõlves, jätkuda kõrge eani ning kanduda põlvest põlve edasi, sellest ka teema tähtsus ja pakiline vajadus leida lahendus. Praegune ülemaailmne kriisiolukord kipub olukorda veelgi halvendama. On ilmselge, et kriisil on paljudes liikmesriikides tervishoiusektorile suur mõju, seda nii pakkumise kui ka nõudluse osas. Pakkumise poolelt võib kriis viia rahvatervise rahastamise taseme vähendamiseni ning samas kaasa tuua ka suurenenud nõudluse tervishoiuteenuste järele.

Kriis on paljastanud, et mõne inimrühma sissetulekul ei ole piire ning see õigluse puudumine on suurendanud lõhet rikka vähemuse ja vaese enamuse vahel. Seega võib kriis olla ka võimalus võidelda ebavõrdsuse vastu, kasutades võrdsust edendavaid julgeid meetodeid. Kui me sellest kogemusest õppust ei võta ja piirame ennast vaid paari asja muutmisega, nii et kõik jääb samaks, suurendame ebavõrdsust. Oleme juba näinud, et ebavõrdsed ühiskonnad on ebastabiilsed ühiskonnad.

Mitu liikmesriiki on oma majanduse elavdamise paketti kaasanud ka meetmed majanduskriisi tervishoiusektorile avaldatud mõjude leevendamiseks, investeerides tervishoiu infrastruktuuri, optimeerides tervishoiusektori rahastamist ja restruktureerides ning reorganiseerides tervishoiusüsteemi. On väga oluline, et ebavõrdsuse vähendamine oleks prioriteet kõikidel poliitilise tegevuse tasanditel. Seetõttu tervitan komisjoni ettepanekuid.

Siiski sooviksin juhtida tähelepanu mõnele oma raportis toodud ettepanekule, eriti nendele, mille eesmärk on pöörata suuremat tähelepanu vaesuses elavatele inimestele, ebavõrdses seisus olevatele sisserändajate rühmadele, kaasa arvatud ebaseaduslikud rändajad ja etnilised vähemused, puuetega inimestele, eakatele ja vaestele lastele. Toetan meetmeid majanduskriisi mõju leevendamiseks tervishoiusektorile investeringute kaudu infrastruktuuri. Pean hädavajalikuks lastele ja rasedatele naistele heade tervishoiutingimuste tagamist. Samuti arvan, et ühtekuuluvusfond ja struktuurifondid võiksid toetada projekte, mis on seotud tervisealase ebavõrdsuse olemasolu toetavate teguritega. Teisisõnu peame järeltulevatele põlvkondadele looma parema, õiglasema tuleviku.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Oleme viimastel aastatel aktiivselt osalenud uuendusliku meditsiini toetamises. Seetõttu toetame seda raportit, mis keskendub haavatavatele rühmadele, nende ravi kättesaadavusele ja ennetavale hooldusele; pean seda ülioluliseks. Loomulikult rikuvad paljud raporti punktid liikmesriikide subsidiaarsuse põhimõtet. Näiteks olen teravalt vastu 25. punkti sõnastusele, kuna aborti ei tohiks kasutada sündivuskontrolli meetmena. Ka punktid 26, 29 ja 53 on vaieldavad. Samuti soovin juhtida tähelepanu, et 27 liikmesriigi elanike eeldatava eluea erinevused on vaid osaliselt põhjustatud erinevatest tervishoiustandarditest ja tervishoiuteenuste kättesaadavusest. Erinevusi on ka inimeste üldises elustandardis ja eluviisis ning riigi arengutasemes, millel kõigel on sellele teemale oluline mõju. Neid erinevusi tuleks parandada ELi rahastatavate arenguprogrammide abiga.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Praegune majandus- ja finantskriis on tervishoiuteenuseid valusalt lõõnud ning paljud liikmesriigid kärbivad rahvatervisele eraldatavaid eelarveid. Mõned on otsustanud isegi väikelinnade haiglaid sulgeda või lõikuste arvu vähendada. Maapiirkondades ja eraldatud paikades elavad patsiendid on sunnitud sõitma kümneid kilomeetreid, et saada professionaalset tervishoiuteenust. Seetõttu ei valitse tervisealane ebavõrdsus ainult liikmesriikide, vaid ka nende riikide eri piirkondade vahel.

Riiklike tervishoiuprogrammide eelarvete vähendamine ohustab uusimate ja tõhusaimate ravimeetodite kättesaadavust. Peale selle tähendab mõne ravi riiklike toetuste vähendamine, et patsiendid ei saa raviga jätkata, tuues kaasa tunduvalt suurema maksumuse ja negatiivsed tervisetagajärjed. Ebavõrdsus Euroopa tervishoiusüsteemis sunnib ka meditsiinitöötajaid oma eriala rakendamiseks suunduma teistesse liikmesriikidesse. Seetõttu komisjon...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja, praegune olukord, kus kasinuspoliitika on eelkõige antisotsiaalne, eriti just kärped avalikesse tervishoiuteenustesse investeerimisel, suurendab ilmselgelt tervisevaldkonna probleeme, kuna eelarvedefitsiidi vähendamise nimel suureneb avalike tervishoiuteenuste kasutamise hind, suureneb ravimite hind, seda isegi krooniliste haiguste puhul, ning patsientide ravile ja konsultatsioonidele transportimise toetus piirkondades, kus ühistransport puudub, kaotatakse toetuste vähendamise tõttu. Tervisealane ebavõrdsus suureneb ning see toimub mõnes Euroopa Liidu riigis, eriti mu kodumaal Portugalis. Halvemal järjel inimestel on üha raskem saada arstiabi, mistõttu, volinik, head kolleegid, sõnadest ei piisa: vajame...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Nicole Sinclair (NI). – Austatud juhataja! Tervishoid peaks olema iga liikmesriigi peamine südameasi, kuid loomulikult on siin istungisaalis eesmärk teha seadusi tervele Euroopa Liidule. Ent see ei paista iseenda eeskujuga järgivat.

Mõned teist on ehk näinud (ja mõned mitte) eilset Londoni Sunday Timesi, milles kirjutati Euroopa Parlamendi liikmete tervisehüvitistest. Minu kolleeg Ilda Figueiredo kõneles just eelarvekärbetest ja sellest, kuidas need on tervishoius kaasa toonud veelgi suurema ebavõrdsuse. Ometi võimaldas Euroopa Liit – ja Euroopa Parlamendi liikmed – endale eelmisel aastal 36% tervishoiutõusu, makstes näiteks vananemisvastaste protseduuride, termaalspaade jne eest. Ent sellel nädalal, kui räägime naiste ebavõrdsusest, paistab silma statistika ühe asja kohta. Näiteks Ühendkuningriigis tehakse naistele vaid üks kord

katseklassiviljastust – ühe tsükli jooksul –, kuid Euroopa Parlamendi naissoost liikmed ja nende sugulased saavad seda viie tsükli jooksul. Kuulge, kui soovite võrdsust...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Kõik inimesed on ainulaadsed ning neil kõikidel on oma võimed, prioriteedid ja eluviisid. Sellest loomulikust ebavõrdsusest sünnib motivatsioon püüda paremuse poole – motivatsioon, mis on majanduse liikumapanev jõud.

Katse kaotada ebavõrdsus tervishoiuvaldkonnas on aga rohkem seotud inimlikkuse kui majandusega. Seda seetõttu, et haigustes ja kannatustes on inimesed võrdsed. Me ei tohiks teha kannatustest äri.

Just seetõttu annavad Hippokratese vande arstid, mitte näiteks ettevõtjad. Ebavõrdsuse kaotamise idee tervisevaldkonnas põhineb inimelu väärtuslikkusel. Ent absoluutne õigus teha aborti, mida esitatud raport samuti kaitseb, õõnestab seda väärtust.

Abortide kohustuslik rahastamine avaliku sektori vahenditest jätab tervishoiu ilma oma moraalsest kohustusest ja kahandab selle väärtuse luksuseks, mida ei ole võimalik mitte osutada.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Isegi tänapäeva Euroopa Liidus valitseb tervisealane ebavõrdsus teenuste, ravi ja sotsiaalsete tegurite kättesaadavuses, ning see nõuab kõikehaaravat vastust.

Nende erinevuste põhjus on paljudel juhtudel välditav ja ebaõiglane, kuna tuleneb diskrimineerivatest teguritest, näiteks isikute vähenenud majanduslikest võimalustest. Olen seisukohal, et tervisealase ebavõrdsuse vähendamine peaks muutuma Euroopas fundamentaalseks prioriteediks, mille lähenemise põhimõte oleks „Tervis kõikidesse poliitikavaldkondadesse” ning mis parandaks hoolduse kvaliteeti kõikide jaoks.

Lähikuudel arutab Euroopa Parlament kutsekvalifikatsioonide tunnustamise direktiivi läbivaatamist. See on sobiv võimalus saavutada parem mehhanism, mis suudaks tõhusalt tegeleda hädaolukordadega, olemata sealjuures diskrimineeriv.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Sellel küsimusel on palju aspekte.

Üks, mida sooviksin käsitleda, on see, et parim viis ebavõrdsuse kaotamiseks tervishoius on muuta inimesed tervemaks. Olen rahul, et enne jõule õnnestus mul ja paljudel kolleegidel suruda parlamendis läbi kirjalik deklaratsioon, mille eesmärk oli muuta 100 miljonit Euroopa Liidu elanikku 2020. aastaks aktiivsemaks spordi jmt kaudu. Ootan huviga Euroopa Komisjoni selleteemalisi ettepanekuid.

Teiseks on mul rõõm öelda, et minu riigis on loodud uus valitsus – sotsialistidega EPP valitsus, mille üks eesmärke on universaalne ravikindlustus. Idee, et raha peaks järgnema patsiendile ning arstiabi peaks olema patsiendile kättesaadav sõltumata tema jõukusest või millestki muust, põhines vajadusel. Usun, et seda saadab suur edu. See põhineb Hollandi mudelil ning oleme sellega väga rahul.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja, volinik! Tänapäevane teema on tervisealase ebavõrdsuse vähendamine. See on väga raske ülesanne. Praeguses olukorras kipun kartma, et Euroopa tasandil panustame igas valdkonnas nende erinevuste, selle ebavõrdsuse suurendamisse ning teeme seda järgnevatel aastatel ja aastakümnetel üha enam. Asi ei ole

ainult tervishoiuteenuste pakkumise tagasilanguses; see on ka allakäivates sotsiaalsetes standardites, hariduse vähenenud kättesaadavuses ja hariduse keerulisemaks muutmises. Lõppude lõpuks teame, et seal, kus on madalam haridustase ja suuremad sotsiaalsed raskused, valitseb ka suurem vaesus. Samuti teame, et vaesus muudab inimesed haigeks.

Kutsun komisjoni üles teha selgeks – isegi, kui selleks on tarvis Euroopa eelarvet ja riigieelarveid konsolideerida –, et meie praegune suutmatuse investeerida tervisesse, sotsiaalteenustesse ja haridusse läheb meile tulevikus tervishoiusüsteemi kujul kalliks maksma.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Tervisealane ebavõrdsus on katsumus Euroopa Liidu võetud kohustusele tagada solidaarsus, sotsiaalne ning majanduslik sidusus, inimõigused ja võrdsed võimalused. Seetõttu peab tervishoiutegur sisalduma kõikides ELi poliitikates. Liikmesriike tuleb õhutada lisama tervishoidu põhimõttena igasse poliitikavaldkonda ja kõikide valdkondades tegevuskavadesse, et aidata ebavõrdsust vähendada ning tagada kõrgetasemeline tervisekaitse.

Toetan vajadust töötada välja spetsiaalsed indikaatorid, mis aitavad jälgida tervisealast ebavõrdsust, ning võrreldavad indikaatorid, mis võimaldaksid riigi ametiasutustel hinnata selles valdkonnas tehtud edusamme tervishoiusüsteemi parandamiseks. Tervisealase ebavõrdsuse vähendamise püüdluste veel üks aspekt on strateegilise tööhõiveplaneerimismehhanismi loomine, mis võimaldaks tervishoiutöötajaid värvata ja alal hoida.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Austatud juhtaja! Maailma Terviseorganisatsiooni hinnangul põhjustavad suitsetamine, alkohoolitarbimine, väheliikuv eluviis ja kehvad toitumisharjumused 2020. aastaks 70% kõikidest haigusjuhtudest ja enneaegsetest surmadest. Tõsiasi, et tervisliku seisundi ja sotsiaalse klassi vahel on süstemaatiline vastavus, näitab, et need erinevused tulenevad ebapiisavatest tingimustest, mis ei võimalda peamiste sotsiaalteenuste kättesaadavust. See viitab, et tervisealane ebavõrdsus ei ole individuaalse valiku tulemus, vaid välditav ja ebaõiglane.

2007.–2013. aasta eelarve planeerimisel soovitati tervist esmakordselt ühena esimesest kümnest struktuurifondi prioriteedist. Ent Euroopa Komisjon peab Euroopa 2020. aasta strateegia jälgimiseks protsessi kaasama ka eraldi võrdlusindikaatorid, mis põhinevad sotsiomajanduslikul staatusel ja võtavad arvesse vanuselist diskrimineerimist.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Komisjon on parlamendile tänulik selle toetuse eest meie püüdele tervisealane ebavõrdsus ületada ning soovitude eest sellel olulisel teemal. Samuti sooviksin eriti tänada raportööri Edite Estrelat tema pühendumise eest nimetatud eesmärgile.

Erinevused tervises riikide, piirkondade, vaeste ja rikaste, erinevate etniliste vähemuste vahel mõjutavad absoluutselt iga liikmesriiki ning paljudes paikades on see ebavõrdsus muutumas ulatuslikumaks. Soovin sellel teemal olla siiras. Hakkame nüüd nägema majanduskriisi täielikku mõju inimeste tervisele ja tervishoiuteenustele. Hakkame nüüd nägema töötuse ja defitsiidi mõju, seega valitseb oht, et see ebavõrdsus kasvab veelgi. Tervisealase ebavõrdsuse vähendamine on oluline nii meie kodanike heaolule kui ka Euroopa majanduslikule taastumisele. See on väga suur katsumus, mis – nagu parlamendi raportis märgitakse – nõuab tegutsemist nii eri poliitikavaldkondades kui ka valitsustasanditel.

Teie raport annab tulevikuks olulisi näpunäiteid. Rõhutate vajadust parandada arendamise, ennetava hoolduse ja tõhusate tervishoiuteenuste kättesaadavust. Rõhutate ka vajadust pöörata erilist tähelepanu haavatavatele rühmadele ning kasutada uusi tehnoloogiaid, näiteks telemeditsiini, tervishoius valitseva ebavõrdsuse vähendamiseks. Komisjon jagab teie muret täielikult.

Samuti toote esile soolise ebavõrdsuse kui olulise teguri, mis suurendab tervisealast sotsiaalset ebavõrdsust. Nõustun teiega selles täielikult.

Komisjon edendab jõuliselt oma tegevusplaani tervisealase ebavõrdsuse vähendamiseks teatistes „Solidaarsus ja tervishoid” sätestatud viisil, tegutsedes eri poliitikavaldkondades ning koostöös liikmesriikide ja sidusrühmadega.

Niisuguse partnerluse toimima panemiseks alustavad liikmesriigid ühistegevust tervisealase ebavõrdsusega võitlemiseks, mida rahastatakse ELi terviseprogrammist. See tegevus hõlmab tööd tervisealase ebavõrdsuse mõjude hindamise, piirkondlike ja teaduslike võrgustike ja sidusrühmade algatustega.

Tegevus kõikides poliitikavaldkondades saab alguse meie tööst rahvatervise vallas, näiteks tubakatarvitamise reguleerimisest, toitumisest ning tegevusest aktiivse ja tervisliku vananemise nimel. Siiski hõlmab meie strateegia ka kohustusi sellistes valdkondades nagu tööhõive ja sotsiaalpoliitika, põllumajandus, uurimistöö ja regionaalpoliitika.

Ilmselgelt on tarvis rohkem tegusid. Samamoodi on selge, et see ei juhtu üleöö. Täielikuks eduks kulub aastaid, kuid üheskoos saame – õigupoolest peame – tagama püsiva ja käegakatsutava muudatuse, et kõikidel eurooplastel oleks võimalus elada tervena.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Ühised eesmärgid ebavõrdsuse vähendamiseks tervislikus seisundis ja arstiabi kättesaadavuses on üks ELi prioriteete. Teame, et eri riikides ning erineva haridustaseme, sissetuleku või elukutsega inimeste vahel on nähtavad terviseerinevused. Ebavõrdsus on seotud ka isiku sooga, ilmneb tavaliselt varases nooruses ning jätkub sageli kogu elu ja isegi põlvkondade vältel.

Sooviksin rõhutada, et Edite Estrela raport tegeleb terviseprobleemide paljude aspektidega. Siiski väärrib märkimist, et hetkel valitseb ka meditsiinitöötajate väljarändega seotud probleem, mis toob kaasa ebavõrdsuse nende osutatavate teenuste kättesaadavuses. Seetõttu vajame ühist kõikehaaravat Euroopa strateegiat, mis pööraks tähelepanu ressursihaldusele, professionaalide registreerimisele, haridusele ja väljaõppele ning mis omakorda peaks aitama kaasa arstiabi kvaliteedi ja ohutuse parandamisele mitte ainult riiklikul, vaid ka piiriüleasel tasandil.

Peale selle rõhutan alati, et peaksime rohkem kõnelema ennetusest ning ennekõike just sellesse investeerima. Oluline on välja töötada diagnostika, edendada tervislikke eluviise, jagada tõhusalt teavet ja investeerida nüüdisaegsesse tehnoloogisse, kuna haigusi on parem ennetada.

Tiziano Motti (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tervisealane ebavõrdsus Euroopa Liidus on tõsiasi, mis tuleb ületada. Liikmesriikides valitsevad erinevused ka eakate, immigrantide, töötute

ja vaeste vahel. Neile kõikidele tuleb tagada õigus tervisele ja vajaminevale hoolitsusele. Kodanikele tuleb tagada juurdepääs kogu vajalikule teabele tervise kohta, kaasa arvatud uutele teabevahenditele ja sidetehnoloogiatele, ning maksta tagasi nende ravikulud: majanduslikud probleemid ei saa ega tohi tuua kaasa hooldusvõimaluste piiramist. Selles konkreetsetes valdkonnas on mureküsimumeks lihtsustatud lähenemine aborditeemale, mida nähakse rasestumisvastase- või ravimeetmena, kuid alati vajalikuna. Naine, kes leiab, et peab oma raseduse katkestama, on sageli üksi ja piisavate ressurssideta, hirmul valiku ees, mis seab ta silmitsi ühe oma olemasolu peamise teemaga. Sellel põhjusel, mitte abordi paigutamiseks kindlate rasestumisvastaste vahendite hulka, eelistaksin vastavate asutuste kättesaadavaks muutmist, et tagada kõikidele naistele sõbralik vastuvõtt, toetus ning spetsiifiline sotsiaalne ja hoolekandepoliitika, mis aitavad neil võimaluse korral üle saada põhjustest, mis sundisid neid abordi kasuks otsustama.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Liikmesriikides ja liikmesriigiti valitsevad tervishoiusüsteemides väga suured erinevused. Soovin rõhutada, et majanduskriisi ajal ei tohiks ühelgi valitsusel olla õigust teha suuri kärpeid tervishoiuks eraldatud eelarves. Sooviksin juhtida teie tähelepanu tervishoiusüsteemi olukorrale Rumeenias. Praeguse valitsuse tehtud eelarvekärbete tõttu lahkuvad märkimisväärne osa Rumeenia erialaarstidest riigist, kroonilistel patsientidel ei ole enam juurdepääsu tervishoiuteenustele ja hüvitatavatele ravimitele ning haiglate seadmed on iganenud. Veelgi enam – parempoolne valitsus tegi ettepaneku haiglate ühendamiseks, kuigi mõnes palatis ei ole kõikidele patsientidele piisavalt voodikohti ning neid tuleb alati juurde tekitada. Seetõttu soovin pöörduda Euroopa Komisjoni poole, et teha suuremaid jõupingutusi tervishoiuteenuste standardite ühtlustamiseks ning avaldada liikmesriikidele survet, et need eraldaksid piisavad eelarved, et tagada kodanikele kättesaadav kvaliteetne arstiabi.

Bernadette Vergnaud (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Olles olnud Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis raportöör siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamuse teemal, tunnen suurt rõõmu teksti üle, mille keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon on vastu võtnud ning mis sisaldab paljusid ettepanekuid, mille oleme teinud ise või mõni muu seotud komisjon.

Selles suhtes arvan, et Edite Estrela raport on suurepärase, kuna see rõhutab mõnda meie euroopaliku sotsiaalse ja tervishoiu mudeli olulist aspekti: kvaliteetse arstiabi võrdne kättesaadavus kõikide Euroopa inimeste jaoks, reproduktiivtervise parem haldamine, ravimite tõhususe ja kvaliteedi jälgimine sõltumatute ravimite ohutuse järelevalvesüsteemide kaudu ja ennekõike tervishoiu avaliku rahastamise kõrge tase majanduskriisi perioodil.

Tervis ei ole üldine kaup nagu teised tooted ning meie tervishoiusüsteemil on kohustus tagada, et ka kõige ebasoodsamas olukorras inimesed saaksid arstiabi. Seetõttu olen loomulikult rabatud häältest, mille Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ning Vaba ja Demokraatliku Euroopa fraktsioon mõne ülalmainitud punkti eemaldamiseks andsid. Sellel sammul on reaktsioonilise neoliberalismi maik ning loodan, et lõplikul hääletusel selle raporti vaim säilib ning teeb sellele parlamendile au.

25. Koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks maksundusküsimustes (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Eva Joly raport arengukomisjoni nimel maksunduse ja arengu kohta – koostöö arenguriikidega hea valitsemistava edendamiseks maksundusküsimustes (2010/2101(INI)) (A7-0027/2011).

Eva Joly, raportöör. – (FR) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Esitlen teile täna õhtul teatava rahuloluga raportit maksunduse ja arengu kohta.

See esindab olulist etappi võitluses, mis algas kaua aega tagasi ning mille poole nüüd Euroopa Parlamendis pürgin. Soovin tänada kõiki oma kolleege arengukomisjonis, kellega koostöö on olnud väga produktiivne. Loodan, et see saab homsel hääletusel kinnitust.

Finants- ja majanduskriis ning põllumajandusmaterjalide tõusvad hinnad on väga valusalt löönud arengumaid, mis vajavad nüüd rohkem kui kunagi varem olulisi uusi rahastusallikaid. Selles globaalse kriisi kontekstis on maksutulu, mis on arengurahastuse vanim allikas, suurim probleem ja tõeline katsumus.

Tõhusad maksustamissüsteemid ei taga vaid äärmiselt olulise avaliku teenistuse rahastamist. Valitsemissektori tulude läbipaistva, vastutustundliku kasutamise edendamiseks on need ka ühed vastutustundliku demokraatia rajajad. Õiglaste, progressiivsete ja läbipaistvate maksude kehtestamise panustamine ei tohiks mingil juhul viia ametliku arenguabi (ODA) kaotamise või vähendamiseni. See ei tohiks anda järjekordset ettekäänat liikmesriikidele, kes kalduvad üha enam vähendama oma osa SKP-st, mis on pühendatud ODA-le.

Kuigi ODA võib olla ebatäiuslik ning suure arenguruumiga, ei ole see sellegipoolest vähem elutähtis riikidele, keda on raskelt mõjutanud nii majanduslikud kui ka kliimaga seotud kriisid. Seega ei ole küsimus abi asendamises, vaid selle ümbersuunamises tõhusate maksustamissüsteemide loomiseks, millesse peavad rahvusvahelised jõud panustama vastavalt enda tegelikule tulule. Sellisel viisil on vaestel riikidel taas võimalik võtta oma areng enda kätte, vähendada vaesust ja hüvitada tollitulude kaotust turgude liberaliseerimise tõttu, nii et pikas perspektiivis suudaksid nad hakkama saada välisabita.

Siiski ei ole lõunapoolsed riigid vaid enda ebaefektiivsete maksustamissüsteemide ohvrid. Nad kannatavad ka dumpingu all, mille on neile peale surunud Bretton Woodsi organid, ebaseadusliku kapitali väljavoolu ja maksuparadiiside tõttu. Igal aastal kannavad need kolossaalseid kahjusid maksutulul, mis on hinnanguliselt üle kümne korra suuremad kui rikastelt riikidelt saadav abi.

See raport rõhutab seda tõsiasja. OECD suunised ei ole kaugeltki adekvaatsed ja kujutavad endast hoopis ohtu. Mittekooperatiivsete alluvuste eemaldamise võimaldamisega hallidest nimekirjadest pelgalt koostöölepingu allkirjastamisega, kehtestamata vähimatki automaatset teabevahetust, loovad nad illusiooni, et maksuparadiisid on seaduslikud ning omistavad usaldusväärse süsteemile, mis on kahjulik nii põhja kui ka lõuna rahandusele.

Maksuparadiiside lõpetamine on väga oluline samm nende riikide arengu suunas ning Euroopa Liit peab selle võtma oma suurimaks prioriteediks. EL peab oma kohustused enda kanda võtma, nagu seda on teinud Ameerika Ühendriigid, ning välja töötama selge siduva õigusakti koos ehtsate sanktsioonimehhanismidega, et teha lõpp maksuparadiisidele, mis on vaeste riikide arengu jaoks justkui massihävitused. EL peab takistama ettevõtete kasumi ja siirdehinnaga manipuleerimist, seda eriti Euroopa ettevõtete puhul, mis saavad kahjulikest maksusüsteemidest nii kasu kui ka kuritarvitavad neid. See peab kohustuslikuks muutma läbipaistva siduva rahvusvahelise mehhanismi, mis kohustab kõiki rahvusvahelisi ettevõtteid, eriti toormetööstuse ettevõtteid, deklareerima automaatselt enda teenitavad kasumid ja maksud, mida need maksavad kõikides oma tegevusriikides.

See on ülioluline samm edasi nende peatamiseks, kes rikastuvad lõunamaiste pankade õnnetuse arvelt. Samuti on see väga oluline samm Euroopa Liidu usaldusväärse seisukohalt.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Praeguse majanduskriisi taustal on hea valitsemistava edendamine maksuküsimustes vajalik nii ELi tasandil kui ka väljaspool seda. Rõhutan, et iga riik vastutab ise enda fiskaalpoliitika eest. Selles kontekstis tuleb vältida takistuste ette veeretamise tava ja soosida riikidevahelist koostööd.

Maksuparadiisidega võitlemine on kõige olulisem prioriteet. Need kahjustavad arengumaade poliitilise süsteemi kvaliteeti. Samuti soodustavad need majanduskuritegevust, muutes selle tulusamaks. See omakorda aitab suurendada maksutulude ebavõrdset jaotamist. Veel üks meede on teabevahetuse parandamine kõikide liikmesriikide vahel. Samas on tarvis arengumaade aktiivsemat osavõttu vastavatest rahvusvahelistest foorumitest.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Maksud ja maksustamine on arengupoliitikast rääkides väga oluline teema. Arengupoliitika sidususe seisukohalt on see väga oluline teema, sest korraliku maksusüsteemita, ilma korralike poliitikateta maksuparadiiside kohta, ei ole me oma arengupoliitikas kunagi sidusad ning hetkel me seda ei olegi. Seetõttu on see raport väga teretulnud ning loodan, et homme, teie, selle täiskogu liikmed, sellele vett peale ei tõmba.

Peame komisjoni teatist täiendama, kuna selles on olulisi puudujäärke, näiteks OECD-siseste probleemidega mittetegelemine ning maksutuludele avaldatava maksukonkurentsi mõju eiramine. Kui soovime tegutseda kooskõlas Lissaboni leppega, kui soovime, et meie arengupoliitika oleksid sidusad, peame tegutsema kohe ning paluma teilt selle raporti täielikku toetamist.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhtaja! Kuigi koostöö maksustamisvaldkonnas on oluline ja vajalik, ei tohi me eirata tõsiasja, et maksustamispoliitika on majanduse ja sotsiaalpoliitika otsustava tähtsusega instrument, mille definitsioonile avaldavad mõju selged poliitilised kriteeriumid ja hinnangud. Seetõttu ei ole Euroopa Liidu ülesanne eksportida nn head valitsustava maksuasjades, nagu raportöör õigesti märgib. Arengumaade suveräänsust, valikuid ja võimalusi tuleb täielikult austada, pöörates samal ajal tähelepanu nende konkreetsele olukorrale ja tingimustele.

Mul on kahe olulise teema kohta kaks tähelepanekut. Esiteks nn majanduspartnerluslepingud, mida oleme arengumaadele nende vastuseisust hoolimata peale surunud ning mis kammitsevad oluliselt nende riikide maksusüsteeme ja põhjustavad muudki ränka kahju. Teiseks maksuparadiisid, mis on endiselt olemas ja mille tõttu ulatub saamata jäänud tulu raporti kohaselt igal aastal 800 miljardi dollarini. Need kaks näidet on Euroopa Liidu väidetavaid koostööeesmärke puudutava poliitika ebakõla paradigmat.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Sooviksin komisjoni nimel Euroopa Parlamenti ja eriti arengukomisjoni selle raporti eest tänada!

Mul on hea meel näha, et Eva Joly raport rõhutab ja tugevdab komisjoni teatise sõnumit maksude ja arengu kohta. See seab ka väga ulatuslikke eesmärke ning jagab Euroopa Liidule kaalukaid suuniseid tulude kogumise kohta arengumaades. Riigisiseste ressursside mobiliseerimine on aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks vajaliku säästva arengu, vaesuse vähendamise, hea valitsemistava ja avalike hüvede pakkumise seisukohalt keske tähtsusega. Peame parandama maksu- ja arengupoliitikate sünergiaid ning abistama arengumaid paremate maksustamis- ja haldussüsteemide ülesehitamisel.

Seisame silmitsi suure probleemiga. Mulle isiklikult avaldasid muljet teie joonised, milles väidetakse, et ebaseadusliku väljavoolu määr on umbes kümme korda suurem kui arengumaadesse saadetavate abirahade summa. See on tõepoolest rabav.

Seega peame töötama samaaegselt kahel teineteist täiendaval tasandil. Esiteks peame toetama tõhusaid riigisiseseid maksusüsteeme ning teiseks töötama läbipaistva koostöövalmis ja õiglase maksukeskkonna nimel, et arengumaad suudaksid võidelda maksudest kõrvalehoidumise ja kahjuliku maksukonkurentsi vastu.

Teie raport kutsub komisjoni esmalt üles võtma paremini arvesse kaubanduse liberaliseerimise mõjusid ning teiseks mitte olla võitluses maksudest kõrvalehoidmise ja kahjuliku maksukonkurentsi vastu piiratud OECD põhimõtetele. Sooviksin nendel probleemidel pikemalt peatuda.

Esimese teema puhul võin teile kinnitada, et oleme täielikult pühendunud eduka fiskaalse ülemineku toetamisele suurenenud abi kaudu suutlikkuse suurendamisel, nõudlusepõhiste piirkondlike ja rahvusvaheliste suutlikkuse arendamise algatuste ning parema doonorkoostöö kaudu ELi ja rahvusvahelisel tasandil.

Teise küsimuse puhul näeb komisjon maksudest kõrvalehoidmises ja kahjulikus maksukonkurentsis põhitakistusi riigisiseste ressursside mobiliseerimiseks. Seetõttu aitame arengumaadel töötada välja võimekus nende probleemidega tegelemiseks ning parema maksualase rahvusvahelise koostöö edendamiseks.

Meie teatise rakendamiseks alates on tehtud juba palju tööd. Konkreetsed sammud on võimalikud tänu parlamendi rahalisele abile. Teie 2010. aasta 708 000 euro suurune eraldis on võimaldanud meil maksuhalduse edendamisel rahastada mitmesuguseid olulisi tegevusi. Nende hulka kuuluvad Aafrika maksuhaldusfoorumite tehnilised seminarid, toetus mäetööstusele, läbipaistvuse edendamise algatused ja riigisiseste ressursside mobiliseerimise teemalise kõrvalürituse rahastamine ÜROs. Samuti anname tehnilist abi maksuteabevahetuslepingute rakendamiseks.

Veelgi enam – komisjon koostab teatist, milles hinnatakse riigist riiki raporteerimise nõude vastuvõtmise otstarbekust ELi õigusaktidesse. Konsulteerisime eelmise aasta jaanuari lõpuni üldsusega ning jätkame nüüd selle olulise teema mõjuhinnanguga. See aitaks arengumaadel maksudest kõrvalehoidmise vastu tõhusamalt võidelda.

Soovin parlamenti siiralt tänada toetuse ja pühendumuse eest nendes küsimustes. Olen veendunud, et maksuhalduse tugevdamises on võimalik teha palju edusamme ning näen rõõmuga, et need teemad on lisatud ka G20 ja G8 päevakorda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil kell 12.

26. Põllumajandus ja rahvusvaheline kaubandus (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Georgios Papastamkose põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel esitatud raport ELi põllumajanduse ja rahvusvahelise kaubanduse kohta (2010/2110(INI)) (A7-0030/2011).

Georgios Papastamkos, raportöör. – (EL) Austatud juhataja! Ajal mil liit kaalub ÜPP tulevikku, on sidususe tagamine põllumajanduspoliitika ja väliskaubanduspoliitika vahel muutunud veelgi olulisemaks. Euroopa põllumajandussektor tahab range ohutuse ja kvaliteedi, keskkonnakaitse ja loomaheaolustandardite abil avalikesse hüvedesse üha rohkem panustada. Seetõttu on täiesti loogiline, et imporditud põllumajandustooted peaksid andma samad garantiid. Läbirääkimiste käigus WTOga on EL pikka aega olnud –

ning teatud määral on siiani – põllumajanduse suhtes kaitsepositsioonil. Siiski tuleb juhtuda tähelepanu teatud vääramustele, mis ei võta arvesse seda, kui radikaalselt on ÜPP läbi vaadatud. EL on erinevalt teistest tähtsaimatest kaubanduspartneritest juba tuntavalt vähendanud oma kaubandust moonutavat abi. Samuti on see ühepoolselt märkimisväärselt vähendanud eksporditoetusi, samas kui mõned konkureerivad kaubanduspartnerid rakendavad jätkuvalt laialdaselt teisi ekspordi ergutavaid vahendeid. EL on põllumajandustoodete maailmas suurim arengumaadest importija. EL on juba teinud põllumajandusele väga helde pakkumise, kuid siiani ei ole seda teised arenenud ja edasijõudnud arengumaad sama sihikindlalt vastu võtnud. Samal ajal viib komisjon läbi kahepoolseid ja regioonidevahelisi läbirääkimisi arvukate kaubanduspartneritega. Kõikide eraldiseisvate mahahindluste mõju Euroopa põllumajandusele koos veel pooleli olevate põllumajanduslike läbirääkimistega annab meile muretsemiseks eriti põhjust. Selles raamistikus, volinik, kutsume komisjoni üles kaitsma ELi põllumajanduse ning Euroopa põllumajandus- ja toiduainete mudeli mitmeotstarbelist rolli, mis on Euroopa majanduse strateegiline osa. Rõhutame, et loovutused põllumajanduse arvelt ei tohi mingil juhul olla *d'échange* tööstuslike toodete ja teenuste paranenud turulepääsuks. Igal juhul rõhutame vajadust mõjuhinnangu järele enne läbirääkimiste algust ja pakkumiste vahetamist.

Samuti kutsume komisjoni üles edendama ELi kahju saada võivaid huvisid ning ennekõike ELi kvaliteetsete põllumajandus- ja toidutoodete konkurentsieelist ning tagama täiendatud kaitse oma partnerite geograafilistele tähistele nii kahepoolsete kaubanduslepingute kaudu kui ka ACTA ja WHO raamistikus.

Kokkuvõtteks ütlen, et põllumajandus ei ole pelgalt majandustegevus. See tarnib kogu ühiskonnale väga olulisi avalikke hüvesid – tarne, mida ei ole võimalik tagada turgude kaudu. Seetõttu on põhikatsumus kaubanduslike ja mittekaubanduslike probleemide tõhus arutamine. Niisugusena on ÜPPI majandusgeograafia selline, et vajab kiiresti koherentsust ELi põllumajanduspoliitika ja väliskaubanduspoliitika vahel, ühise põllumajanduspoliitika sisemiste ja välimiste tegurite vahel või teisisõnu öelduna selle vahel, mida nimetame *in foro interno*'ks ja *in foro externo*'ks, mille all pean silmas ELi kohalolekut maailmakaubanduses kahel kujul, kahe- ja mitmepoolsena.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Kui tohib öelda, siis selle väga olulise raporti üle arutlemine on väga asjakohane, ning tänan selle eest raportööri! 30 Iiri põllumajandusettevõtjat kavandavad istumisstreiki Euroopa Komisjoni kontoris Dublinis ning kavatsevad seda teha kogu öö.

Tegemist on väga olulise teemaga. See raport peegeldab põllumajanduskomisjoni, meie põllumajandusettevõtjate ja tarbijate tuska koherentsuse puudumise pärast Euroopa põllumajanduse ning toidu- ja kaubanduspoliitika vahel. Seetõttu on raportis kasutatud tugevaid sõnu. Mõne inimese arvates ehk liigagi, kuid leian, et need peegeldavad valitsevat masendusmeeleolu.

Ning Iiri veiseliha tootmise seisukohalt laastate meie kariloomasektorit, madala sissetulekuga sektorit. Hävitate meie keskkonna.

Kui tohib, lisaksin ka paar sõna kliimamuutuste ühtsuse kohta. Brasiilia loomaliha süsiniku jalajälg on Iiri loomaliha omast neli korda suurem, nii et palun lugege seda raportit. Kutsun tungivalt üles seda toetama.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhtaja, head kolleegid! Euroopa jaoks on väga oluline tagada tasakaal vajaduse vahel toetada elutähtsat sektorit, teisisõnu liikmesriikide põllumajandust, ja tugevdada Euroopa rahvusvahelist kaubanduspoliitikat.

Äristrateegia, mis keskendub enamjaolt maailmaturgude dünaamika järgimisele, toob viimaks ohvriks Euroopa põllumajandussektori konkurentsivõime. See ei kahjusta mitte ainult sektori majandust, millel oleks rängad tagajärjed tööhõivele, vaid õonestaks ka mis tahes võimalust maapiirkondi arendada. Lepingute koostamisel kolmanda maailma riikidega on tarvis põllumajandustoodangu kvaliteeti kaitsta ning rakendada kohustust säilitada võrdseid kvaliteedistandardeid toidu ohutuse, inimeste ja loomade tervise, heaolu ja sotsiaalsete õiguste seisukohalt.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! See raport toob välja palju näiteid maailmakaubanduse liberaliseerimise katastroofilistest tagajärgedest põllumajandussektorile. See teeb üheselt selgeks, et põllumajandust on kasutatud Maailma Terviseorganisatsiooniga peetud läbirääkimistel väljakäidava trumbina teiste huvide saavutamiseks, mille hulgas on väga tähtsad ka Euroopa Liidu suurte tööstus- ja teenindusgruppide huvid. Siiski ei suuda raportöör vajalikest tagajärgedest teha vajalikke järeldusi: Muu hulgas seda, et rahvusvahelise kaubanduse juhtpõhimõtte peaks olema täiendavus, mitte konkurents tootjariikide ja tootjate vahel, ning et tarvis on planeeritud põllumajandust, mis on suunatud toidu sõltumatuse ja ohutuse tagamiseks iga riigi puhul eraldi. Põllumajandus ja planeerimine peaksid astuma vastu ohtlikule anarhiale, mis kaasneb liberaliseeritud turule tootmisega. Just seda oli tarvis, mitte auväärseid ja tähtsusetuid deklaratsioone, ning just seda ei suutnud või ei tahtnud raportöör anda...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Sarnaselt paljude siinviibivate kolleegidega – tänan ka raportööri raporti eest – soovin keskenduda kaubanduskõnelustele Mercosuriga, kuna meie jaoks Põhja-Iirimaal on nendel võime hävitada, eriti karjakasvatustööstust.

Reedel kohtusin Põhja-Iirimaal põllumajandus- ja toiduainete töötlemise tehase esindajatega. Põllumajandus- ja toiduained esindavad Põhja-Iirimaal 16% SKP-st; see tähendab kümneid tuhandeid töökohti; see on olnud majanduslanguse eest kaitstud, see on kasvanud isegi kõige keerulisemates majandustingimustes ning tulevikus võib see olla erasektori dünaamilise majanduse ja laienemise nurgakivi. Just selle paneb ohtu kaubanduse liberaliseerimine, eriti kõnelused Mercosuriga, ning koos sellega ka kümned tuhanded töökohad ja paljude minu valijate elatusvahendid.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Sarnaselt oma liri kolleegidega olen väga mures, et põllumajandussektor tuuakse suure tööstuse altari ohvriks. See peab lõppema.

Kindlasti ei ole Mercosuri puudutavad ettepanekud vastuvõetavad. Need on koostatud liiga kiiresti, konsulteerimata korralikult parlamendiga, ning need võivad põllumajandustööstuse laastada. Võib ju kõnelda hüvitistest, kuid ühiskonnale ei ole võimalik hüvitada oma liikmete, eriti põllumajandustööstuse kaotust, kuna see mõjutab selles ühiskonnas kõiki, eriti maapiirkondades.

See teeb meile väga muret. Arvesse tuleb võtta standardeid ja tootmist väljaspool Euroopat ja Euroopas, kuid lõppude lõpuks on Euroopa Liidu põhikohustus kaitsta enda omasid, see tähendab Euroopa põllumajandussektorit.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin Georgios Papastamkost tänada kvaliteetse raporti puhul, milles ta juhib tähelepanu aluskriteeriumidele, mille alusel peaksid ELi läbirääkijad tegutsema, ning rõhutab tõsiasja, et kõnelustel tuleks rohkem käsitleda mittekaubanduslikke aspekte.

Samamoodi ei saa me enam lasta oma põllumajandusettevõtjaid, keda – nagu äsja kuulsin – seovad väga ranged keskkonna- ja tervisenõuded, seda eriti tootmishügieeni, säästliku tootmise ja loomade heaoluga seonduvas, tuua ebaõiglase rivaalitsemissel ja konkurentsi moonutamise ohvritena rahvusvahelise kaubanduse altarile, kui seisame silmitsi kolmandate riikidega, kes tungivad Euroopa turgudele toodetega, mis alati ELi-sisestele tootmisstandarditele ei vasta.

Samuti kutsun komisjoni ja parlamenti üles olema äärmiselt valvsad, eriti Mercosuriga seotud lepingute puhul, mis – nagu raportöör juba mainis – ohustavad selgelt Euroopa karjakasvatust, kuid ühtlasi ka kogu põllumajandust ja ELi avalike hüvede tootmist, mida turg kuidagi ei hüvita.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Konkureeriv kaubandus maailma tasemel toob kasu kõikidele osalistele, kuid erineval määral. Eriti haavatav on põllumajandussektor, kuna tootmiskulud on tootmise kohast sõltuvalt erakordselt kõikumavad, ning eriti mõjutab neid kvaliteedi- ja tootmisstandardite järgimine.

Oleme Euroopa Liidus selles suhtes lati väga kõrgele tõstnud ning see vähendab meie toodete konkurentsivõimet. See on meie teadlik valik tarbijate kaitsmiseks. Seetõttu ei tohiks kellelegi üllatusena tulla, et soovime seada samasugused nõuded ka meie turule teistest riikidest imporditavatele kaupadele. Siiani on Euroopa Liit teinud liiga palju järeleandmisi, eriti põllumajandussaaduste turul ja põllumajandusettevõtjate kulul, kuid see ei tohiks...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja, head kolleegid! Olen üsna ärritatud, kuna Euroopa Liit ei ole mitte ainult maailma suurim toidu importija, vaid ka suurim toidu eksportija, mis tähendab, et oleme selles liberaliseeritud rahvusvahelises kaubanduses, selles globaalses konkurentsisis ka üks suurimaid kasusaajaid. Nõustun täielikult kaasparlamendiliikmetega: Euroopa Komisjon tegi volituse koostamisel vea. Seda tunnistas mulle isegi komisjoni president, kes ütles, et WHO kõneluste ajal ei nõudnud ta meie kaubanduspartneritelt samu keskkonna-, füsiosanitaarseid ega loomade tervise ja heaoluga seonduvaid kriteeriume, mis tähendab, et volitus koostati kehvalt. Kui aga teeme vea, peame selle parandama. Volitust tuleb muuta ning tulevikus peame oma partneritelt nõudma sedasama.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Rahvusvahelisel kaubandusel on väga oluline roll arengule kõikjal maailmas ning sellel on väga suur mõju ka meie põllumajandusele. Võib-olla üks kõige olulisemaid asju, millega peame tegelema, on Egiptuse, Tuneesia ja Liibüa sündmused. Üks olulisimaid panuseid, mida EL saab selles osas teha, on avada oma turud näiteks naftale, et tõesti aidata nende riikide elanikel näha endale ja oma riigile paremat tulevikku. Inimesed, kes muretsevad immigrandide voolu pärast ELi, peaksid ka tagama, et ELi kaubanduspoliitikat vastavate riikidega on kohandatud, et inimesed näeksid nendes riikides tulevikku ega peaks emigreeruma.

Samuti pean lisama, et tulles riigist, kus on EList tunduvalt rangemad loomade heaolu õigusnormid, kõlab pisut tragikoomiliselt, kui inimesed kõnelevad Euroopa kõrgetest

loomade heaolu standarditest. Minu riigi seisukohalt on ELil väga madalad loomade heaolu standardid, seda eriti kodulindude ja sigade valdkonnas, kus oleks tarvis teha veel palju tööd.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Komisjon toetab seda raportit ja tänab raportööri Georgios Papastamkost ning mõlemat komisjoni – nii põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni kui ka rahvusvahelise kaubanduse komisjoni – liikmeid püüdluste eest seda keerukat teemat igakülgsest käsitleda. Selles raportis toodud arvukad soovitusel peegeldavad komisjoni poliitilist visiooni ja prioriteete, mis on ulatuslikult välja toodud paljudes teatistes.

Pea tunnustama, et kaubanduse liberaliseerimine toob ELi põllumajandusele ja ka Euroopa Komisjonile kaasa märkimisväärseid probleeme. Ent, nagu parlament on juba märkinud, toimub arvukalt rahvusvahelise kaubanduse läbirääkimisi, mis pakuvad meie põllumajandusele uusi võimalusi. Samuti peame vaatlema kaubanduse avamise laiemat potentsiaalset kasu Euroopa majandusele tervikuna.

Kokkuvõtteks on oluline säilitada ühtne sõnum. Vajame seda sõnumit eri pooleliolevatel kõnelustel, toimugu need siis Dohas, eri ASEANi ja Aafrika partnerite või Mercosuri riikidega.

Seetõttu oleks vaele kujutada suurenenud kaubandusavatust ELi põllumajanduse jaoks pelga kaotus-kaotus-olukorrana. Kuna meil on põllumajanduses märkimisväärsed kahju saada võivad huvid, pakuvad kaubanduslepingud meie partnerite soodustustest tulenevaid uusi võimalusi. Seda tõendavad faktid. 2010. aasta esialgsed arvud näitavad, et EL on põllumajandus- ja toiduainete netoeksportija, mis on eksportinud üle 90 miljardi euro väärtuses põllumajandus- ja toiduaineid ning mille kaubavahetuse ülejääk on üle kuue miljardi euro. Seda suunda selgitab strateegiline keskendumine ELi põllumajandus- ja toiduainesektorile, tarnides kvaliteetseid – nagu juba mainitud – ja väärtuslikke tooteid, mille järele maailmas nõudlus silmnähtavalt kasvab.

Tänu ainulaadsele ja mitmekesisele oskusteabele on ELi põllumajandus- ja toiduainesektoril ülemaailmsel turul tugev trump. Nõustun, et peame sellesse trumpi investeerima. Selles kontekstis on viimase kahe aastakümne jooksul toimunud ÜPP reformidest tingitud pidev turuorientatsioon aidanud põllumajandussektori konkurentsivõimet parandada, õhutades põllumajandusettevõtjaid turulahendustega kohanema. Samas tuleks aga EL 27 liikmesriikide põllumajanduslikku mitmekesisust väärtuslikult hinnata. Kui EL kavatseb tagada oma põllumajandusalade pikaajalist tulevikku territoriaalselt ja keskkondlikult tasakaalustatud viisil, peame sellest lugu pidama.

Samuti peame mõistma, et eriti tundlikelt sektoritelt ei saa eeldada ülemääraste täiendavate importide toetamist, mis seaks keskmised riigisisised hinnad ja tootmise veelgi suurema surve alla. Seetõttu on kõige olulisem katsumus ELi põllumajandust mõjutavate kahe- või mitmepoolsete kaubanduslepingute kõnelustel leida õige tasakaal meie huvide vahel põllumajanduses ning põllumajanduse ja teiste kaubanduskõneluste teemade vahel.

Komisjon on sellest väga teadlik ning jätkab selle eesmärgi poole püüdlust tihedas koostöös parlamendiga. Seetõttu sooviksin, et parlament aitaks meil seda tasakaalu leida ning ülejäänud maailmale õiget sõnumit saata.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Üle 30 põllumajandusettevõtja protesteerib istumisstreigiga Euroopa Komisjoni Dublini kontoris, et väljendada seisukohta, et ELi põllumajandussektori huvid tuuakse kaubanduse nimel ohvriks. Tarvis on tagada, et põllumajandusettevõtjatele ei tehtaks kaubanduse nimel ülekohut ega kasutataks neid kõnelustel tingimisvahendina.

Selles suhtes tervitan jõulist ja õigeaegset raportit ning selles leiduvat kriitikat komisjoni allaandmise suhtes põllumajandusküsimustes, et saavutada parem pääs uutele turgudele. ELi põllumajandussektori konkurentsivõime ja jätkusuutlikkuse nimel on ülioluline leida ELi kvaliteetsetele toodetele uusi turge. Ent need korraldused peaksid olema ELi põllumajandussektorile kasuks, mitte kahjuks, nagu võib juhtuda kaubanduslepingu allkirjastamisel Mercosuriga.

Iiri põllumajandustooted on kvaliteetsed ja seetõttu väga populaarsed, kuid Iiri põllumajandustootjad ei saa samal viisil jätkata, kuna ELis lubatakse müüa madalama kvaliteediga odavamaid tooteid.

Spyros Danellis (S&D), kirjalikult. – (EL) Praegu seisame silmitsi järjekordse katsega rikkuda proportsionaalset (riskihinnangupõhist) ja teaduslikult tõendatud lähenemisviisi tundlikule ja olulisele rahvatervise probleemile – tubakatoodete reguleerimisele. Brasiilia valitsus surub läbi seaduseelnõud, mis keelustaks täielikult erinevaid koostisaineid sisaldavate sigarettide ehk segusigarettide tootmise ja müügi. Seda eelnõud surutakse läbi, esitamata ühtegi tõendit tõsiasjast, et sellist tüüpi sigarettid on noorte jaoks atraktiivsemad kui Virginia tüüpi sigarettid. Niisugune samm kahjustaks ELis toodetavate Orienti ja Burley tüüpi tubaka tootjaid ja eksportijaid ning kaotaks samal ajal konkurentsi Virginia tüüpi sigarettide ja tubaka turul, mille kõige olulisem tootja ning eksportija maailmas on Brasiilia. Seetõttu kutsutakse Euroopa Komisjoni üles tõstatama küsimust Brasiilia kavatsuste kohta järgmisel WTO tehniliste kaubandustõkete komitee kohtumisel 24.–25. märtsil 2011.

Alajos Mészáros (PPE), kirjalikult. – (HU) ELi põllumajandusest ja rahvusvahelisest kaubandusest: kuna põllumajandus ei ole pelgalt majandustegevus ning põllumajandus- ja toidupoliitika peab püüdlema põhieesmärkide poole, nagu toiduohutus ja toiduga varustamine, on kõige olulisem äriliste ja mitteäriliste kaalutluste tõhus koordineerimine. EL on suurim arengumaades toodetavate põllumajandustoodete importija, importides rohkem kui USA, Jaapan, Kanada, Austraalia ja Uus-Meremaa kokku. Nende riikide parema turulepääsu tagamine võib olla kahjulik mitte ainult Euroopa põllumajandustootjatele, vaid ka arengumaadele, mis on kõige suuremas kitsikuses. Just seetõttu peab EL oma kaubanduskõnelustes rakendama eri sektorites tasakaalustatumat lähenemisviisi ning edendama nii oma kahju saada võivaid kui ka kahjustamata põllumajanduslikke huve. Euroopa Liidu põllumajandussektoril on Euroopa 2020. aasta strateegias erinevate sotsiaalsete ja majanduslike probleemide seisukohalt väga oluline roll. ELi kaubanduspoliitikal on oluline ja otsustav roll, mis annab põllumajandusele võimaluse aidata eesmärkide saavutamisele oluliselt kaasa. Nõustun, et kaubanduspoliitika ei tohiks takistada ELi põllumajandussektori dünaamikat; vastupidi – kaubandus- ja põllumajanduspoliitika peavad teineteist toetama.

27. ELi valgupuudujääk ja selle pikaajalise probleemi võimalikud lahendused (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Martin Häuslingi Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel esitatud raport teemal ELi valgupuudujääk ja selle pikaajalise probleemi võimalikud lahendused (2009/2236(INI)) (A7-0026/2011).

Martin Häusling, *raportöör.* – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Sooviksin alustada, väljendades oma sügavat tänu variraportööridele nende lahke koostöö eest selle raporti koostamisel. Sellest on saanud väga põhjalik projekt. Sooviksin lühidalt käsitleda paari olulist punkti, kuid ei tagane ka paari vastuolulise aspekti puudutamisest.

Euroopa Liidus valitseb tohutu proteiiniupuudus. 80% meie valgurikaste taimede vajadusest imporditakse ning pean kahetsusega märkima, et see on kasvav trend. See tähendab, et kasutame teistes riikides umbes 20 miljonit hektarit põllumaad ehk teisisõnu allhangime 10% oma põllumaast teistelt riikidelt, et need kasvataksid valgurikkaid taimi. Selle olukorra üks põhjuseid on 1990. aastate alguses sõlmitud Blair House'i leping, millel oli väga ebasoodne mõju Euroopa valgurikaste taimede konkurentsivõimele. Seetõttu on meie turg üle ujutatud odava sojaga. Euroopa Liidus on toimunud 30% langus kaunviljade kasvatamises ning praegu kasutatakse valgurikaste taimede kasvatamiseks vaid 3% Euroopa põllumaast. Saksamaal on see näitaja vaid 1%.

Tootmine Euroopas on jõudnud kriitilisse punkti, mis seab Euroopa valgurikaste taimede uurimis- ja arendustegevuse ohtu. Valgurikaste taimede taaskasvatamise edendamiseks Euroopas on tarvis poliitilisi meetmeid; vastasel korral langeme alla piiri, mis ohustab valgurikaste taimede püsimist Euroopas. Sellisel juhul kaotaksime ka valgurikaste toodete positiivsed mõjud, eriti külvikorra mõistliku korralduse põllumajanduses.

Valgurikaste taimede kasvatamisel on Euroopas tohutu potentsiaal. Üks välja öeldud punkt on, et aus konkurents tuleb taastada; teisisõnu tuleb Blair House'i leping kahtluse alla seada ja viimaks tühistada.

Siiski leian, et kõige olulisem on, et valgurikaste taimede kasvatamisele antaks tulevikus oluline keskne roll üldise põllumajanduspoliitika reformimises, kuna see annab reformitud põllumajanduspoliitikale palju eeliseid. See on oluline meie vee ja kliima kaitsmiseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks. Sooviksin tuua vaid ühe näite. Kaunviljade kasvatamine on CO₂ sidumisel väga oluline. See võib vähendada mineraallämmastiku sissevedu või kasutamist. Seetõttu meeldiks meile, kui kaunviljade kasvatamisest tehtaks üldise põllumajanduspoliitika tulevases külvikorras püsiv ja kindel komponent.

Samuti leian, et on oluline vähendada meie sõltuvust impordist ja seetõttu viimaks tagada, et Euroopa suudetaks toota liha seda sisse toomata. Euroopa on impordis asunud maailmas teisele kohale. Hiina on esimesel kohal ning impordib nüüd rohkem valku kui Euroopa Liit. Seega on meil selles vallas konkurent.

Olles selle põhieesmärgiks seadnud, peame aga teadma, et teatud teemad raporti hääletuses on küsitavad; nimelt impordikontsessiooni loomine sojale, seades kahtluse alla nulltolerantsi poliitika. Sellel ei ole raportis kohta ning isegi selle lisamine raportisse oleks takistus. Püüame edendada Euroopa valgurikaste taimede kasvatamist, mitte impordi soodustada. See peab olema kõikidele selge.

Kui suhtute sellesse raportisse tõsiselt, peame ka kokku leppima mainitud punktide eemaldamises raportist; vastasel korral – tunnistan seda avalikult – ei soovi ma enda nime selle raportiga seostada.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Sooviksin meie raportöörile öelda, et ta on teinud väga tublit tööd ning tegemist on raportiga, mida igauks peaks lugema, kuna see rõhutab meie valguvajaduse sõltuvust imporditud toodetest. Leian, et olukorra toonitamine võrdluses Hiinaga on väga oluline, kuna peame seda küsimust vaatlema toiduohutuse seisukohalt.

Soovin tähelepanu juhtida kahele olulisele teemale. Mõistan teie tundlikkust GMO küsimuses, kuid vaadeldes seda nüüd ja praegu, on heakskiitmata GMO loomuvastase olemasolu probleem Euroopa Liidu kariloomakasvatavate mureallikas. Peame tõesti leidma tehnilise lahenduse ning usun, et hiljutise arengu valguses liigume õiges suunas.

Leian, et lõige 12 töödeldud loomsete valkude kohta on samuti väga oluline senikaua, kuni järgime selle kohta kehtivaid reegleid. Ent see on üks Euroopa Liidu probleem – oleme teatud loomsed valgud väga olulistel inimeste ja loomade tervisega seotud põhjustel ahelast keelustanud ning seetõttu oleme nappuses.

Toetan seda raportit ja usun, et see toob välja ühe olulisima Euroopa probleemi loomasööda tarnimisel karjakasvatusektorile.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin samuti Martin Häuslingit selle olulise raporti eest tänada ja tunnustada, kuigi olen selle lõppversioonis pettunud! Ent see ei sõltunud temast. See on ka põhjus, miks loobusin nagu temagi lõplikust hääletamisest komitees.

Esiteks on mul kahju, et raporti sisu on nulltolerantsi probleemi lisamisega moonutatud. Üleskutse lõdvendada heakskiitmata GMO-le kehtivaid impordireegleid ei lahenda ELi valgunappuse probleemi ning seetõttu ei oleks olnud seda tarvis raportisse lisada.

Teiseks on ülioluline, et peataksime märkimisväärse languse valgurikaste taimede kasvatamises ELis ning vähendaksime juba niigi murettekitavat sõltuvust imporditud taimsetest valkudest. Samuti soovin vaidlustada Blair House'i lepingu, mille turukesksed eesmärgid on andnud oma osa hinna äärmuslikule volatiilsusele. Peale selle on need lepingud täielikus vastuolus Kyoto protokolliga ja selle globaalse soojenemise eesmärkidega.

Peaksime tulevikus valgurikkad taimed külvikorda lisama kui osa ettenägelikust ja vastutustundlikust mullakasutusest.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Euroopa valgurikastest taimedest pärineva taimse valgu nappus on järjekordne näide sellest, kuidas põllumajandus- ja kaubanduspoliitika tekitab sunniviisiliselt ebavõrdse olukorra. Sellel sõltuvusel on otsesed tagajärjed eurooplase toidu ohutusele ja kvaliteedile ning on põhjustanud murettekitava kasvu karjakasvatavate vastuvõtlikkuses sööda hinna volatiilsuse suhtes. Peame rakendama arvukalt meetmeid, mis ergutavad valgurikaste taimede tootmist, keskendudes eriti kohalikele lühikese tarneaahelaga tootmisele, et saada üle praegusest nappusest ja järk-järgult impordi vähendada.

Nende meetmete hulka võivad kuuluda spetsiaalne abi, *inter alia*, külvikorra süsteemidele, põllumajanduse arendusteenustele ning teadus- ja arendustegevusele. Seda probleemi ei saa aga kasutada ettekäändena, et tekitada teisi suuremaid probleeme. Seetõttu ei õigusta

see mingil juhul nulltolerantsi ennetava põhimõtte pehmendamist geneetiliselt muundatud organisatsioonide olemasolule ega...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Soovin raportööri raporti eest tänada.

Kerkivad söödahinnad ja teiste riikide kohaldatud impordikeelud on välja toonud, kui haavatav on EL loomasöödatarne suhtes. Valgutarne on kõige olulisem karjakasvatusektorile ja selle tasuvusele. Selle sektori põllumajandustootjad minu valimisalas on hetkel väga suurtes raskustes, eriti seakasvatusektor.

Hoolimata raportööri tingimustele pean ka mina ütleva, et usun, et Euroopa peab nulltolerantsi puhul lahenduseni jõudma. Rääkisin alles eelmisel nädalal oma valimisringkonna inimestega, kes tegelevad loomasööda importimisega. Nad ütlesid, et hiljutised sammud on kõigest poliitilised noogutused, mis ei paku ega hakka kunagi pakkuma pikaajalist lahendust, ning peame tõepoolest nulltolerantsi puhul lahenduse leidma.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Michel Dantin (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Enda fraktsiooni variraportöörina sooviksin samuti tänada raportööri tingimuste eest, milles saime temaga sellest küsimuses koostööd teha!

Head kolleegid! Usun, et hetkel on tegemist läbinisti strateegilise küsimusega. Oleme Hiinast juba kuulnud. Räägiksin näitajatest: 2010. aastal ostis Hiina 49% turul olevast sojajahust. 2011. aastaks ennustatakse, et samad tarbijad ostavad 57% turul olevast kogukogusest.

Seetõttu on keskmises perspektiivis küsimus tõepoolest Euroopa sõltumatuses. Kujutlege hetkeks, et mõni väga intensiivne põllumajanduspiirkond leiaks ennast nädalaks ilma imporditud sojata: mis juhtuks? Peame kiiresti hakkama neid taimi taas oma piirkonnas kasvatama.

Minu riik esitas 2010. aastal artikli 68 kontekstis ühe meetme. See tõestas, et tootmist on võimalik vastavalt poliitikale kohandada.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja! Sooviksin tänada Martin Häuslingit, Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis esindajat ja isikut, kes sõnastas keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamuse, erakordse koostöö eest. Raport näitab vaid, et Euroopa karjakasvatuse tulevik on praeguse valgunappuse tõttu ohus ning läbimurdeks puudub reaalne võimalus; ei meie kliimatingimused ega üldise põllumajanduspoliitika toetussüsteem anna stiimulit kaunviljade kasvatamiseks. Sooviksin juhtida volinik Maria Damanaki tähelepanu ühele väga olulisele punktile: Euroopa Komisjon peab viivitamatult tühistama loomsete valkude söötmise keelu mittemäletsejatele, kodulindudele ja sigadele. Ei ole ühtegi viidet sellele, et see keeld kehtiks mittemäletsejatele...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Euroopa Liidu ebamõistlik põllumajanduspoliitika on viinud olukorrani, kus valgurikaste taimede kasvatamine ei ole Euroopa põllumajandustootjate jaoks enam majanduslikult mõistlik. Valgunappus on näidanud,

et Euroopa Liidu poliitika turgude avamise kohta põllumajandussaaduste impordile vajab läbivaatamist. Praegu on meil Euroopa turgudel näiteks soja, mis on peaaegu täielikult imporditud Argentiinast, Brasiiliast, USAst ja Aasia turgudelt. Soja on geneetiliselt muundatud, seega on selle tootmine suhteliselt odav. Hoopis teine küsimus on geneetiliselt muundatud põllumajandustoodete lubamine Euroopa turule. Räägime selles küsimuses vaieldamatult iseendale vastu. Ühest küljest korraldame arutelu GMO toodete lubamise või keelustamise kohta Euroopa Liidus ning samal ajal väldime tõsiasja, et söödaks kasutatav geneetiliselt muundatud soja imporditakse teistest riikidest, ning seetõttu tarbime seda lõpuks kaudselt.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Soovin raportööri tänada väga hästi kirjutatud raporti eest – see on tunduvalt paremini koostatud kui paljud, mille üle selles istungisaalis hääletame. Nõustun samuti, et GMod ja nulltolerantsi puudutav tekst selles raportis on väga kahetsusväärne. See on täielikus vastuolus ülejäänud raportiga, kuid on loomulikult ka iseenesest väga kahetsusväärne.

Sooviksin samuti rõhutada head mõju kliimale, mida valgurikaste taimede kasvatamine ELis kaasa tooks. Selle tegemiseks on alus. Sellest hoolimata on veel üks väga oluline probleem, mida ei ole raportis lahendatud, nimelt tõsiasi, et sööme üha rohkem liha. Mida rohkem raha meil on, seda rohkem liha sööme, seda suurem on mõju kliimale ning seda rohkem on tarvis valgurikkaid taimi. Mida me võtame ette selle olulise probleemiga, mis on terve arutelu tuum? See on küsimus tulevikuks, nii meile endile kui ka Euroopa Komisjonile.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Esmalt soovin tänada raportööri Martin Häuslingit selle olulise teema meie ette toomise eest! Õigupoolest on tegemist väikese skandaaliga, kuna ei ole õige, et valgu kogus Euroopa Liidus väheneb.

Minu jaoks oli väga suur šokk avastada, et oleme 80% ulatuses valgutarbimises sõltuvad impordist. Kuidas sai selline asi juhtuda Euroopa Liidus, mis on nii soodne paik põllumajandustoodete tootmisele, seda nii põllusaagi, kariloomade ja muude elusloomade puhul? Raportöör ütles kaks väga olulist asja – üks neist on külvikord. Seda on palju lihtsam öelda, kui teha ning kahtlemata peab turg põllumajandustootjaid julgustama oma tavasid muutma. Teiseks soovin öelda, et see probleem tuleks lisada sihina peagi saabuvasse ÜPP reformi, et saavutaksime valgutootmises sõltumatuse.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Usaldusväärne ja jätkusuutlik valgutarne on tõepoolest ELi karjakasvatusektorile eluliselt oluline. Seega sooviksin tänada raportööri Martin Häuslingit ja põllumajanduskomisjoni liikmeid selle olulise teema uuesti päevakorda tõstmise eest.

Teie raport on teretulnud panus arutelluse üldise põllumajanduspoliitika reformi kohta enne 2020. aastat. Nagu teate, kavatseb komisjon juriidilised ettepanekud päevakorda esitada sügisel.

Sooviksin rõhutada, et valgu liidusisene tootmine on koos biokütuse tootmise kõrvalproduktidega tõusnud. Rapsijahu ja etanooli kõrvalproduktide tootmine on järsult kasvanud. Nüüd moodustab see 22% ELi valgurikaste söödakomponentide tarbimisest, kui viis aastat tagasi oli näitaja 12%.

Toetus kaunvilja sisaldavaid külvikorrastüsteeme kasutavatele põllumajandustootjatele on teie raporti üks põhiideid. Nagu te teate, on külvikord üks kaalumisel olevaid otsetoetuste keskkonnasõbralikumaks muutmise punkte.

Seega on mul hea meel näha teie toetust maaharimise keskkonnasäästlikkuse suurendamisele. Näen edasisi võimalusi tulemuslikkuse arendamisel näiteks ühendatud kahjuritõrjes. Siiski ei tohiks otsetoetuste keskkonnasõbralikumaks muutmist ohtu seada, eraldades otsetoetuse nõudest toota konkreetset põllukultuuri.

See idee on viimaste reformidega saavutatud turuorientatsiooni keskne mõte. Rõhutan, et mitmed liikmesriigid kasutavad hetkel võimalust liita osa otsetoetusest keskkonnaeesmärkidega, et valgurikaste taimede kasvatamist toetada.

Soovin ka rõhutada, et märkimisväärne tõus kaunvilja ja sojaubade kasvatamises ELis tähendaks tõenäoliselt teraviljatootmise vähenemist, kuna maad on Euroopas piiratud hulgal.

Lõpetuseks sooviksin mainida veel kaht valdkonda, kuhu ELi poliitika võib anda panuse: teadus- ja arendustegevus maapiirkondades. Mõlemad võivad olla abiks, et saada meie erinevatest proteiiniallikatest kätte maksimum. Näiteks võib nendest kasu olla valgurikaste taimede prima kasutamise õpetamisel ja optimaalsete söötmistavade väljaselgitamisel. Samuti võib neid kasutada uute taimesortide väljatöötamisel.

Kokkuvõtteks toetab komisjon teie mõtteid reformitud ettepaneku ettevalmistamisel. Tehkem siiski üks aspekt selgeks! Külvikorrast või maapiirkondade teadus- ja arendustegevusest tulenevatest stiimulitest võib olla abi. Loomulikult on nendest abi. Kuid EL jääb sõltuvaks imporditavast valgust.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 8. märtsil kell 12.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Kõrge valgusisaldusega taimede kasvatamise ja soja tootmise poliitika ELis vajab kinnitamist. Hetkel on mitterahuldav ka kaubanduspoliitikas valitsev kord sööda importimise puhul USAst. Piirkondlikud ja kliimaatilised tingimused võimaldavad suure valgusisaldusega taimedel Euroopa Liidus kasvatamise korral oma struktuuri muuta, mis oleks isegi soovitatav, kui arvestada bioloogilist mitmekesisust ja kliimamuutustele vastupidamist. Teistest riikidest imporditavat sööta ei kontrollita nii rangelt kui Euroopa sööta, seega ei saa me selle kvaliteedis 100% kindel olla. Me ei tea kindlalt, kust on pärit tooraine, mida sööt sisaldab. Seetõttu peaksime rakendama viivitamatult meetmeid olukorra muutmiseks, sest vastasel juhul kõlavad meie kinnitused kõrgeima kvaliteediga tervisliku ja ohutu Euroopa toidu kohta õõnsalt.

Veel üks lahendus valgunappuse probleemile ELis oleks loomade liha ja kondijahuga toitmise keelu leevendamine. Kodulindude ja sigade puhul ei ole ainsatki tõendit selle kohta, et seda tüüpi toiduga võivad levida haigused. Selle jahu kasutamise õigus loomakasvatuses vähendab kulutusi, mis on lihatootmise kasumlikkuse languse taustal väga oluline. See võimaldaks vähendada suure valgusisaldusega loomasööda importi Ameerikast.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) EL ei ole olukorras, kus see suudaks ise loomasööta toota, ning muudab ennast sõltuvaks kolmanda maailma riikidest. Vaid 30% loomasöödaks vajaminevatest valgurikastest taimedest toodetakse ELis. Selle sõltuvuse mõjud on meie põllumajandustootjatele selgeks saamas, esiteks tohutu hinna volatiilsuse ja teiseks imporditud toodete jälgitavuse puudumise kujul. Toetan ettepanekut valgurikaste taimede kasvatamise taasalustamise edendamiseks ELi põllumajanduses. Euroopa peab

loomatoiduga varustamises astuma järjepidevale ja sõltumatule teele. Siiski sooviksin loomasöötade teemal näha suuremat ausust ja objektiivsust; vajame geneetiliselt muundatud organismide kohta uusi teaduslikke hinnanguid ja loomse valgu kasutamise keelamist. Põllumajandusest ei tohi saada populismi ohver, kuna see teeb olulist tööd ja kannab suurt vastutust ELi toiduga varustamisel. Peame looma põllumajandustootjatele paremad raamtingimused. Parem jälgitavus eeldab paremat märgistamissüsteemi. Saan aru, et iga liikmesriik peab ise otsustama, kas soovib geneetiliselt muundatud taimi kasvatada; Austraalia põllumajandustootjad neid oma põldudele ei taha. Pikas perspektiivis saame oma sõltuvust vaid piirata, kui põllumajanduspoliitika keskendub rohkem piirkondlikele säästliku tootmisega konjunktuuritsüklikele, lühikestele transporditeedele ja kõrgele iseturustamise tasemele.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Raport rõhutab ELi suurt sõltuvust kolmandate riikide valguimpordist ning vajadust rakendada meetmeid, mis tagaksid selles valdkonnas suurema sõltumatuse. Geneetiliselt muundatud soja kasvatamise lubamise protsessi lihtsustamine Euroopa Liidu riikides lahendaks selle probleemi ning annaks finantskriisis tugevasti räsida saanud Euroopa põllumajandusele olulise sissetulekuallika. Euroopa Komisjoni soovitatud uue seadusandliku raamistiku kontekstis liikmesriikide õiguse kohta keelata GMOde kasvatamine oma territooriumil subsidiaarsuse põhimõtet rakendades saaksid Euroopa riigid iseseisvalt otsustada, kas soovivad seda saadust kasvatada või mitte.

Pavel Poc (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Igasugune toidusõltuvus asetab ELi väga haavatavale positsioonile. Valgurikaste taimede kasvatamisega kaasnevad samas arvukad majanduslikud, keskkondlikud ja põllumajanduslikud eelised. Väiksem lihatarbimine ja taimsete valkude osakaalu suurendamine oma toitumisharjumustes avaldab positiivset mõju nii keskkonnale kui ka inimeste tervisele. Valgurikaste taimede ja nende derivaatide liigne import destabiliseerib Euroopa põllumajandust, mõjutades eriti keskmise suurusega ja väikeseid põllumajandustootjaid ning suurendab ka hindade volatiilsust. Valgurikaste taimede riigisisese tootmise madal tase piirab teadustegevust, seemnete tarnet ja teadmisi säästlike tehnoloogiate kohta, seda eriti kaunviljade kasutamise puhul külvikorras ning rohumaade parima kasutamise puhul. Tarvis on rakendada mitut olulist meetet. Komisjon peaks koostama raporti riigisisese valgurikaste taimede tootmise võimaluste kohta, toetama valgurikaste taimede uurimist, nende täiustamist ja kasvatamist ELis, ning valgurikkaid taimi tuleks maaelu arengu kontekstis propageerida kui kvaliteetset sööta. Tarvis on rajada imporditud valgurikaste taimede päritolu jälgimise mehhanism, mis keskendub rakendatud põllumajandustavade jätkusuutlikkusele asukohariigis. Komisjoni kutsutakse ka üles töötama välja ajendipõhised meetmed, et edendada söötis maa kasutamist, mis võib aidata märkimisväärselt kaasa valgunappuse vähendamisele ELis. Kliimamuutuste kontekstis tuleks suurendada mullaviljakust, veekaitset ja bioloogilist mitmekesisust, valgurikaste taimede tootmist Euroopa Liidus tuleks suurendada ning seda sihtfinantseerida.

28. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

29. Istungi lõpp

Juhataja. – Soovin öelda, et kuna homme on rahvusvaheline naistepäev, juhatavad terve päeva vältel istungeid vaid naised. Seetõttu on homme kahtlemata väga meeldiv päev, kuna nad teevad seda tavaliselt meist palju paremini.

30. Istungjärgu lõpetamine

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi 2010–2011 istungjärgu lõppenuks.

(Istung lõppes kell 23.30)